

't Ronde jaer, of den schat der geestelijcke lofsangen

Christianus Vermeulen

bron

Christianus Vermeulen, *'t Ronde jaer, of den schat der geestelijcke lofsangen*. Weduwe van Jan
Knobbaert, Antwerpen 1644

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/verm047rond01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

Tot den leser en sanger.

CHRISTVS, onsen Salichmaker, naer sijn leste Avondmael, eer hy ginck naer den Bergh van Oliveten om te lijden, heeft eerst naer de gewoonte van dien tijdt een Gheestelijck Lof-sanck ghesonghen met syne Apostelen. ⁺ Naer welck Christi exempel, den Apostel *Paulus* de Ephesien, ende Colossenseren aenspreeckende ter haerder, ⁺Marc. 14.16. ende onser zalicheyt, vermaendt haer onder verscheyde vermaninghen wel ernstelijck, dat sy in plaets van lichtvaerdige, ydele, wulpsche, ende Amoureuse Ghesanghen, sich voortaeen soudent recreeren, en vermaecken met Gheestelijcke, ende stichtelijcke Gedichten, schrijvende: ⁺ *En wilt niet droncken werden van den wijn daer onkuyscheyt in is, maer werdt vervult met den Heiligen Geest, spreekende onder malkanderen* ⁺Ephes. 5.19. Coloss. 3.16. *met Psalmen, Lofsanghen, ende Gheestelijcke Liedekens, singhende, ende spelende in u herten voor den Heer, &c.* Dit is naer 't exempel Christi ende vermaninge Pauli, niet alleen onderhouden gheweest van de eerst-gebooren van Ephesus, en Colossus, ende van andere nieuwelingen van onse beginnende *Heilige Kercke*, maer oock altijdts daer nae, niet alleen in Cloosters en Kercken, maer oock op maeltijden, ende andere eerlijcke 't samenkomsten; ghelijck dat seer wel betuyght den

Heylighen Cyprianus, schryvende:⁺ *Aenghesien het nu tijdt van uytspanningh is, ende een dagh van vermaeck, laet ons desen met vrolicheyt door-brenghen, laet u stemmen soejens hooren op dese matighe maeltijdt, met psalmen, en lof sanghen, die nu versch u memorie voorkomen; onderhout dese goede gewoonte ende dewijle by ons een devote toehooringh sal wesen, laet onse ooren met dese Geestelijcke melodye vermaeckt werden.* ^{+Epist. ad Don.}

Den Heilighen Basilius schrijft:⁺ dat in synen tijt onder de landt-luyden, gheen Liedtje soo bekent is gheweest, als, *Gloria Patri, &c. Filio, &c.* ^{+Lib. de Sp. Sancto c. 7. & 24}

Den Heilighen Hieronymus:⁺ *Daer zijn (seyt hy) by ons gheen Deuntjes beter bekent, als de Psalmen: waer ghy u keert, hier siet ghy den Ackerman achter den Ploegh, ende sijn Liedtjen is, Alleluja; daer gaet den Mayer, ginder den wijngaert-snoeyer, ende 't zijn niet als de Psalmen van David, daer haer keele geluydt van gheven. Dese zijn de Liedtjens van ons Landt, dit zijn ons Amoureuse Gedichten, in deze zijn ons Herders, en Bou luy, meester.* ^{+Ad Mar. Ep. 17.}

Den Heilighen Chysostomus:⁺ *Dit seggh' ick, op dat ghy u Vrouwen, ende Kinderen moogt leeren singhen Gheestelijcke Ghesangen, niet alleen onder u werck, maer oock aen tafel.* ^{+Hom. in Ps. 31.}

Dese, ende dierghelijcke goede, en lofwaardighe, ghewoonten, aenghesien in dese onse beschreyelijcke tijden allenskens met veel andere Goddelijcke exercitien, hoe langher hoe meer van den Duyvel als uytgheroeyt, ende ghebannen werden, ende in plaets van dese, daghelijcx veel ydele, lichtvaerdige, ende tot onkuyscheyt verwecken-

de Deuntjes vande lief-hebbers deses weerelts ende van menichvoudige venus-kinderen gecomponeert, ende een yeder by nae in de hant gestooken, voor-gesongen; jae de kinderen, als uyt haer Moeders mondt voor-ghekowt, oft in haer bry-pot t'eeten gegeven werden: Soo heeft onlangs den *Eerwaerden Heer Jan Stalpert*, uyt liefde de moeyten aengenomen, ende in 't licht laten komen een Boeck, geintituleert; *Des Gulde Iaers Feestdagen*, gemaect op elcken Feest-dagh van 't geheele Jaer. Beneffens dit, noch een ander, gheintituleert: *'t Gulde Iaer ons Heeren Iesu Christi*, in 't welcke hy begrepen heeft alle de Sonnendagen, en daer op vallende Evangelien van 't rondt loopende jaer, alle seer geleert, stichtich, ende vermaeckelijck, eensdeels, om de aengename diversiteyt van Stemmen, ende Voysen, anderdeels, om de korte-klaricheyt, ofte klare-korticheyt, waer mede hy dese is uytduckende, ende aen den dach brengende: met eenen aessem, met een woord geseyt, van niemant te verbeteren: Doch, dewijle de Voysen? van 't eerste Boeck, naeuwelijcx van thien een, de gemeene man bekennt, ende 't ander voor niemant anders, als voor ervaren Musicijns dienstich en zijn; soo ist, dat menichfuldicheyt van Christene Catolijcke niet op en houden te klagen, ende bedroeft te blijven, dat sy om haer onwetentheys wille voorschreven, de vruchten van dese, naer will' en wensch niet plucken en kunnen. Dese klaegreden hebben my beweegt om 't Geestelijck voordeel van den ghemeynen Man, namentlijck, van de Godtvreesende Landt-luyden, de penne op papier te stellen, ende dese Ghesanghen soo uyt te Drucken, ende haer sulcke Stemmen te accommoderen, die Jan, en alle Man bekendt zijn, niet als willende de kunst van mijn Heer, en Patroon

J. Stalpert verbeteren, noch om mijn penne met een ander mans Eer te vereeren, ende alsoo te meriteeren uyt *J. Stalperts* doode mondt te hooren: *Hos ego versiculos feci, tulit alter honores*; Neen, maer als trachtende hier door syn Eer te meer aen de Man te brengen, ende mijn onwetentheydt met syn Konst ende wetenschap te suppleren.

Neemt dan aen, Goetgunstige Leser, Godtvruchtighe Sangher, dees' Gheestelicke Liedekens op alle Sonnendagen, ende gheboden Feestdaghen van 'tronde Jaer: Gebruyckt die, bidd' ick u, tot meerder Loff, Eere, en glorie Godts, ende syner Heylighen: tot Gheestelijck vermaeck van u selven, ende tot stichtinge van u eve-mensch: Wensche uwe E. door dese, vervorderingh' van sulcke deuchden, als alhier door Christi, ende zijner Heyligen exemplare woorden, en wercken, voorgesteld werden.

Eerste Deel.

Eerste Sondagh des Advents

Stemme: Om een dien ick bemin, leef ick, &c.

1.

DAer sullen teyckens zijn
 In grooter schroomen,
 In Sonn' Maen, Sterre-schijn,
 In Zeesche stroomen:
 Ja, daer by sal den Rechter mee verschijnen
 Met voller Majesteýt,
 In groote vrees'lijckheyt,
 Met syn rechtvaerdicheyt,
 Met wee, end' pijnen.

2.

Als dees' dinghen geschien,
 Soo hebje teeck'nen,
 Dat Christus sich laet sien
 Om eens te reeck'nen;
 O mensch! wilt doch bereyden 's Heeren wegen,
 Om voor het leste endt
 In deses daeghs Adventt
 Van Godt te zijn bekendt,
 Bemindt te deghen.

3.

Nu spreekt hy (die eens sal
 Om ons te vroomen,
 In 't Josaphatsche Dal
 Ten Oordeel komen)
 Wat sal dan al de weerelt kunnen baten,
 Als hy sal zijn ghekroont,
 Als hy sal zijn gethroont

Niemandt van ons verschoont
In alle Staten?

4.

Daer sal noch Eer, noch Goet,
Stam, noch Gheslachte,
Ons kunnen gheven moet
Wilt daer op achte;
Daer sal doch niet-mandal tot voordeel wesen,
Dan vasten, en Ghebe'en,
Aelmissen voor 't Ghemeen,
Goe wercken maer alleen,
Wie sal niet vreesen?

5.

Vrienden, dit waer te swaer
't Moet eeuwigh duyren;
Neemt dan den tijdt wel waer,
En 's levens uyren,
Siet toe, 't sal anders eewelijc ons rouwen,
Alst al sal zijn verquist,
En 't ziertje gantsch vermist
In 't vyer, dat noyt en slist,
Wilt vaster bouwen.

6.

Zijt ghy dan wijs, en vroet,
Dits' Godts behaghen,
Loopt snel, quijt hier u boet,
Wilt Godts last draghen:
Ghy sult het anders met de hartste slagen,
Met knersinghe der tandt,
Met schae, met pijn, met schandt,
In duysternis, in brandt,
U seer belaghen.

Tweede Sondagh des Advents.

Stemme: In een Prieel van Bloemen.

1.

WEL / wat zijn dit voor wercken?
 Dat hier *St. Jan Baptist*,
 Sendt van syn beste *Klercken*,
 Te vraghen naer *Jesus Christ*:
 Zijt ghy die eens sult komen
 Om *Israel* te vromen?
 Of zijn wy gantsch vermist?
Zijt ghy &c.

2.

Seght 't gheen u is ghebleecken
 Dat veele *blinden* sien,
 Dat *stomme* tonghen spreekken,
 Dat loopen *kreup'le* Lien;
 De *doode*, de *doove*, *melaetsche*,
 Verheughen sich t'aller plaetse,
 Wie kan't u klaerder bedien?
De doode &c.

3.

Maer seght doch eens ghy Vrienden,
 Komt gh' om te kijcken een Riedt
 Verwaeyt met alle Winden?
 Loop, loop, ten is hier niet:
 Of soeckt gh'een sachte Joncker?
 Of een Propheet in 't doncker?
 't Is anders *sooje* siet.
Of soeckt &c.

4.
 Neen, soeckt hem in de Boeyen,
 Daer leydt hy nae syn wensch,
 Wilt u doch wel besnoeyen,
 O yle, broose mensch!
 Weest bly op Godts behaghen,
 Als ghy vervolgingh moet draghen,
 O ziel! dit zy u wensch.
weest bly &c.

Derde Sondagh des Advents.

Stemme: *Edel Kersouw, &c.*

1.
 DE Synagoogh
 Sendt Priesters, en Leviten
 Aen *I'annes den Baptist*
 Met een leep ooggh
 Vraghen den *Eremiten*,
 Seght ons, wie dat du bist?
 Seght ons, wie dat ghy bent?
Messias, of Elias,
 Of een ander *Propheet* bekend,
 Of bent ghy *Ieremias*?

2.
 Neen Vrienden, neen,
 Noch *Christus*, noch *Elias*,
 'k Ben oock den *Propheet* niet:
 'k Hebb' oock gheen re'en
 Te segghen, 'k ben *Messias*,
 Maer minder, als een *riet*:
 Een *stemme*, maeckt bereyt,
 Maeckt effen 's Heeren wegghen,

Brenght doch anders geen bescheyt,
 Rapporteert te deghen.

3.

Bent ghy dan gheen
 Van alle dees Propheten?
 En benje *Christus* niet?
 Seght dan met een,
 Op dat wy moghen weten,
 En brenghen goet bediet:
 Hoe durfje Doopen dan
 In 't Water dese Scharen,
 Jonck, oudt, rijk, arm, Vrouw, en Man?
 Hoort, hoort ick sal 't verklaren.

4.

Helaes! ick Doop
 De gheen die tot mijn komen,
 Alleen in dees' Jordaen:
 Maer hebt goe hoop,
 Een ander sonder schromen,
 Heeft onder u ghestaen:
 Die ons in den Gheest
 Sal Doopen, en sal wassen
 Van alle smetten, minst en meest,
 In dese Water-plassen.

5.

Dit was de Vraegh,
 Wie benje? die de Joden
 Van daegh hebben ghedaen:
 Komt nu by daegh,
 En vraeght eens, als een Bode,
 Wie benje? O mensch! blijf staen;
 Al sach, al soet, me-Vriendt,
 Wat benje meer, dan Aerde?
 Een stem, een waesem, en een wint,
 Och, oft ghy eens bedaerde.

6.
 Bedaert, looft Godt,
 Doch met de stem der Tonghe
 Is hy te vreden niet:
 Een beter bodt
 Siet, werdt hem toe-ghedronghe,
 Ghesonghen liever Liedt:
 Alsmen uyt gantscher sin,
 Leeft, en doet naer de oorden,
 Wt gantscher hert, uyt gantscher min,
 Van syn wil, van syn woorden.

Vierde Sondagh des Advents.

Stemme: O s'Wereldts valsche schijn. oft' De min die lijdt veel pijn.

1.
 Een wonder al te groot,
 Wanneer Gods Woordt quam dalen in *Iohan*
Baptistae schoot!
 Roept hy gantsch onbeschroomt,
Bereydt des Heeren wegh, ey! en toeft doch niet,
 komt, komt
 Vervult de Dalen, slecht
 De Berghen, kromt en recht,
 Dat knuysich is, maeckt effen, miserabel,
 sondigh knecht.
Vervult de &c.

2.
 Op dat nu tot profijjt
 U dese woorden strecken, sondigh mensch, wie
 dat ghy zijt,
 Komt aen, naer 't Woudt toe vlucht,

Om daer van *Ian Baptist*, wel te leeren goet, en tucht
 Hebt ghy misdaen,
 Soo recht weer al u paen,
 En tot berouwes teycken, laet eens sien, een
 natte traen.
Hebt ghy &c.

3.
 Vervult de Dalen, schoudt
 Kleynmoedicheyt hier in dit wildt, woestich,
 aertsche Woudt,
 Bemindt ootmoedicheyt:
 Want hier in alleen, 't merchje van perfectie leydt:
 Soo sullen recht
 Berghen zijn geslecht,
 En wel overwonnen alle 's Duyvels quaet
 ghevecht.
Soo sullen &c.

Sondagh onder 't Octaef van Kersmis.

Stemme: Beate Immaculata.

1.
MAeght, Moeder // en Ioseph Hoeder,
 Waren verwondert al te seer,
 Van de woorden !/ die sy bey hoorden
 Van 't Kind'lijn *Iesus* onsen Heer;
Simeon die kreech,
Anna die neech,
 Wat 't Kindt gebeurden, 't was al te deech.

2.
 Met rede // *Simeon* dit dede
 Het was van Godt hem toe-gheseyt,
 Dat hy niet sterven // noch 't leven derven
 En soude, voor hy hadd' bescheyt

Dat hy ghesien
 Hadd' en met knien
 Hadd' aenghebeden boven alle Lien.

3.

Dit dede // Godt *Anna* mede,
 Een Vrouw, de beste van haer eeuw
 Ghebleven // 't staet soo beschreven
 Naer d'eerste Man een kuysche Weeuw,
 Naer 't eerste paer,
 d' Eerste van haer,
 Tot gantsch heel vier-en-tachtich jaer.

4.

Den Tempel // ons tot exempel
 Verliet *Anna* nimmermer,
 Met Beden // brack sy haer leden
 Met vasten voor Godt den Heer.
 Dus 't volck verblindt,
 Tot dit kleyn Kindt
 Wierde hoe langher, hoe meer ghesint.

5.

Als nu de Wetten // buyten Nazarete
 Waer volbracht, waren voldae;
 Zijn sy weder // met 't Kind'lijn teder,
 Ghekeert, en naer huys ghegaen:
 Daer nam 't Kindt toe,
 Ick weet niet hoe,
 Wiert nooyt door goet-doen mat, oft moe.

6.

Laet ons mede // wassen met zede,
 Met 't kleynste Kint, den grootsten God:
 Gaern betrede // de laetste stede,
 Op dat hy zy ons hoochste lot,
 Vast, bidt, en siet,
 Oock traentjens giet,
 Laet hy zijn 't wit, daer ghy naer schiet.

Den eersten Sondagh naer 3 Koninghen.

Stemme: Blyschap van my vliedt.

1.

VReughde van my vliedt
 Sprack eertijds *Godts Moeder*;
 Och! wat groot verdriet;
 Sprack mee syn *behoeder*!
 Waer ick kijck, oft loop,
't Kindlijc is verlooren:
 Waer 's nu all' ons hoop?
 Ach mijn uytverkooren!
 Niet langher hier ghestaen,
 Komt weer te rugg'h' ghegaen,
 Ach! wat angst, wat groot verdriet!
 Waer mach hy zijn, of weesen,
 's Menschen Soon uytghelesen?
 Vreught, en blyschap van my vliedt.
waer mach &c.

2.

Kompt, gaen-we weer te rugg'h',
't Jerusalem door soecken;
 Komt haestich, rasch, en vlugg'h',
 Vraghen – w' in alle hoecken:
 Wat toeven wy op straet?
 Och! wat een droef exempel?
 Toeven-we slechts niet te laet,
 Komt, sie w'eens in de *Tempel*:
 Siet, daer s' mijn eenigh *Soon*.
 Siet, hier mijns Zielens croon,
 Wijck nu van my, pijn en verdriet;
 Siet hier 's mijn uytverkooren
 In 't midden der Doctoren,
 Anxt, en hertseer van my vliedt.
Siet hier &c.

3.

Hoe dus mijn waerde Soon!
't Zijn nu voor by dry daghen,
Dat ick u schoonheyt schoon,
Droevich heb gaen bevraghen:
Wel Moeder, seght eens, hoe!
Wat heb' j u droef te maecken?
Wist ghy niet dat ick my spoe,
Te zijn in s' Vaders saecken?
Nu laet ons 't samen gaen,
Nu weest doch onbelaen,
Komt laet ons treen naer Nazareth.
Komt Joseph, mijn Behoeder,
Komt Maria, Maeght en Moeder;
Voortaen op alles beter let.

4.

O wonderlijcke vondt!
Och! oft wy noyt verlooren
Door d'een, of d'ander sondt,
Christum ons uytverkooren:
Dan oft het mocht gheschien,
Dat wy hem mee verlooren;
Och! oft hy sich weer liet sien
In 't midden der Doctooen:
En sey door hare mondt,
Absolvo te terstondt,
Och! wat gaef soud' hy ons bien?
Nu sondaer hebt goe couragie,
Wat vreesje? ey! wat raesje?
Dit presenteert hy alle Lien.

Den tweeden Sondagh naer 3 Koningen.

Stemme: Waerom souden wy niet meugen?

1.

IN Cana quam *Christus Moeder*,
 Want 't was *Bruyloft* soo men leest;
 Ja, daer quam oock sijn Behoeder
 'Tselve pas op 't selve Feest:
 Maer als daer nu sach ontbroocken
Christus Moeder, goede Wijn,
 Heeft sy heusselijck ghesproken,
 Soone mijn // ontfarmt dijn;
 Soone mijn, want daer is gheen Wijn.

2.

Vrouwe, waer toe dit vermanen?
 Mijnen tijdt is noch niet hier:
 Maer sy sey (ten is gheen wanen)
 Tot de Dienaers, niet een sier,
 Past slechts maer op sijn ghebieden,
 Hoort maer toe met goet ghedult;
 Mit soo sprack hy, hoort goe lieden,
 Komt en vult // komt en vult
 Dees steene kruycken wel ghebult.

3.

Neemtse nu, en gaetse brenghen
 Aen den *Hof-meester* syn mondt,
 Sonder menghen, sonder plenghen,
 Tot een proefje gaet terstondt:
 Maer *bruygom!* riep den aenrechter,
 Tappers plachten eerst goe Wijn
 T' tappen, dan daer nae den stechter
 Maer op 't lest // wel hoe wat pest!
 Is d'uwe seecker alderbest.

4.

Siet eens Vrunden, onsen Heere

't Heeft hem doen ten danck belieft,
't Houwlijck also te vereeren,
 Ghelijck ons hier werdt ghebrieft:
 Gheluckich, die soo vergaren
 In *Cana* tot desen Staet,
 Dat ter Bruyloft als sy paren,
 Jesus gaet // vroegh en laet
 Tot onser zielen meerder baet.

Den derden Sondagh naer Koningen.

Stemme: Wilhelmus van Nassouwen.

1.
 VVilt ghy maer Heer der Heeren,
 Ghy kunt mijn puystich vel
 Verschoonen van de zweeren
 Der *Lazarijen* wel.
 Ick wil dat dan midtsdese
 Opleggingh van mijn handt,
 U *Lazary* ghenese,
 En reyn werdt t'alle kandt.
2.
 't Gheschieden, en met eenen
 Sprack Jesus: past-me niet
 Aen desen, oft aen gheenem,
 Hier van te segghen yet:
 Maer gaet u strack vertoonen
 Met een bereyde voet,
 De *Priesters* A'rons soonen,
 Tot tuych van haer ghemoet.
3.
 En hier mee in-ghetreden
 Capharnaum de stadt,
 Quam daer met kromme leden
 Een Hopman, die hem badt;
 (Voorwaer gantsch heusch en stichtich)
 O Heer! mijn Dienaer leydt

Te Bedde lam, en *gichtich*,
U bystandt en verbeydt.

4.

En Jesus; ick ben vaerdigh
By hem te komen strack:
Maer hy; '*ken bent niet waerdigh*,
Dat ghy sult onder 'tdack,
Heer! van mijn snootheyt komen,
Een woordt, een woordt alleen
Is machtigh weer te vromen
Mijn Dienaers krancke leen.

5.

Want ick, die onder Oorden
Van meerder ben ghestelt,
Kan efter met mijn woorden
Ghebien te huys, te veldt;
'Ken hoof maer eens te spreecken,
Mijn Knecht, of mijn Soldaet,
En blijft in gheen ghebreecken,
Hy doet, hy komt, hy gaet.

6.

Hier op sprack d'Heer van stonden,
Seer wel tot syner lof,
Dat hy noyt hadd' ghevonden
Gheloof van sulcken stof:
Soo dat hier Gods Tempel
Noch huyden inde *Mis*,
Niet dan op syn exempel,
Vervoecht tot Christus dis.

Den vierden Sondagh naer 3. Koningen.

Stemme: In een Prieel van Bloemen.

1.

IEsus beklom een Bootje,
en voer ter Zee vaert in;
Het kreegh soo menigh stootje,

En hy lagh niet te min
 En sliep wel vast, (als d'ander,
 Treurden onder malkander)
 Met eenen koelen zin.

2.

De stormen, en de winden
 Verhieven lancx hoe meer,
 En d'alderbeste vrienden
 Gods, zeylden hooch en neer;
 Men kreet, men riep, men huylde,
 Maer *Jesus* lagh en schuyilde,
Jesus sliep even seer.

3.

Maer als schier met de Bare
 Nu 't Scheepjen was bedeckt,
 Soo wierdt van grooter vare,
Heer Jesus opgeweckt;
 Sy riepen *Iesu Heere*,
 Wilt dit tempeest afweere,
 Want 't Schip te gronde treckt.

4.

Hoe! kleyne van gheloove
 Hoe zijt ghy dus ontmoedt?
 'Tsa Winden! weest verschoove,
 Flux golven, weest-me vroedt;
 En siet, 'twas al-mael stille
 Naer *Christi Iesu* wille,
 't Was stil op staende voet.

5.

Seght nu vry; wiens is dese?
 Dese, wien alst hem lust,
 De stormen moeten vreesen,
 En 'tonweer gantsch gesust;
 Laet vry de Zee gaen schuymen,
Jesus leydt op zijn luymen,
 Ey! houdt u slecht gherust.

6.

Al schijnt hy diep te slapen,
 Wanneer de golven fel
 U dreyghen t'overgapen
 Door oproer van de Hel;
 Hy houdt ghestadich wachte
 By daghe en by nachte,
 Dat altijd even wel.

7.

Sijn scheepjen mach wel drinken
 Wat waters al te met,
 Maer noyt en sal het sincken;
 Het is doch met de Wet
 Van Godes stercke woorden,
 Teghens de helsche poorten,
 Te vast, te wel beset.

8.

Maer roept des niet te minder,
 O Jesu! hoochsten Heer!
 Neemt van ons desen hinder,
 Bedwingt dit buyigh we'er;
 Op dat de straffe roede
 Ons altijd weer vergoede
 U Loff, en die vermeer.

Den vijfden Sondach naer 3. Koningen.

Stemme: Hoe u, werckje niet Leeuwerck? Ofte, Edel Artisten koen.

1.

V'Runden, hiet Hemelrijck
 Sprack Jesus in dien tijden,
 Is een *Zaeyer* ghelijck;
 Wilt daer niet tegen strijden,
 Een die 'tlandt van zijn Acker,

Naer dat hy't om-ghespaedt
 Hadd' eerst wel flux en wacker,
 Bezaedt heeft met goet zaedt.

2.

Maer als nu luy en traech
 Zaey-mans, Bouw-knechts sliepen,
 Oft naer haer wil ghestaech
 Nu hier, nu ginder liepen;
 Quam strack met onkruyt en biesen
 Den vyandt aenghetreen,
 Om 't zaedt te doen verliesen;
 En gingh weer druypen heen.

3.

't Ghewas quam op, maer mit
 Quaet kruydt alle t'samen:
 Maer yder sey, wat's dit?
 Soo haest sy sulcx vernamen;
 Hebt ghy niet naer behaghen
 d'Aerde wel doen beslaen?
 Waer komen dese kaerde,
 En distels dan van daen?

4.

Ick sal't u doen verstaen,
 Sey *Jesus*, aen die hem diende,
 Dit heeft den *vyandt* ghedaen,
 't Is soo, 'tis soo, mijn vrienden:
 Maer sy; ist u behaghen,
 Dat wy't gaet roeyen uyt?
 Neen, sprack hy, 'tsou doen waghen
 Misschien het goede kruydt.

5.

Dat dan 'tlandt niet zy woest,
 Om 't koorn niet t' ontschoeyen,
 Soo laet het tot den Oest
 Beyde te samen groeyen:
 Wat ick dan kom te vinden

Van onkruydt op mijn landt,
Sal ick te gaer doen binden,
En werpen't in den brandt.

6.

En daer nae in mijn schuer
Doen mennen 't goede kooren:
Tracht naer dit avontuer,
O mensch! O uytverkooren!
Gaet u by tijts bereyden
Een wel ghelade schoof,
En leert hier onderscheyden
De doolingh van 'tgheloof.

7.

En wiljet weten klaer,
Neemt hier een seecker teecken,
Houdt dat gheloof, voor 'twaer,
(Wilje wel hooren preecken)
't Welck Godt u heeft doen leeren,
Als hy d'Afgodery
Uw's landts eerst dee bekeeren,
De rest is *Kettery*.

8.

Waer is een verstandt?
Waer is oyt man ghevonden,
Die 't versch bereyde landt
(Heel quistisch van zijn ponden)
Bezaeyde met quae kruyden?
Neen, neen, dit's gheen bescheyt,
Wie sou dan durven duyden
Op Gode sulcken feyt?

9.

Wilt uyt u Oogh' eens sien,
Ontfout eens u Chronijcken,
Wanneer, hoe, en van wien,
Den Heer u heeft doen blijcken;
Den heer u heeft doen preecken

Sijn Zalich-meekend' woordt,
 En laet u dan niet verstecken
 Van uwen *Willeboordt*.

10.

Weet je van waer hy quam?
 Hoort, ick sal 't u oorkonden:
 Van Romen was syn Stam,
 Den Paus heeft hem ghesonden;
 Van daer is hy ghekomen;
 Seght nu op dese schreef,
Will'brordus quam van Romen,
Calvinus van Geneef.

11.

Maer met verscheyden sin,
 Maer op verscheyde tijden:
 Het leste, kan niet min
 Wy moetent dus belijden,
 'k Segh, 't leste 't zaedt moet doolen
 Wilt ghy dan missen niet,
 Soo loopt doch niet ter scholen
 Met die ghy laetste siet.

12.

Nu dan het laetste zaet,
 'K kan 't u niet anders duyden,
 En kan niet zijn dan quaet,
 Vermenghet met onkruiden;
 't Is soo, en 't moet soo wesen
 Naer d'alderjuysten ijck,
 't Is waer, soo kunje lesen
 In Bybel, en Chronijck.

13.

En dese rechte vaen
 Oft ghy die noch woudt krommen,
 Moet j'evenwel verstaen
 De waerheydt door de stommen;
 Is u Godtsdienst verlooren,

De Tempels tuygen noch
 U eerst-ghezaeyde kooren,
 U eerst-ghesoghen soch.

14.

Oorloof, mijn Liedt is uyt,
 Oorlof, O beste Vrinden!
 Vliedt doch het quade kruyt,
 Schout doch het bussel-binden,
 Op dat ghy mee inde schueren
 Moocht zijn, daer Jesus rust,
 Daer eeuwelijck sal dueren
 Zijn Hemelsche wellust.

Den sesten Sondagh naer 3 Koninghen.

Stemme: Bereydt u huys terstont.

1.

Het groot Hemrijk,
 Sprack Jesus tot de scharen,
 Is 't *Mostert-zaet* ghelijck,
 Wel hoort wat nieuwe maren?
Het kleynste, alst begint
 In d'aerde eerst te vallen,
 Maer daer nae seer aenwindt,
 Ja wast het hoogst van allen.

2.

Soo dat daer nae *de vlucht*
Der Voghelen ten lesten,
 Komt uyt de blaeuwe Lucht,
 Om daer te moghen nesten,
 Doch gaet niet uyt de weegh,
 Wilt niet te verre treden;
 Want 't Rijk moet by *heefdeegh*,
 Gheleecken zijn ten tweeden.

3.

Aldus met Spreucken siet,
 Soo sprack den Heer der Heeren,

En anders sprack hy niet,
 Dus ginck hy altijd leeren,
 Om ons nae 't *Mosterst-zaet*
 Leeren te zijn de minste
 Op hoop van grooter maet,
 Op hoop van rijcker winste.

4.

De *Mostaert* maeckt heel reyn
 De hars'nen, drooght de fluymen;
 Christus doet soo uyt 'tbreyn
 De doolinghen mee ruymen;
Mostaert kon noyt soo seer
 Verquicken onse darmen,
 Als Christus door zijn Leer,
 Ons zielen kan verwarmen.

5.

Me vriendt, weest wel ghemoet,
 Indien u d'ooghen vloeyen
 Van 't *Mostert-zaetje* goet,
 Soo doende, sulje groeyen:
 Al valt de smaeck wat straff,
 Daerom neemt niet te minder,
 Het wasche weer gantsch heel af
 Stracx onser sonden hinder.

6.

Om d'inghebooren smaeck
 Van't *Mostert-zaet* te gheven,
 Soo moet het door een raeck
 Tot morselen zijn ghewreven:
 't Woordt Godts moet met aendacht
 Oock in ons soo zijn gebroocken,
 Oft anders sonder kracht,
 Soo blijft het leggen smoocken.

7.

Voorts, *Mostaert* met Azijn
 Gedroncken, oft ghegheten,

Doet braecken het fenijn,
 Dat most niet zijn vergheten?
 Soo doet u min, oft meer
 De sond' oock overgheven,
 't Berou, nae Christus Leer,
 Met betering van leven.

8.

Oorlof; maer vergeet niet,
 Onthoudt doch hier beneffen
 U naesten met bediet
 Doch naerstich op te heffen:
 Soo men siet t'aller tijdt
 Den deessem 't meel op-lichten,
 Maeckt mee, hoe kleyn gh'oock zijt
 U eeve-mensch te stichten.

Septuagesima.

Stemme: Hoe, werckje niet? Oft, Edel Artisten koen.

1.

Hoe u, werckje niet? O mensch!
 Hoe dus luyaerde snoode?
 Daer Godt met lust, en wensch
 Ter Wijngaert u komt noode,
 Ja met compact van Gelde,
 Dat hy bevinden sou
 Verdient te zijn te Velde,
 Steeckt maer d'handt uyt de mouw.

2.

Ja, siet de derde keer
 Komt weerom om te hueren,
 Den Wijngaert-man, den Heer,
 Te ses, ten neghen ueren,
 Ja t'elfer goet, en zedich
 Riep hy weer kloeck en sterck,
 Wel mannen, hoe dus ledich!
 Loopt, haest u mee tot 't werck.

3.

Maer 'tsavonts riep hy s'al
 Om arbeydts-loon te gheven,
 Met een seer groot gheschal,
 't Loon was het Eeuwigh leven:
 Laet mensch uyt u memory,
 Noyt gaen dees' diere prijs,
 Van een alsulcken glory
 Van 't Hemelsch Paradijs.

4.

Seght, die hier bent te Kerck,
 Wat is voor sulcken looningh?
 Al u ghewoel en werck,
 Als uwes ziels vertooningh:
 't Is seecker nietmendalle,
 Voorwaer 'tis min dan niet,
 Ons' wercken, beusel prallen,
 Wy werck-luy, als een Riet.

5.

Toont dat ghy danckbaer zijt
 Aen sulcken milden schencker,
 En zijt syns loons altijd
 Ghestadich een bedencker:
 Die, als wy maer de sonden
 Laten, doen syn Gheboo'n;
 Te gheven (heeft verbonden)
 Zijn huys, tot loon, en kroon.

Sexagesima.

Stemme: Beata immaculata.

1.

EEn *Zaey-man* // een Godd'lijk Maey-man
 Wtgaende wel besteldt,
 Ginck zaeyen, maer siet de *Craeyen*
 Atent ras op neffens 't veldt:
 Maer 't aar verdween,

't Lach op *steen*,
Alwaer 't de Sonne te seer bescheen.

2.

Den Heere // de derde keere,
Ginck en wierp noch eens met maet,
Maer de *doornen* // met scherpe hoornen
Versmachtent, en verdrucktent zaet:
De rest dat viel
Niet dun, niet iel
In *goeder aerdt*, in goeder ziel.

3.

Heb'j' ooren // komt dan eens hooren
Sprack hy tot al de Lien,
'K sal verklaren // k sal openbaren,
Opdat u ooghen moghen sien;
'*Zaedt* is Godts Woordt,
Dat gh'hebt ghehoort,
Och! of het altijd bracht vruchten voort!

4.

Maer och armen // wie sel ontfarmen,
Dat 't meeste zaedt dus valt te loor,
Hier *Helsche Geesten*// daer '*sWeerelts Feesten*,
Daer *steene herten* als yvoor,
Smijtent gins heen,
Soo wel in steen,
Als platte landen, een fout ghemeen.

5.

Nu dan wacker // bereydt den Acker
Van uw' arme zielen wel,
Door ploeghen // met goet ghenoeghen,
Door 't dringhen van 't vleesch rebel,
Maeckt doch, dat 't zaet
Niet en vergaet,
Tot eeuwich treuren, tot eeuwich quaet.
Maeckt doch &c.

6.
 Denckt te degen // dat waer Godts zegen
 Dit Wilt was gantsch bedijdt,
 Dat die aerde // heel onvermaerde,
 Dat die grondt is vermaledijdt,
 Komt dan en hoort,
 Brenght vruchten voort,
 Op dat den Zaey-man noyt zy verstoort.
Kompt dan &c.

Quinquagesima.

Stemme: Blijshap van my vliedt.

1.
HEer Iesus inde noot // versmadende de smerten
 Van syn aenstaende doot // kloeckmoedich van herten
 Recht als een *Capiteyn*// met onbewoghen leden,
 Sprack tot groot en kleyn, blymoedig dese reden,
 Siet, wy gaen door dit padt,
 Naer d'uytverkoore Stadt
 Van *Ierusalem* bekendt,
 Daer nae de Prophecijen
 Des menschen Soon sal lijen,
 Tot een al-te-droevich endt.

2.
 Hier sal men met verraet // den Soone Godt gaen vangen
 Door 's Tempels Magistraet // om hem te mogen hangen,
 En als hy van bloedt-roodt // nu sal sijn verresen
 Verdienstich aen de doot // sal hy noch weer van desen
 Aen *Pontius Pilaet*.
 In Heyden handen quaet
 Gelevert worden, tot een spot;
 Ja, als den alderboosten,
 Als den alder-Godtloosten
 Als een beest, niet als een Godt.

3.
 Dus tegens alle recht // hebbende all' verdragen,
 Sal noch aen 't Cruys ghehecht // Daer werden neergeslaegen,
 Dat d'onverdiende dood, oock daer nae sal volgen:
 Maer als s'hem in haer schoodt, sal hebben verswolghen.
 En sal 'shem houden niet
 Maer drye daech naer 'tverdriet
 Weer t'samen voegen lijf, en ziel,
 En weder doen verrijsen,
 Och, wie en sal niet prijsen,
 Die soo laech int graf eerst viel?
4.
 Weest dan nu doch beducht // O snoode Christe menschen,
 Door een medoogende sucht // te dwingen buyck en pensen:
 En slaet u ooch op hem // die hier om uwent wille,
 Climpt naer *Ierusalem*. hout u doch immers stille:
 Tis seecker nu geen tijt,
 Om soo te sijn verblijdt;
 Denckt eens hoe dit voegen sou:
 Dat een Bruydt sich verblijde,
 Een kindt niet mee en lijde,
 In Bruygoms, of in Vaders rouw?
5.
 Laet ander, houd ghy maet // gaen *Vestelavont* houwen
 En wilt op 't geen aenstaet // de *Vasten* beter bouwen
 Want voorwaer terwijl // ghy God wilt behagen,
 Ist immers geen stijl // te vieren s'Duyvel dagen:
 Dat ghy hem eerst vergramt,
 Eer ghy het vasten ampt
 Aenvaerd, liever door de deucht,
 Bereydt u, om met minnen
 Dien goeden tijt te beginnen
 Tot Godes eer // met gheneucht.

Asselwoensdagh.***Stemme: De Mey, die kompter ons by // seer bly.***

1.

DE Vasten kompter ons by // seer bly,
 De Vastelavondt ons velaten heeft,
 Bedenckt met wensch // o Christe mensch,
 Dat nu de Priester aen u Voorhoofd gheeft,
 Hoe jeuchdich oock u tijt,
 Hoe groot, hoe rijck ghy zijt,
 Hoe wijt beroempt van eer, van loff,
 Hoe schoon van vel,
 Dat gh'eevenwel
 Niet zijt dan stoff.

2.

Dus sprack de mondt // naer d'eerste Sondt,
 Die niet bedrieghen, noch oock liegen kan,
 Soo haest, als d'eerste Stam // Adam
 Gesondicht hadde d'aldereerste Man;
 Gij zijt doch niet dan stoff,
 Stoff daer nae sonder loff
 Sult ghy eens zijn door 'tvonnis Goodts,
 't Is al vermalt,
 Te laet ghekalt
 O Kindt des doodts.

3.

Och off' ick noyt u padt // en hadd'
 Verlaten of met woorden, of met daedt!
 Och! oft' het zaedt // van u ghenaed',
 Noyt had' verquist, dan nu ist al te laet:
 'K hebb' groffelijck misdaen,
 Maer Heer siet my doch aen,
 Met t'volck van 't sondige Ninive,
 Dat al gelijk
 In asch, en slijck
 Penitentie dee.

4.

In asch quam Jop // David met drop
 Van traenen, en met assche naeck, en bloodt
 Wiesch lijff en ziel van gratie iel
 Als hy onteert hadt Betsabeës schoot:
 Jae door een nieu ghebruyck
 Van een beaschte pruyck
 Kreech Judith Holofernis hooft;
 Hester door asch
 Heeft 't leven rasch
 Van Aman berooft.

5.

Jae Daniel // trock uyt Babel
 Al na de Stadt *Ierusalem* ten danck,
 Dus most hy zijn van vleesch, van Wijn
 Gespeent, en wel beascht drie weecken lanck,
 Den Godtloosen Manass'
 Ginck zitten mee in d'asch,
 En viel voor Godt, viel voor den Heer
 Devoot te voet
 Met rechte boet,
 't Was gratie weer.

6.

Wee my dat oock ick // sonder schrick
 My oyt verheven heb, ach! nietich stof?
 Wat was ick eer, wat ben ick weer
 Dan asch, en aerde dreckich sonder lof?
 De kuyl is d'asch haer plaets,
 Wat stofje dan, o maets?
 Als d'asse boven d'aerde wil
 En sich hoogher vindt,
 Verdwijntse de Windt,
 Asch houdt u dan stil.

Eersten Sondagh in de Vasten.**Stemme: *O s'Weerelts valsche schijn! Oft'/ De min die lijdt veel pijn.***

1.

O Satans valsche schijn,
 Die all' u soete praet, wel vermenght met valsch fenijn
 't Bleeck wel, doen ghy den Heer
 Tempsterde loos, en boos, met fenancy weer, en weer
 't Eerste, dat ghy seydt,
 't Was niet dan valsicheydt;
 Maer alles te vergeefs tegen Godts voorsienicheyt.
't Eerste dat &c.

2.

Bent ghy den Soone Godts,
So maect terstont vanden steen eens een stuc broots,
 Doch 't was om niet ghepraet:
 Maer daerom liedt hy niet weer te saeyen 'tweede zaet
 Gaet, stelt hem op de *Kerck*,
 En seydt, dit sy u werck:
Werpt u van boven, want den Engel helpt u sterck.
Gaet stelt &c.

3.

Hier op gheantwoordt weer,
 Maer door goet antwoordt, wert hy weer gheset ter neer;
 Maer op een hooch gheberght,
 Voert hy hem noch eens; seecker, 't was te veel getercht:
 Sweerdt daer by dat, en dit:
 Daer is *s'Weerelts gantsch besit:*
Dit sy u altemael, soo ghy my maer eens aenbidt.
Sweert &c.

4.

Her-achter, flux, gaet heen
 Sprack *Jesus* tot hem: *Satan* loop, sinct na beneen:
 't Is Godt den Heer alleen,
 Die gedient moet zijn, ende Godd'lijck aengebeen:

Kompt nu kleyn, en groot,
 't Is seecker heel van noodt,
 En leert hier de listen van den Helschen Duyvel snoodt,
Kompt nu &c.

5.
 Verfoeyt doch gulsicheydt,
 Door ootmoedicheyt, komt versaectt Hovaerdicheydt.
 't Eerste vonckje slist
 Van des Duyvels lagen, en van all' sijn argelist:
 Wapent all' u leen,
 Van boven tot beneen,
 En maectt dat gh'u voet niet en stoot aen 's Duyvels steen.
Wapent al &c.

Tweede Sondagh in de Vasten.

Stemme: Flux op de been, ghy, &c.

1.
 COMpt, sprack Heer *Jesus* den Behoeder,
 Opwaerts na *Fuabor*, een seer hooch gebercht,
 Tot *Petrum*, *Iacob*. en sijn *Broeder*.
 Kompt om te bidden: want ghy wert ghevercht:
 Sy quamen bly, maer door 't lanckduerig bidden
 Vermoeyt al te seer,
 Vielen voor den Heer
 In een diepen slaep, heel pladt op der aerden neer.

2.
 Maer siet, terwijl den *Heer der Heeren*
 Badt, wiert sijn aenschijn jae gelijk een Son,
 Soo dat het graeuw oock van sijn kleeren
 De wolle witheydt van de sneeuw verwon:
 Twee Mannen neffens hem verscheenen
Helias Patroon,
Moyses, Amrans soon
 Door Christus staende, als een Son, soo schoon.

3.

Petrus terstont, ey *Heer*, maeckt hier drie tenten,
 Voor u, voor elck van dees' twee mannen een,
 Al s'weerelts vreucht, al d'aertsche renten
 Sijn wy hier voor te laten wel te vreen,
 Och! och! hoe goet, hoe soet ist hier te wesen,
 Och! wat vreucht is dit,
 Och! wat soet ghelit,
 Och! Heer laet ons doch hier houden ons bezit!

4.

Maer ondertusschen stonden sy, en hoorden
 Een stem seer soet, *Dit's mijn beminde Soon*,
 Die my behaecht: dus schickt zijn woorden
 Te volgen nae, al benjet ongewoon:
 Maer sy uyt vrees vielen ter neder
 Lanck, en pladt ter aerd,
 Maer den Heer bedaerd
 Sey, nu wel aen: rijst op, weest onvervaerd.

5.

Ist soo gegaen, waer sal een ziel haer keeren,
 Wanneer sy voor een sob're, kleine deucht,
 Sal ingaen in de vreucht des Heeren?
 O Zee! O Afgrondt! van geneucht,
 Geen oogh, tongh, hert, kan sien, verstaen, of spreken,
 Gelijck Paulus seydt,
 Wat daer boven leydt,
 Wat daer boven Godt voor de zijne heeft bereit.

6.

Dan des soo moet u niet verveelen
 Te lijden wat in desen tijdt:
 Gh'en kundt de kans niet wel verdeelen,
 Wilt ghy victorie voor den strijdt:
 't Is noch gheen tijt van Tabernaeckel:
 Denckt noch nae gheen Tent
 Voor het leste endt
Petre, voor dat *Nero* u door 't kruys na boven sendt.

Derde Sondagh in de Vasten.

Stemme: Wilt ontspringhen // Loff-sanck singhen.

1.

Wilt Godt loff, en glory gheven,
 't Is te wonder, 'tis te groot,
 Dat Jesus heeft uytghedreven
 Satan, die in sulcken noodt
 Hadd' ghebracht een man verheven,
 Eerst stom, nu een spreekende boodt.

2.

Loopt, gaet heen ghy plumpe luyden
 Riepen morts de *Phariseen*,
 Hoort, wy sullent u beduyden
 Dit spel van den Nazareen,
 't Sijn *Beelzebub* zijn kruyden,
 't Komt van God niet, soo het scheen.

3.

Phariseen, ghy valsch van zinnen
 Verbastert van *Abrahams* zaet,
 't Is een werck uyt groeter minnen
 Dat ghy dus lastert, als seer quaet,
 't Is u boos oordeel van binnen
 't Is niet dan moet-wil, dan haet.

4.

't Is den *Heylighen Gheeste*
 Een sonde, die noch op aerdt
 Noch by minste, noch by meeste
 Wert vergheven, soo Godt verklaert,
 Noch daer nae in 's Hemels Feeste,
 Maer voor 't eeuwich vier gespaert.

5.

Laet dan mensch te gener tijden
 U verstommen van Satan quaet,

Maer wilt liever recht belijden
 All' u sonden, u misdaet,
 Wilt den Duyvel tegenstrijden,
 Op dat Godt u eens in laet.

Vierde Sondagh in de Vasten.

Stemme: Wilhelmus van Nassouwe.

1.

WEI! nu ist half-Vasten.
 Siet daer ist groot Bancket,
 't Welck Godt *vijf duysent Gasten*
 Soo milt heeft voor-gheset;
 Komt, later u oock vinden,
 Want daer veel overschiet,
 't Steeckt daer op hondert vrinden,
 Vijff, ses, oft meerder niet.

2.

Hy was hoogh op-geklommen,
 't Was op een Bergh te doen:
 Maer als hy keeck rondtomme,
 Docht hy om 't Middach-noen.
 Maer siende groote hoopen,
 Sprack hy: Philippe, waer
 Sal men soo veel broodt koopen
 Tot voedsel van dees' schaer.

3.

Ach! twee hondert Realen
 Sey *Philippus*, min oft meer,
 Sonder om Broodt te halen
 Niet zijn ghenoech, O Heer!
Andreas most mee missen,
 Sey, daer's een Kindt, het welck
 Heeft vijf broodtjens, en twee vissen;
 Maer, wat is dit voor elck?

4.

Doet s' evenwel hier sitten,
 Sprack Jesus, op dit Gras,
 Yeder in zijn ghelitten,
 Maeckt 't yeder wel te pas:
 En hier mee door Godts zeghen,
 Heeft yeder aen den disch
 Sijn volle Maegh gekreghen
 Van 't Broodt, soo wel als Visch.

5.

Nu singht, O milde gasten!
 Den milden Waerd nu prijst,
 Die hier tot loon van vasten,
 Dus mildt aen Tafel spijs:
 Denckt hoe hy t'avondt-morghen,
 Daer na tracteeren sal,
 Die men dus siet besorghen
 Zijn volck in 'taerdsche Dal.

6.

Hy sal u dan wel voeden,
 Werpt op hem u ghedacht,
 Als ghy van d'aerdsche goeden,
 Van sonden u maer wacht,
 En doet, 'twelck is gheboden,
 Eerst soeckt het Rijcke Goodts,
 Niemandt dan zijn genoden,
 Was noyt in noodt des Broodts?

7.

't Sijn Heer maer weynich uyren,
 Weer aen, 'tis meer als tijdt,
 Daer na sal't eeuwich duyren,
 Als 'teyndt sal zijn van strijdt:
 Latet u niet stracx verdrieten
 Als Godt zijn handt weerhoudt,
 Hy laet veel over schieten,
 Op dat ghy daer op teeren soudt.

8.
 Verblijdt u Christen-zielen,
 Zijt vroe Jerusalem,
 Godt sal u druck vernielen,
Laetare is een goe stem:
 Wat's lijden al, eylacen!
 By 'tgheen ons is bereydt,
 Denckt om het Feest van Paessen,
 Dat na Vasten werdt verbeydt.

9.
 Paessens niet, die gaen, en kommen,
 'K spreek van die Paessens niet,
 Maer die u Lelye Blommen
 Veranderen al 't verdriet:
 Die't eens sullen verkeeren
 Voor die hier zijn ghedult,
 Die hier niet wil ontbeeren,
 Werdt daer nae niet vervult.

Den vijften Sondagh in de Vasten.

Stemme: O eeuwigh Godt Almachtigh! Oft, Het viel een Hemels Douwe.

1.
 Wie doch soo gaeuw van zinnen,
 Die my, 'tsy Klerck, 'tsy Leeck
 Van sond' sal overwinnen?
 Ist saeck, dat ick u spreek
 De waerheydt, om wat rede
 Ghelooft ghy my dan niet?
 Die Godt bemindt, is mede
 Ghehoorich zijn onthiet.

2.
 Maer om dat ghy uyt Gode,
 Eylacen! niet en zijt;

Soo hoort ghy oock soo node
 Zijn woordt, O Samarijt!
 Tot antwoordt, spreekt de schare,
 En seggen wy niet wel,
 Dat in u is ghevare
 De Duyvel van de Hel.

3.

Ach laster! ach noyt quader!
 'Ken hebb' den Duyvel niet;
 Maer ick, ick eer mijn Vader,
 Sprack Christus, soo men siet:
 En ghy durfft my beroven
 Mijn Eer, die 'k niet en soeck,
 Daer isser doch een boven,
 Die straffen sal u vloeck.

4.

Voorwaer, voorwaer ick segghe,
 Soo wie my 'toor wil bien,
 Die sal de dootd ontleghhe,
 Noch nimmermeer haer sien:
 Sy weer: nu kanmen tasten
 Met vingheren aen u praet,
 Dat ghy (guyt) met de gasten
 Van *Beelsebub* om-gaet.

5.

Want *Abraham* is gestorven,
 En *Isaac*, en soo voort,
 Hoe blijft dan onbedorven,
 Die maer u woordt en hoort?
 Wat *Abram* uwen Vader
 Belanght, die heeft mijn dach
 Ghesien, en sich te gader
 Verheught, als hy hem sach.

6.

Wel hoe! gh'en hebt de Jaren
 Van vijftich nerghens nae:

Hoe kunje dit dan klaren
 Van *Abr'am*, die soo spae
 Naer hem hier zijt ghebooren?
 Jesus sey wel te pas;
 Weet dat ick langh te vooren
 Eer *Abr'am* quam, al was.

7.

Hier grimbdens', en met eenen
 Ghebockt ter aerden neer,
 Bereydens' hem met steenen
 Te werpen, maer den Heer
 Verstack hem, en ginck buyten
 Den Tempel. Christen-mensch
 't Is nu recht tijdt t'ontsluyten
 U hert, met all' u wensch.

8.

Om Jesum te versteecken
 Terwijl hy vluchten moet;
 Hoort doch dit qualijck spreeken
 Van 't alderhoochste goet,
 En past met effen sinnen
 De schelders te weerstaen,
 Ghy sultse wel verwinnen,
 As Christus heeft ghedaen.

9.

Verlieft u op syn woorden
 Als een, die hem bemindt:
 Want dit is soo ghy hoorden,
 Een teycken van syn kindt;
 Vereert het met u leven,
 Op dat ghy noyt en wert
 Van u recht als verdreven
 Door een ghemarmert hert:

10.

Weest vrolijck, viert de daghen
 Met een bereyde gheest.

Van hem die 't Cruys ghedraghen
 Maer eeuwich is gheweest;
 Soo'n sult ghy oock niet smaecken
 In eeuwigheyt de doot:
 Maer door syn gunst gheraecken
 In Abrams sachte schoot.

Palmsondagh.

Stemme: Beata immaculata.

1.
 COMt hooren // den oudt ghebooren
 Siet Jesum inde Passie weeck,
 Vol streepen // vol blauwe neepen
 Gelaeft met gall' en eeck,
 Hier Judas soen // daer geessel-roen
 Wat sullen wy hem hier weer voor doen.
 Hier Judas &c.

2.
 Neemt ten dancke // *Olijfs-booms-rancke*
 Het geen de Joodtsche schaer wel eer,
 U met *Palmen, Kleeren* en *Psalmen*
 U stroyden, schoncken, O Heer!
 Daer by uyt min // een *Eeselin*,
 Ach, dit sal wesen mijn goet begin!
 Daer by &c.

3.
 Mijns ziels minne // is d'*Eselinne*,
 Die voorts te vree sal zijn,
 Om op d'oorde // van uwe worde
 U wel te dienen in goede schijn,
 Om in deuchdens cier, als een stom-dier
 Voor Godes aenschijn te leven hier,
 Om in &c.

4.
't Kleedje wijders // ter spijt van Nijders,
 Dat ick voor u, O Jesu spreij,
 Dat zijn mijn leede // mijn zinnen mede,
 Die ick voor u, O Godt bereij,
 Om haet, en nijt // om leedt, en spijt,
't Ontfanghen vrolijck ter aller tijdt.
Om haet, &c.

5.
'k Wil oock draghen // op u behaghen
 Twee *Tacken* van een versch bedoudt,
 In patientie // in penitentie,
 Van *Palmen* en *Olijven houdt*,
'tIs immers recht // dat yeder knecht
 Zijn kleedingh na den Koningh recht.
'tIs immers, &c.

6.
 Nu mitsdesen // moet hier noch wesen
Hosanna soeten toon,
 Want gheen loven // en zijn daer boven
 Aenghenaem voor *Davidts Soon*:
 Ten sy dat handt // met hert en tandt
 Eenpaerlijck schoon te samen spandt.
Ten sy &c.

7.
 Wilt dan ontfanghen // na mijn verlanghen
 Van my u last-draghend' dier,
 Dees giften // die ick met driften
 U op kom offeren alle vier.
 Daers' gantsch mijn geest // eertijts geweest
 Vereeselt, ja heel gantsch berbeest.
Daers &c.

Paesch-dagh.

Stemme: *O soete Harmonye.*

1.
Alleluja, Alleluja,
 O Godt! O mensch!
 Wie soude sich bedwinghen,
Alleluja, alleluja;

Met will', met volle wensch
Allelija te singhen?
 Wt vreughd' divijn
 Ick gantsch verdwijn,
 Om dat ick hoor van vrede.
 Wilt dan vrolijck wesen,
Heer Iesus is verresen
 Wt Graf-stede.

2.
 O groote wonderheden!
 Den dach, den lieven dach
 Is eens ghekomen;
 Dat Christus weer zijn Leden
 Die eerst begraven lach,
 Heeft aenghenomen;
 Om dat hy eens
 Voor des Ghemeens
 Welvaert heeft ghestreden,
 Nu is zijn Naem verheven,
 Nu is hem weer ghegeven
 't Eeuwigh leven.

3.
 Sijt ghy nu van de sonden
 Met *Christus* op ghestaen
 En wel *verreesen*,
 Siet toe dat ghy van stonden
 Ten Graef niet meer wilt gaen;
 Hebt altijd vreesen,
 Wilt Christus bloedt
 Onder de voet
 Doch niet weerom gaen treden,
 Maer wilt u begheven
 Tot nieuwicheyt van leven,
 Want 'tis reden.

4.
 Christus heeft nu verlaten

Het onder-aerdsche Graf
 Sonder berouwen:
 Seght mensch, wat sal 't u baten,
 Dat ghy niet mee den draf
 Begint te schouwen?
 Slaet dan u oogh
 Voortaen om hoogh,
 Soeckt daer u vree, en ruste,
 Eeuwich sonder pijnen
 Sal altijd daer verschijnen
 In welluste.

Paesch-Maendagh.

Stemme: Ick ben een arme Pelgrim siet.

1.
PElgrims, Godt groet u alle-bey,
 Godt groet u d'een soo wel, als d'ander,
 Godt gheef u 'tsamen goet gheley,
 Wat praetj' onder malkander?
2.
 Wel! *Borgher van Ierusalem*,
 Hebt ghy alleen niet hooren spreekken
 Oock uyt de alghemeyne stem,
 Of hebje Pelgrims strecken?
3.
 Van 't gheene datter is gheschiet
 In dese lest-gheleden daghen?
 Wat dinghen doch? wel weetjet niet
 Wat *Jesus* heeft verdraghen?
4.
 Op hem was onse hoop ghestelt,
 Als dat hy *Israel* sou bevrijden,
 Maer nu soo heeft hem het ghewelt,
 Van't *Sannedrin* doen lijden.

5.

Aen't Cruys een al te snoode doot,
 En 'tis noch huyden daer beneven
 Den derden dach, dat dese stoot
 Hem van ons heeft ghedreven.

6.

'Tis waer, daer is een Vrouw, drie, vier,
 Aen 'tGraf geweest om hem te soecken,
 Maer hebben daer ghevonden schier
 Niet anders, als de doecken.

7.

Doch segghen, daer in wit ghewaedt
 Ghesien te hebben een deel Geesten;
 Maer lacy! 'tis maer Vrouwen praet,
 W'ontbeeren't aldermeeste.

8.

O sotheyt! O verblintheyt groot!
 In 'tgheen de Wet, en de Propheten
 Van Christus leven, en van doot
 U hebben laten weten.

9.

En hier deed' hy haer een vermaen
 Van Moyses af, door al d'history
 Des oude Schrifts, dat *Christus* gaen
 Door 'tCruys most in zijn glory.

10.

Soo lanck tot dat sy nu omtrent
 'tCasteel van *Emaus* zijn ghekomen,
 Daer d'Heer van hen niet onbekent,
 Schier oorloff' hadd' ghenomen.

11.

Ey! blijft by ons, den avondt naeckt,
 Wy sullen lijden gheen van beyden,
 Dat ghy sult blijven onghedaect
 Oft u van ons sult scheyden.

12.

En siet, Heer Jesus bleef ghenoodt,
 En als hy nu was neer gheseten,
 Brack hy hen het gheseghent Broodt,
 En gaff hen om te eten.

13.

'tWas nu ghesmaect, en siet, het licht
 Des Hemels opende hen d'ooghen,
 Soo dat's erkende hen ghesicht,
 Maer 'twierdt hem strax ontooghen.

14.

Maer als sy nu van hem ghewis
 Hem meynden gins en weer t'om-armen,
 Soo sloeghen sy haer handen mis,
 En *Cleophas*, och-armen!

15.

Versteecken van zijns Meesters hals,
 Riep: mocht ons niet met re'en wel branden
 Het binnenste ons s'herten, als
 Hy ons sprack achter Landen.

16.

En strax weerom te rugg'h' ghekeert
 Naer *Salem* d'alder oudtste Stede,
 Daer sy noch quamen, soo m'ons leert,
 By tijds tot Christus vrede.

17.

Heer, blijft by ons, en maeckt ons kloeck,
 Den donck'ren avondt naeckt, eylacen!
 Dit is het slot van ons versoeck,
 Op desen tweeden Paessen.

[Die leven wil, in vrede moet]

Stemme: Op de drie gezellen van Rozendael.

1.

Die leven wil, in vrede moet
 Hem selven leeren sterven,

En d'eige zin, al schijntze goet,
Om vreedswil dickwils derven.

2.

De vree is *Christo* al te lief
Hy was noch nau geboren,
Of d'alderzoetste minne-brief
Dee ons het vree-lied hooren.

3.

Hy ginck, hy stont, hy sprack, hy wrocht
Het hoogste zijnder scholen
Was schier: de vree heb ick gezocht;
De vree werd u bevolen.

4.

't Is vrede die ick u nae-laet,
't Is vree die 'k u wil geven,
Zoo hier, als met een overmaet
In 't hof van 't eeuwigh leven.

5.

't Was vrede vroeg, 't was vrede spae,
't Was vree zoo menigwerven:
't Was vrede voor, 't was vrede nae,
't Was vrede in zijn sterven.

6.

In 't kort de vree wast eerst en 't lest,
't Welck *Iesus* ons betrouden
Hoe moet men dan wel doen zijn best,
Om vrede t'onderhouden?

7.

Heer laet ick hier vry sijn de minst
Van keur, van plaets, van allen:
Wanneer my maer de rijkste winst
Van vree te beur mag vallen.

8.

Mijn ziel! tracht nae dit hoge lot:
Gh'en kunt toch nergens rusten

Dan inde vree. Want vree is God,
En d'oorsprong der wellusten.

Belooke Paesschen.

Stemme: *Om een, die ick bemin.*

1.

Als *Jesus* onder 'tdack
Stil was ghekomen,
Groeten de syne strack,
Vree, zy u vrome;
En om haer-luy te deghe te verblijen,
Toonden hy met goe reen,
Verseeck'ringh van syn Leen,
Voeten handen met een,
Doorsteecken zijde.

2.

Weerom, met u zy vree;
Soo 'kben ghesonden
Send' ick u liede mee;
Ter selver stonden
Blies hy op haer me open keel, en monde;
En sey, gelijk men leest,
Houdt moet, weest onbevreest,
Ontfanght den Heyl'gen Gheest,
Vergheeft de sonden.

3.

Die ghy vergheven sult,
Werden Vergheven;
Die ghy weerhoudt de schult,
Sullen noyt leven;
Dus sprac den Heer. Maer Thomas, ach eylacen!
Van syn Discipulen een,
Was niet by het Ghemeen,
Wanneer *Jesus* verscheen
Op d'eerste Paessen.

4.

d'Ander dan seyden blijdt
 Dat haer was bejeghent;
 Hoe, en op welcken tijdt,
 Godt haer hat gheseghent:
 Neen, neen, ten zy dat hy my toon de klove
 Van handen, en van voet,
 Van zyden gantsch door-bloet,
 En dat in korter spoet,
 'K salt niet gheloven.

5.

Als sy dan 't selver stee
 Weer als voor-heenen
 Waren, en *Thomas* mee;
 Is hy weer verscheenen,
 En na dat hy weer hadt gewenst de vrede
 Sulcx op den achtsten dach,
 Ghelijck hy voorens plach,
 Aensprack hy met ghesach
 Thomam, met zede.

6.

Reyckt nu u ving'ren by
 Mijn handt midtsdesen,
 Leght d'uwe in mijn zy,
 En wilt niet wesen
Thomas dus ongeloovich: waer op d'ander
 Sprack, *O mijn Godt, mijn Heer!*
 Tot u alleen ick keer,
 Hoe langher, en hoe-meer,
 O mijn Bystander!

7.

Och! wat een lieve wensch,
Vree zy u, te hooren
 Voor een Godtvruchtigh mensch
 Versmoort te vooren
 In sijn boosheyt; Lof zy u t'aller stonden

O *Christo Iesu* goet,
 Voor u verstorte bloet,
 Jae voor u Minne soet,
 Voor u *vijf Wonden*.

8.

Maer *Thoma*, nu ghy my
 Siet voor u ooghen
 Met handt, en open zy,
 Wordt gh'eerst gheboghen,
 Salich zijn die, die sonder dese proven
 Van mijn ghetaste Leen,
 Nochtans niet segghen, neen;
 Maer even wel ghemeen,
 En vast gheloven.

9.

O *wonden* soet! die mijn
 Heel gantsch ten Hemel
 Tot soen, en trooste zijn,
 Tot schuyl, en schemel,
 Wanneer maer hier gescholen, hier gedoken
 Mijn arme ziele sit
 En sucht, en schreydt, en bidt
 Met in-spraeck dat, oft dit
 Is 'tquaet ghebroken.

10.

Och! uyt dees' *wonden* Heer,
 Gundt my te spreekce,
 Dat ick doch nimmermeer
 U vree en breeke,
 Dit is 't eenich vermaec van God den Vader,
 Dits, d'aldersterckste Rots,
 Dits, d'alderstijfste Knots,
 Waer op Satan sijn trots
 Breeckt, den Verrader.

Den tweeden Sondagh naer Paesschen.

Stemme: Fluckx op de been.

1.

FLucx op de loop, ghy Christen knaepjes,
 Flucx loopt den *Herder* vrolijck int gemoet:
 Ginder komt hy aen, die tot zijn schaepjes
 Seydt, en roept: *Ick ben een Herder goet,*
 Eenen *Huerlinck* vlucht, wat past hy op de schapen,
 Maer een *Harder goet*
 Stelt zijn lijf, en bloet
 Voor zijn lieve *Schaepjes*, als de Wolf ontmoet.
 Eenen huerlinck &c.

2.

Ick *goeden Harder* kenne mijn *Schapen*,
 Ende mijn lieve *Schaepjens* kennen my:
 Isser een gevallen, 'ksoeckt weer op te rapen,
 Isser een verdwaelt, ick keer te rechter zy,
 Ja voor al mijn Vee, mijn redelijcke Dieren
 Stel ick *Harder goet*
 Leven, Lijf, en Bloet,
 Hebt dan mijn *Schaepjens*, hebt dan goede moet.
 Ia voor al mijn &c.

3.

Nu dan, soeckt Oost, soeckt West, soeckt verder
Schaepjes, die u *Harder* eens geraeckt bent quijt,
 Seecker, ghy vindt gheen beter *Herder*
 In desen nieuwen aenghenamen tijt,
 Singht dan tot lof, tot eer, O Christen,
 Met een *Schaepjens* tael,
 Singht vry altemael,
 Aen uwen *Harder* een nieu *Pastorael*.
 Singht dan &c.

Den derden Sondagh naer Paesschen.

Stemme: *Als Iola d'onberaede Maecht.*

1.

EEn Luttel tijts, ghy siet my niet,
 Daer nae weer *Een luttel* dat ghy my siet;
 Als wy wat naerder als hier nae,
 Om dat ick weer rasch na mijn Vader toe gae.
 Maer wat wil dit *Luttel* beduyden,
 Dat wy hem gansch niet sullen sien?
 En 'tander luttel, secht fijne luyden,
 Dat hy ons weer 'tghenut sal bien?
 Wat mach dit sijn geseydt?
 Wat voor diepsinnicheydt?
 Ey Jesu! wilt ons dit doch bedien,
 Op dat wy dit klaerlijck eens mogen sien.

2.

Amen, wel aen, het sal soo sijn,
 'k Verklaert u me-vrient op de waerheyt mijn:
Een Lutteltje tijts, het moet soo sijn,
 Genaeckt u veel rouw, veel smert, veel pijn:
 Terwijl de werelt haer sal verblijden
 Met all' haer konsoorten, met groot geschal,
 Dat *Lutteltje* sult ghy moeten lijden,
 Mijn knechten, mijn vrunden, mijn kinderen al:
 Maer murmureert doch niet,
 Hooft doch mijn goet bediet
 Ick sal all' u droefheyt, de welck ghy lijdt
 In vreuchden verkeerren in *Luttel tijt*.

3.

Een vrouw' soo langh 's in arbeydt sit
 Sy klaecht, sy kermt, sy weendt, sy bit,
 s' Heeft smert, s' heeft pijn, van lidt, tot lidt
 Soo lange tot datse het bly besit,
 Soo drae, als dees' rouw is geleden
 Soo haest, alst baren is gheschiet,
 Vergeets all' haer bedruckte leden,

Gedenckt sy all' de weedom niet:
 Maer sy singht een nieuw' Liedt,
 Om datse ter werelt siet
 Een kint ghebooren, een vrucht wel schoon
 Om daer mee te cieren des Hemels Throon.

4.
 Wanneer ghy dan een weynich lijdt
 So denckt dat ghy hier een kraem-Vrouw sijt,
 Maer die nae een luttel tijts seer drae,
 Sal hebben daer boven een eeuwich ghenae:
 Och! Och! wat onderscheydt van steden,
 Tot loon van de deucht, of van de sondt:
 Wat dubbelhuys van eeuwicheden,
 O korte stondt! O diepe grondt!
 Acht ghy dit oogeblick
 Dan van soo hoogen schick,
 Dat ghy daer over soo groote schae,
 Sout willen verdraegen van s'Hemels gena.

5.
 O Sondaer! hoe ist moogelick
 Dat ghy niet vervult bent met stadige schrick,
 Als ghy eens denckt te recht de scheel,
 Dat u, oft het helsche vyer te deel
 Moet vallen, of de eeuwige glorie
 En dat op een kleyn oogeblick;
 Houdt dit doch altijd in u memorie
 Wilje niet vallen in 'sduyvels strick:
 Neemt 'tluttel tijts wel waer,
 'tIs prijs, 'tis duere waer,
 Waerom men moet koopen de zalicheyt,
 Waerom men moet koopen de eeuwicheyt.

Den vierde Sondagh naer Paesschen.

Stemme: O 'sweerelts valsche schijn, Oft', De min die lijdt veel pijn.

1.
 Ick gae, sprack wel beleeft
Jesus tot hem, die my langh ghesonden heeft,

En daer 's van u niet een
 Die my eens vraegt, Christe segt, waer gaet ghy heen?
 Ghy sucht, om dat ick schey,
 Om dat ick 'tpat berey
 Op 'twelck ghy-luy daer na my sult moeten doen gheley.

2.
 Blijf ick tot u verdriet,
 So sal den Trooster-geest tot u lieden komen niet;
 Maer ist, dat ick weer-keer,
 So sal ick hem drae tot u alle senden neer,
 Die sal tot gheneucht
 Van *sond'*, *oordeel* en *deucht*,
 De sondaers dan gaen straffen, en berispen 'sweereelts vreucht.

3.
 Van *sond'*, om dat haer hoofd
 Mijn leeringh, en mijn woort by na niet-mendal gelooft:
 Van *deucht*, om dat ick gae
 Tot mijnen Vader Godt, siet toe: ja ooc daer na
 'tOordeel, om dat den Vorst
 Des weerelts, hooch van borst
 Onwillich is verwesen, en vervloecht uyt wraeckens dorst.

4.
 'Khebb' u noch al seer veel
 Te seggen, en te spreken, maer eylaes! het meerendeel
 Kan noch u dompich hert
 Niet vatten, noch verstaen, maer eylaes! als u eens wert
 Ghestiert des *waerheys Gheest*,
 Die sal voor minst, voor meest
 De waerheyt openbaren, weest dan alle onbevreesst.

5.
 Sondaer, waer's u verstandt
 Dat ghy niet eens vraecht na u soete Vaderlant,

Daer Cherub' vlieght, en sweeft,
 Daer Christus Godt, uwen Salichmaker leeft?
 O mensch! O mensch! bedaerdt,
 Wat soeck g'hier op der aerdt,
 Daer in dat hooge landt, daer wordt alle goet vergaert.

6.
 Voorwaer, 'tis recht, 'tis reen,
 Dat ick my arm mensch van de weerelt wat gae speen,
 Op dat des Heeren dach
 My tot meerder troost, en tot vreught ghebeuren mach,
 Kiest doch, O mensch'lijck Dier,
 Ymmers Godts bestier,
 Begheert ghy daer de vreught, soo moet ghyse derven hier.

Den vijften Sondagh naer Paesschen.

Stemme: Schoon Lief wilt my troost gheven.

1.
 HOort vrinden allegader,
 Al wat ghy van den Vader
 In mijnen Naem versoeckt,
 Sal hy ten danck u gheven,
 En meer noch daer beneven,
 Schickt dat gh'u dan verkloect.

2.
 Stort nu voortaan Ghebeden,
 Want tot den dach van heden,
 En hebt ghy 't noyt besocht!
 Bidt, en ghy sult ontfanghen,
 Op dat all' u verlanghen
 Ten eynde wordt ghebrocht.

3.
 Heer! dus hebt ghy ghesproken
 En daer bleef noyt ghebroken
 Van u het minste woordt:

Wat mach dan zijn de reden,
Dat ick in mijn Ghebeden
Soo selden werdt verhoort?

4.

Helaes! 'tzijn mijn ghebreecken,
't Is soo, die my versteecken
Van 'tvoorghestelde wit,
Ick bidt, en ick moet derven
Het gheen ick wil verwerven,
Om dat ick qualijck bidt.

5.

Ja, 'tis de sucht des Heeren,
Dat hy na mijn begheeren
My niet verhoort en heeft:
Hy weyghert uyt ghenaden
Wel dickwils de weldaden,
Die hy grammoedich gheeft.

6.

Dit 's tot een seecker teecken
Van desen wel ghebleecken
Aen *Rachel*, goede vrouw,
s' En waer soo niet ghestorven,
En hadd'sy niet verworven
Het Kindt van haren rouw.

7.

Man! seyd' sy menichwerven,
Gheeft my (oft ick moet sterven)
Doch kinderen op de schoot:
Sy kreechse, maer het tweede,
Was 'tgheen, dat haer aen-deede
De onverwachte doot.

8.

Leert dan door dit exempel,
Te bidden in den Tempel
Met woord', en sin te saem,
Het gheen ter zalicheden

U streckt: want dat's ghebeden
In 's Zalichmaeckers naem.

9.

Maer vindt ghy u met sonde
Van herten, handt, oft monde
Besmet, soo toont berouw:
Want wilt ghy daer in blijven,
Soo sal aen u beklijven
't Vermetelde berouw.

10.

Zijt doch voor alle wercke
Een lidt der ware Kercke:
Want Godes Soon en sendt
Geen gaven, als Behoeder
Aen hem, die voor zijn Moeder
Den Tempel niet en kendt.

11.

Weest zedich, en van binnen
Ootmoedich, treckt u zinnen
Van alle eyghen baet,
Stelt Godes hoogste glory
Int merch van u memory,
En maticht u ghewaet.

12.

Bewaert u, bidt aendachtich.
Wel wetende, hoe machtich
En hoog, dat Christus zit:
Hoe snoode ghy daer teghen,
En wat het voor een zeghen
Is, daer ghy hem om bidt.

13.

Kundt ghy dit onderhouden,
En stijven u betrouwen
Op Godt, en op zijn Wet,
En biddende volherden,
Soo weet, dat u ghewerden
De vrucht sal van 'tGebedt.

Den sesten Sondagh naer Paesschen.

Stemme: Flux op de been.

1.

Als ick den *Gheest* sal van mijn Vader senden
Ginder van boven in dit aerdsche Dal,
Voor jonck, voor oudt, ja voor de menschen al,
Sal hy wel drae de waerheydt openbaren
En die maecken kondt,
Suyver, gladt, en rondt
'tAller stee, en plaetse, 'taller tijdt, en stondt.

2.

Hy sal mijn Leer' dan klaerlijck betuyghen
Met een welspreeckend', held're, klare stem,
Hy sal de leughen-tael doen buyghen,
Niemandt en salder hebben teghens hem,
Maer 'kvoorsegh't u, ghy sult moeten lijden,
Ja, 'tsal zijn, slae doot:
Want door sulcken stoot,
Syllen sy meynen, dat sy Godt doen diensten groot.

3.

Maer wanneer u dees' Boeven schennen,
Wanneer s' u vanghen, spannen, en de slaen,
Denckt dat sy my, noch mijn Vaer en kennen,
Denckt dat sy doolend' lancx de straten gaen:
Want gelijck de Kray tot vliegen is gebooren,
Alsoo onverblijdt
Is alhier tot strijdt
Alle mensch geschapen: wee, wee, die niet en lijdt.

4.

En dit, ghelijck sy allegader veynsen,
Als kacx, quantsuys om Godes meeste Eer,
En dat u haer bedurve grijnsen,
Ofte door Oorlogh, ofte door valsche Leer;
Maer ghy verstaende dese valsche parten,

Versmaet doch den roof,
 Laet u van 't Gheloof
 Doch noyt verleyden, weest aen dat Oor doof.

5.

Moet ghy u 'tsamenkomsten van buyten
 Doch wat derven, om u Synagoogh,
 Moet ghy in stal, in Schuer, in Schuyten
 Godt dienen nu om laech, en nu om hooch:
 Ey! *Catholijck*, wilt daerom doch niet treuren,
 Wilt doch niet te min
 Op een goet begin
 Daerom vervreemden moet, oft hert, oft zin.

6.

Offert van binnen dan u Offerhande,
 Siet desen Tempel staet u altijd vry,
 Daer is een Kerck, die door gheen vanden
 Kan zijn verboden, noch door kettery:
 O Kerck! bewaert my doch ten allen tijen,
 Laet my noyt in noot,
 Hout my in u schoot,
 Tot dat my eens scheyde d'aenghename doodt.

Pinxterdagh.

Stemme: O 'sweereelts valsche schijn; Ofte de min die lijdt veel pijn.

1.

COmt Schepper, *Heyligh Gheest*.
 't Is heden *Pinxterdach*, 't groote solemnele feest,
 Dat ghy, ghelijck men vindt
 Beschreven, neder-daelde van boven als een wint
 En door een groot ghedruys;
 Beweeghde 'tgantsche Huys,
 Ja daer was niemant binnen, of sy waren eeve kuys.
En door &c.

2.

Een goede groote schaer,
 Schier hondert twintich Man, die daer rusteden

Ontsteecken door dit vuer,
 Met Tongen gansch ontflamt, en verlicht op 'tselfe uer,
 Soo datse al terstondt
 Met een vernieuude mondt,
 In alderhande Tael, spraecken uyt een nieuwe grondt.
Soo datse &c.

3.
 Wat ongehoorde saeck
 Riep Grieck, en Latinist, dat hier yeder hoort syn spraeck?
 Wie heeft dan met verstandt
 Doen spreken alle dees' alle tael van yeder landt?
 'tIs immers, vrienden hoort,
 De alderminste soort
 Van d'alderslechste stam, van het Galileusche oort.
'Tis immers &c.

4.
 Ey Jood! hoe dus beteest?
 Dit is de Godheyt selfs; ja, 't is selfs den *Heyl'gen Gheest*,
 Die 'sweereelts gansche Rondt
 Van oordeel sal verscheyden, van deuchden, en van sondt,
 Kent dan, en haet
 Het schennis van misdaet,
 Eer het eens te spae, eer het eens zal zijn te laet
Kent dan &c.

5.
 Vervordert u ter deught,
 Dewijle ghy noch kunt, en dewijle ghy noch meucht,
 Met een soo groote baet
 Van Godt den Heil'ghen Geest, die u soo getrou by staet,
 Siet dat gh'u niet meer stelt
 In Satans boos ghewelt,
 Neen liever wech ghevloghen, flux om hooch te velt te velt.
Siet dat &c.

6.
 Komt dan komt *Heyligh Gheest*.
 Buygt ons ziel, en lijf, wascht ons, vroomt ons, en gheneest,

Sendt neder t'onser plicht
 Doch een Pinxterstaeltje, doch een praeltje van u
 Een dropje van u vreucht
 Een mijtje van de deucht,
 Om hier nae met u eens, en altijd te zijn verheucht.
Een dropje &c.

Sondagh van de Heilighe Drievuldicheyt.

Stemme: Flux op de been.

1.
 CHristus die seyt My is macht ghegheven
 In d'Hemelen, en op der Aerden mee,
 Gaet heen, en leert dan all' die leven,
 Van d'eerste tot alderlaeste stee:
 Doopende haer *Inden Naem des Vaders,*
 En des Soons met feest,
 En des heyligh Gheest.
 Leerend' haer doen mijn weten minst en meest.

2.
 Des sal ick selfs met u-Luy wesen
 Van nu af, tot so langh de weerelt staet:
 O Heer, u goetheydt sy ghepresen,
 O Heer, u macht, u miltheyt heeft geen maet:
 O rijckdom o verborghen schatten,
 Wie van die hier gaen,
 Kan te recht verstaen
 Het wesen Godts? wat mensch, wie reyckter aen?

3.
 Ghy gaef 'tbegin, o Godt, o Vader
 Soo aen u *Soon*, als mee aen uwen *Gheest*,
 Die evenwel te altijd gader
 Van eeuwicheyt by u hebben gheweest,
 Sonder begin, voor alle stonden,
 Jae, noch goet, noch quaet,
 In dencken, ofte daedt,
 Of't sy wisten mee, ten was daer noyt te laet.

4.

Al even-goet, al eve machtich,
 Al even oudt, al eve vroet en wijs,
 Al even heylich en waerachtich,
 Van eene lof, jae gantsch van eene prijs:
 Buycht u vernuft doch botte menschen
 Voor zijn Majesteyt,
 Op dat zijn Godtheyt,
 Door zijn groote glory u niet en verspreydt.

5.

O Heer, laet ons doch niet bedroghen
 Werden door hoochmoet, oft' hovaerdicheyt,
 Maer gunt dat wy u grootheyt moghen
 Altijt behagen, door ootmoedicheyt:
 O Heer, wy zijn bereyt te bocken
 Onder 't Godd'lijck woordt:
 Waer uyt yeder hoort,
 Dat ghy *Een* bent, en *drie* ter aller oort.

6.

Eer, glory, lof, sy Godt almachtich,
 Die een Godt, maer in Persoon drievuldich is,
 Des sy hy weer den mensch gedachtich,
 Die breuckel, ende gantsch ellendich is,
 Geeft doch ons eens, dat 'tgeen wy hier gelooven
 Daer nae moghen sien/
 Neffens Seraphien,
 Dit sal ghenoech zijn voor alle Christe-lien.

Den 2 Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: O salich heylich Betlehem.

1.

OCh wat een grooten Avontmael,
 Dat Godt eens hadde doen bereyden
 Boven in in syn vergulde zael
 En seer veel gasten doen bescheyden.

2.

Hy sprack met een beleefde mondt
Als nu de uyre was verschenen,
Getrouwen Dienaer haelt terstondt
De gasten hier, loopt spoet u heenen.

3.

Sy liepen heen met goet bescheydt
En brachten tijdingh aen de Gasten,
Kom, komt, loop aen, 't is al bereydt,
't Was wel, gelijk haer *Godt* belaste.

4.

Maer sy van sinnen plomp, en dom,
Ondanckbaer volck, onnutte dieren,
Sonden de knechten stracx weerom,
'tLusten haer niet het Feest te vieren.

5.

Het futselboeck quam onghesocht,
't Was niet van noode lanck te toeven,
Den eenen hadt een Hof ghekocht,
Den and'ren most syn Ossen proeven.

6.

Den derden sey, ick kan mee niet,
Wan k'hebb' nu juyst een Vrou genomen:
Maer *'Heerschap* sprack met gram verdriet,
Als all' de knechts waren ghekomen.

7.

Loopt, soeckt, en brenght al watje vindt,
Doorwandelt straeten: gaet door steghen
Hoe arm, hoe kranck, hoe manck, hoe blindt
Laet my doch niemandt achter wegghen.

8.

Den Dienaer deedt, maer niet te min,
Daer bleef noch plaets aen 't Mael des Heeren,
Des seydt hy, gaet en dwinghtse in
Te gaen, wilt doch noch eens weerkeeren.

9.

Want van dees' al, die 'k nooden liet
'K seght u, en sal niet een voorseecker
Van mijne Tafel smaecken yet,
Noch drincken uyt mijn gulden Beecker,

10.

Heer dult doch niet, dat ick om slijm,
Om Ossen, Wijven, Hoven, Gronden
De Tafel van u Rijck verswijm,
Bewaert my doch tot aller stonden.

11.

O *Godt*, wanneer ghy siet den Mensch
Om Ey, oft' Appel te verlaten,
Een disch van sulcken hooghen wensch,
Het moet u grammen boven maten.

12.

O *Heer* ick houw my voor ghenoodt,
Ach! dit, en moet my noyt ghebeuren,
Soo van u Wijn, als van u Broodt
Sal my noyt schepsel kunnen scheuren.

13.

'tIs al te moghelijcken bee,
'tIs al te onghemeten liefde:
Eer sy den Koninck, diese dee,
Danck-heb de *Boode*, diese briefde.

Den 3. Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: Ick ben een armen Pelgrim siet. Oft, O zaligh, &c.

1.

HOort doch, de valsche Phariseen
Op Christum Jesum murmureerden,
Dat hy soo soet, en soo ghemeen
De Tollenaers hanteerde.

2.

En hy daer op met goet bediedt,

Antwoorde teghens de verwarders?
 Zijt doch daer in verwondert niet,
 Dit's 't Ampt van goede Harders.

3.

Want een die *hondert Schapen* heeft,
 En siet bedroeft, dat een van alle
 De Schapen achter Lande sweeft,
 Placht wel de rest te stallen,

4.

Soo langh dat hy '*t verlooren Lam*
 Met langh te soecken heeft beloopen,
 En weerom aen syn eyghen Dam
 Ghebracht heeft by de hoopen.

5.

Jae, even soo hy '*t Schaepjen* vindt,
 Niet sonder al te groot beroeren
 Zijns hertjens sucht, hy 'tsamen bondt
 En swierdt het om syn schoeren.

6.

Soo roept hy strax met luyder stem
 Sijn Bueren al aen weder zijden,
 En wel dat zy-luy sich met hem
 Om '*tSchaepjens* wil verblijden.

7.

Een Vrouw mee (let wel op het punt)
 Wanneer's eylaes! maer eens verlooren
 En heeft van thienen eene *Munt*,
 Hoe luyde laets' haer hooren?

8.

s'Ontsteeckt de kaers, sy vaeght het huys,
 Tot dats' hem wederom komt te vinnen;
 En daer na met een bly ghedruys,
 Spreeckt zy tot haer Vriendinnen:

9.

Verblijdt u met my even seer,
 Waert ghy met my bedroeft vooren,

Want siet, daer is *den Peninck* weer,
Die 'k wijlen hadd' verlooren.

10.

Dus roept de Vrouw dus roept de Man,
Dus roepen dese twee alle beyde,
Mach ick met meerder reden dan
Mijn hert niet wel verbreyden?

11.

Sal ick de mensch, die 'k soo bemin,
Dan niet met recht wel soecken meughen?
En als ick hem nu weerom vin,
My in de vondt verheughen?

12.

Voorwaer, ick seggh' u voor ghewis,
Onthoudt doch wel mijne leeringh,
Dat in den *Hemel* blyschap is,
Om een Sondaers bekeeringh.

13.

Veel mee, dan over 't groot ghetal
Van die my noyt met sond' bedroefde,
Als over dees', die voor gheen val
Te boeten en behoefden.

14.

O *Iesu* ick ben als een *Schaep*
Verdoolt: ick wil het gaern weten:
Maer soeckt my *Heer*, want *Heer* u knaep
Heeft u noch niet vergeten.

Den 4. Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: Wilhelmus van Nassouwen.

1.

DOor hongher van *Godts* woorden
Omringhde 't volck den *Heer*,
Maer *Christus* met goe oorden
Stendt op den Oever neer:
Maer om aen 't volck te spreecken

Klom hy in *Petrus schuyt*:
 En seydt'; wilt van landt steecken,
 Daer mee geef ick geluydt.
Maer om &c.

2.
 Als nu ophiel van leeren
 Den *Heer* aen t'arme volck
 Seydt, *Symon* wilt nu keeren
 Het roer nae 'tdiepste kolck:
 Nu laet de *Netten* hanghen,
 En reedt u tot de *Vangh*,
 Ach *Heer!* daers' niet ghevanghen
 Een gantsche nachte langh.
Nu laet &c.

3.
 Even-wel op u hieten
 Al is de nacht verquist,
 'K sal 't*Net* noch eens uytschieten,
 Weer aen, noch eens gevist:
 Maer hoe wat sal ons beuren?
 Wat dinck? wat vreemdicheyt,
 Ick voel de *Netten* scheuren
 Van overvloedicheyt.
Maer hoe &c.

4.
 U hulp is hier van noode,
 Matroosen staet ons by,
 Danck, lof eer, prijs sy Gode,
 Wie isser nu niet bly?
 Wat bly? ick schrick van wonder
 Sprack *Petrus* aen d'een zy,
 Och *Heer!* ick ben een sonder,
 'K werdt root, gaet doch van my.
Wat bly &c.

5.
 Vreest niet, 't sal voorts niet missen,

Sprack *Iesus*, u sy vree,
 Ghy sult so Menschen Vissen
 Op 'tlandt, maer niet in Zee:
 En hiermee '*tschip* verlaten,
 Sijn sy op staende voet
 Den *Heer* ghevolcht op straten,
 Met goed', en blijde moet.

En hier &c.

6.
 O Heer! op uwe woorden
 Laet ick u volghen oock,
 U Liefde zijn niet dan koorden,
 Ja niet, als Balsem-roock:
 Als ghy 't maer hebt ghebooden,
 Hoe straf, hoe swaer bekoordt,
 Al-waer't door duysent dooden,
 Soo volgh' ick op u woordt.

Den 5. sondagh naer Pinxteren.

stemme: O Zaligh heyligh Bethlehem!

1.
 Ten zy dat u gerechtigheyt
 De Phariseen overtreffe,
 Soo sult gh'u in de heerlijkheyt
 Des Hemels nimmermeer verheffen.

2.
 Ghy weet dat d'Ouders is gheseyt,
 En doot doch niemandt: want midtsdesen,
 Die yemandt heeft ter neer-gheleyt,
 Sal 'tOordeel Godes schuldich wesen.

3.
 Maer ick seggh' u-Luy op mijn woort,
 (Dus draeght u altijd verduldich)
 Soo wie sich op syn Broer verstoort,
 Sal 't selvigh Oordeel wesen schuldich.

4.
 En die noch so veel hoogher komt,
 Door tooren, en gramschap te klimmen,
 Dat die syn naesten *Raca* nomt,
 Die wert des *Raets* schuldig door grimmen.

5.
 Ja, wiender opt (dat Godt verhoe)
 Sijn naesten Broeder Sot derf nommen,
 Verdient, dat Godt ten eynde toe
 Hem in *het Helsche vyer* verdomme.

6.
 Als ghy dan Offerhande biedt,
 Aen God Almachtich, laetse steecken,
 Ghedenckt u, dat u Broeder yet
 Op u heeft t'segghen, oft' te spreken.

7.
 Laet vry u gifte voor 't Autaer,
 So langh blijven in Priesters handen,
 Tot dat gh' met u Broeder klaer,
 Komt offeren u Offerhande.

8.
 Siet hier, hoe seer ons Godt den Heer
 Gheboon heeft altijd vree te maecken,
 Wat hy ons oock syn hoochste eer,
 Soo langh ghebiet, en beveelt te staecken.

9.
 Schickt innich en oprecht te zijn,
 Even laet doch all' de yle deuchden
 Der Phariseen, die met den schijn
 Van buyten haer alleen gheneuchden.

Den 6. Sondach naer Pinxteren.

stemme: De Mey, die komter ons by // seer bly.

1.
 ALs daer veel volcks te hoop // ter loop
 Gevolcht was *Christum* onsen Middelaer,

Hoort eens, soo seyden hy // seer bly
 Voorwaer my jammert dese groote schaer:

Wat yver oeyt soo groot,
 Wat liefde soo minjoot,
 Den derden dach is heen gegaen,
 Ens' hebben voortaan
 Niet meer op dees' baen
 Te tasten aan.

2.

Indien ick haer t'ondeech // soo leech
 Laet gaen, ick vrees dat uyt hongers pijn
 Beswijcken sal de schaer // te gaer,
 Namentlijk, die soo verr' ghevolcht zijn:

Maer d' andere seyden, t' is
 Hier dorre wildernis:
 Wie soud' doch hier den hongers noodt
 Van soo veel lien,
 Als gh' hier kunt sien
 Versaen met Broodt.

3.

Siet daer maer seven broon // door loon
 En daer by noch een heel kleyn zootje Visch,
 't Is wel sey Christus Heer // met eer
 Schickt 't volck ter neer op d' aerde sonder disch:

Schickt haer, haest u doch seer,
 Hier in dit open weer,
 Geeft my de kost. 't Tis soo gedaen
 En na 't Gebedt,
 Na Zegens Wet
 Liet haer begaen.

4.

En elck is nae sijn staet // versaedt
 Vier duysent Mannen al te wel gheteldt,
 Niemand heeft yet mishaecht // beklaecht
 Van soo veel volckx, behalven 't groot geweldt;
 Van vrouwen, Kindtsche jeucht,

't Was altemael verheucht,
 Jae 't overschot van alle kant
 Was daer by noch,
 Was daer by doch
 Wel seve mandt.

5.
 Wie, die dit hoort // werdt niet bekoort
 Te volghen sulcken Vader, sulcken Heer,
 Die soo bemint // die soo besint
 Erbermdo doen, erbermt noch weer, en weer,
 Laet doch te volghen niet,
 Die zijn volck soo voorsiet,
 En oft hy u dee toeven wat,
 Soo wijckt daerom,
 Doch niet weerom
 Oyt van zijn padt.

6.
 Want hy sal doch // want hy sal noch
 Tot uwer baeten een reys komen weer,
 Des in dees' wildernis // ghewis
 Soo moetje weten Mensch, al benje teer
 Dat gh'eerst drie daegh moet gaen,
 Eer Christus sal versaen:
 En dat eerst in Godtvreesentheyt,
 Bermherticheyt,
 Gehoorsaemheyt,
 Daer ist bescheydt.

Den 7. Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: Het viel een Hemels Douwe.

1.
 Slet toe, wilt u doch wachten
 Voor Propheten rebel,
 Die onder Schapen vachten
 Tot u-Luy komen fel
 Als Wolven, om te schennen:

Siet toe, ghy sult haer aerdt
 Net aen haer vruchten kennen,
 Want Braem geen Druyf en baerdt.

2.

Weet ghy niet dat den Dooren
 Gheen Vijghen voorts en brenght,
 Die ooren heeft te hooren,
 Die hoor nu in de lenght:
 Lijdt niet dat u kom scheuren
 Dit bloedighe ghediert,
 't Welck teghens d'oude keuren,
 Komt huylen onbestiert.

3.

Dit is het klaerste teecken
 Daer aen men kennen mach,
 Hoe schoon s'uytwendich Preecken;
 Dees' soorte, dese slach
 Van Leeraers, vliet haer monden
 Niet anders dan fenijn,
 Indien sy onghesonden
 Tot u ghekomen zijn.

4.

't Zy Klercken, of 't zijn Leecken,
 Slaet ongesonden mis:
 Want hoe sal yemandt preecken,⁺
 Die niet ghestiert en is?
 Men eyscht wel procuracy
 Daer weynich aen belanght,
 Wat dan van Reformaty,
 Daer d'eeuwigheyt aenhanght?

⁺Rom. 10.

5.

Naer dien tot desen zeghen
 Calvijn, noch Luther, dan
 Gheen last en heeft ghekreghen,
 Gheen sendingh thoonen kan:
 Soo moetmen sich wel mijen

Te wesen van haer Koy,
 Ten sy men wil ghedijen
 De Wolven tot een proy.

6.

Laet u doch niet verleyden
 Van d'oude Heere straet,
 Noch d'ordinarisch Weyden
 Door 'tuyterlijck ghelaet,
 Van die het nieuw verkiesen,
 En haten d'oude baen,
 Want 't zijn maer Schapen-vliesen,
 Daer sy mee omme-gaen.

7.

Den toom wech van de Luyden,
 Den Bybel in de handt,
 De Schriften te beduyden
 Naer 't vleeschelijck verstandt,
 Het ruyme padt te leeren
 Aen Meester en aen Knaep,
 Dit zijn de wolle-kleeren,
 Dit ist vermombde Schaep.

8.

Hier onder zijn de Tanden
 Bedeckt van 'tbloedigh Dier,
 Die d'alderdierste panden
 Verslinnen, en in't vier,
 't Welck eeuwelijck sal dueren,
 Doen sincken, als een steen,
 Om eeuwich te besueren
 Het eeuwighe gheween.

9.

Oprechte van manieren,
 Siet dat gh'u wel bewaerd
 Voor dese snoode dieren:
 Want 'tis der Wolven aerdt,
 Al schuydens' onder Schaepen

Met haren adem dor,
 Al diese over gaepen
 De keel te maecken schor'.

Den 8. Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: Geluckich duysentmael.

1.
 EEn Man van rijke schat
 Die een *Rentmeester* hadt,
 Wanneer hy op een tijt schandich beschuldicht was
 Dat hy verquistet had' zijns Meesters geldt-kas;
2.
 Sprack tot hem seer ghestoort,
 Wel watmen van u hoort!
 Doet rekening terstont: want gy en sult voorteaen
 Mijn goederen niet meer als *Rentmeester* ontfaen.
3.
 Hy steldent int verdriet,
 En sey: 'kan delven niet,
 Ick ben gewent aen 'tlicht, aen 'tleech, aen 'tluy gemack
 En ben beschaemt te seer voor den Bedelsack.
4.
 Maer hoe? 'khouw goeden moet,
 De voorbaet is my goet,
 Geen beter raedt op aerd, geen moyer, fraeyer kunst
 Dan dat ic met practijck ga soecken rijcluy gunst.
5.
 Mannen, dan haest u seer,
 Wat bent ghy schuldich mijn *Heer*?
 Komt, schrijft so veel te min, 'kweet dat u deucht geschiet,
 Een wynich, 'tis bekent, en schaet den rijcken niet.
6.
 Den *Meester*, so ick lees,
 Den *Rentmeester* noch prees,
 Dat hy voorsichtich was: want dit is d'eyghen aerdt
 Der kinderen meest al, die dese werelt baerdt.

7.

Ghy dan, die naer *Godt* haect,
 Schickt dat ghy vrunden maeckt,
 Komt, zijt doch na den geest, weest na de ziele loos
 Maeckt vrunden, eerje scheyt, hier van den *Mammon* boos.

[8.]

O Rijke! doet proffijt,
 Dewijl gh'int leven zijt,
 Geeft gelt, maeckt vrunden, opdat u den quaden dach,
 Den boosen *Mammon* mee, eens eeuw'lijck baten mach.

Den 9. Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: *Sulamite keert weder.*

1.

IESu! wat doch voor rede,
 Dat ghy dus deerlick roept: och arme stede!
 Ach! *schreydt* doch mede;
 Waert dat ghy wist, wat gratie *Godt* den *Heere*
 U nu komt presenteere
 Och' oft gh'ooock kende
 U naeckende ellende
 'tSou u beter, 'tsou u beter, bekomen int ende.

2.

Maer nu ghy Joodtsch Scharen,
 Hoe lange sulje noch straffen vergaren?
 U ziel beswaeren?
 Sijt ghy gesint al willens dan te dolen?
 Sijn u *Godt* straffen verholen,
 Ick sie omronden
 U wal, in korter stonden,
 En u straten, en u straten, en u straten ontgronden.

3.

O aldersoetste ooghen,
 Die soo veel *tranen* stort uyt mededooghen,
 Wie sal niet mee vermoghen

Niet laten bloen met *Christo* Traen-fonteynen,
 En zijn sonden beweynen?
 In dit kort leven,
 'tQuaet datter is bedreven,
 En aen Gode, en aen Gode, en aen Gode t'hert geven.

4.
 Laet ons den dach van vrede
 By tijts int leven hier, doch wel bestede,
 Seecker, 'tis meer dan rede,
 Om inder ijl te suyv'ren onse wonden,
 Van onse vuyle sonden:
 O *Heer* ghenade,
 Verlost ons van den quade.
 Want daer namaels, want daer namaels salt zijn te spade.

Den 10. Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: Geeft my te drincken na mijnen dorst.

1.
 Siet hier twee Bidders, die gegaen
 Sijn om te bidden in den Tempel,
 Laet beyd' u Ooren hooren aen
 Een schoon, een moy, een fraey exempel:
 d'Een vande *Phariseusche* Oorde,
 En d'ander was een *Phublicaen*,
 Hoort toe, ghy sul het aen de woorde
 Van d'een, van d'ander wel verstaen.

2.
 d'Een sprack: Ick danck u *Heere* lief,
 Dat ick niet ben, als andere Menschen,
 Een Overspeelder, Schelm oft Dieff:
 Wat soud' ick anders kunnen wenschen?
 Daer onder ick met reden reecken
 Den Sonder, die daer slaet, en bidt,
 Want ick vast tweemael alle weecken,
 Geef tienden van mijn gantsch besidt.

3.

Maer siet den *Publicaen* en dorst
 (Daer tegen staende heel van verre)
 Om hooch niet sien, maer sloech voor zijn borst,
 Hy dorst niet kijcken naer de Sterre.
 O God! weest mijns Sondaers genadich!
 Sprack hy, ick segghe voor ghewis,
 Dat desen Sondaer van misdadich,
 Rechtvaerdich t'huys ghekomen is.

4.

En d'ander, soo Godt selfs leerd,
 Die is een sondich mensch ghebleven:
 Die sich verheft, die wort verneert,
 Die sich verneert, die wort verheven.
 O mensch! ghy moocht den Heer wel prijzen
 Van zijn weldaden, als ghy slechts
 U wacht versmaed'lijck te verwijzen
 Door hovaerdye, u mede knechts.

5.

Danckt Godt, maer staet ghy mee van veer,
 En weest u sond' altijd gedachtich,
 Valt met den *Publicaen* ter neer:
 Den *Pharise* was al te prachtich:
Heer Iesu, weest mijns oock genadich,
 Ick stae hier met den *Publicaen*
 Van verr': 'ksla mee mijn borst misdadich
 En derf mijn ooghen niet opslaen.

Den 11. Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: *Beata immaculata.*

1.

ALs d'Heere // met grooter eere
 Wt *Tyrus* gaende was,
 En quam treden, door *Sydons* Steden,
 Door *Decapolen* seer haest, seer ras

Quam hy met vree
 By Galilee,
 Jae quam tot dichte by aen de Zee:

2.
 Stracx een *dooven* // wilt hem gelooven,
 En daer by *stom*, quam daer te pos,
 Om door zijn handen // bey dese banden
 Te maecken liber, ende los,
 Hy raeckt zijn mondt:
 Hy spreeckt terstondt;
 Sijn ooren mee, en hy was ghesondt.

3.
 O reghen // van Godes zeghen,
 Den man die sprack te deghe weer,
 Hoorden mee singhen // Wat wondere dinghen.
 Gaet heen, sey *Christus*, geeft danck den Heer,
 Wat wonder saeck,
 Door eenen raeck
 Te geven stommen stem, en spraeck.

4.
 Kunt ghy niet spreecken // bent gh'in gebreecken
 Van doofheydt, oft' van stommicheyt,
 Wilt komme // met desen stomme
 Tot Christum, om bermherticheyt:
 Kompt niet te laet
 Op dese maet,
 Soo sulje vinden groote baet.

5.
 Maer in tijden // wijckt wat ter zijden,
 En wilt het speecksel niet versmaen,
 Valt hem te voete // doet rechte boete,
 Wilt u doch niet te langh beraen:
 Hoort uyt zijn mondt
 't Welck maeckt ghesondt,
 En leeft doch altijd nae Godts verbondt.

Den 12. Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: *Wilhelmus van Nassouwen.*

1.

EEn Rabbi hooch verheven
Sprack, *Heer*, wat moet ick doen
Om eeuwelijck te leven?
En jehens het vermoen
Van d'opghepronckte prater
Met zijn gheschole net,
Sprack *Iesus*: wel wat stater
Gheschreven in de Wet?

2.

Ghy sult den *Heer* beminnen
Wt all' uw' s'herten wensch,
Wt ziele, en uyt zinnen:
En oock u eve Mensch
Recht, als u selven lieven:
Waer op den *Heer*, 't is goet,
Dus luyen d'oude brieven,
Schickt dat gh'er slechts na doet.

3.

Maer siet, den *Wet-gheleerde*
Vervattende 'tbedroch
Daer meed' hy sich gheneerde
Sey weer: ey! Wie is doch
Mijn naesten, die 'k beminnen
Ghelijck mijn selven moet?
Ey! maeckt my om te winnen
Den Hemel, doch wat vroet.

4.

Hoort dan, ick salt u segghen
By 'tvoorbeelt van een man,
Die eens voor doodt bleef leggen
In 't Bosch: wanneer hy van
Jerusalem ghetoghen,

Naer *Ierich'*, arm hoeft!
Door moordenaers vermoghen
Gewont was, en berooft.

5.

De moordenaers vervluchten,
En hy van all' zijn goet,
Geplondert, bleef daer suchten,
En rollen in zijn bloedt,
Tot dat ter selver stonden
Van alle bystandt quijt
Hem daer ter plaetsen vonden
Een *Priester*; en *Levijt*.

6.

Doch sonder hem te baten
Ginghen sy een voor een
Passerende haer straten
Voorby zijn krancke leen,
So langh, dat daer ghereden
Quam een *Samaritaen*,
Die zijn doorslaghe leden
Met meesucht tasten aen.

7.

Hy betten hem de wonden
Met Oli, en met Wijn,
En als hy die verbonde,
En hem met een te zijn
Gheboon hadt wel te vreden,
Lach hy hem op zijn Paerdt,
Daer mee hy hem ter stede
Bracht by een trouwen Waerdt.

8.

Den welcken hy op 'tpunten
Des morghens van den dach
Wtschietende twee munten
Sey, neemt: daer is 'tghelach:
Draecht sorg', en wat gh'int voeden,

Off' salven, noch verschiet,
Sal ick u weer vergoeden,
Laet hem ghebreecken niet.

9.

Seght, wie dunckt u van dese
O Wet-gheleerde! dan
Den even mensch te wese
Van dese krancke Man?
En hy: ick soude menen,
Dat die hem bystant dee.
't Is wel gheseyt: gaet henen,
En doet het selve mee.

10.

O Meesters, hooch-geseten,
En weest niet al te koen;
't Is niet ghenoech te weten,
Men moeder wat voor doen.
Doet wat voor uwen broeder,
Den goe'n *Samaritaen*
Heer *Jesus*, u Behoeder,
Heeft u al meer ghedaen.

Den 13. Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: Patientie is goet kruyt.

1.

Heer Jesus ginck door een Casteel
Naer veel verscheyde plaetsen,
En siet, met een verheven keel,
Riepen hem *tien Melaetsen*.
O *Jesu!* goede,
O *Christe!* Meester mijn,
Wilt ons doch behoede,
Wilt ghenadich zijn:
En hy daer teghen
Sprack uyt zijn mondt,
Gaet heen terstondt
Toont u den *Priesterlijcken* zegen.

2.

En siet, haer puysten wierden reyn,
 Terwijle dat sy ginghen;
 Maer een van henluy int gemeyn,
 (Och watte vreemde dinghen!)

Loopt hem weerom te moete
 Met eenen starcken loop,
 Om hem te gaen begroete
 En vinden liefdens knoop,
 Wilt ghy niet mede,
 'Ksal dan alleen
 Naer eysch van reen
 tot hem te rugg'h' gaen trede.

3.

Soo rasch geseydt soo rasch gedaen,
 En met ghebooghe leden,
 Heer *Iesum*, op de volle baen,
 Ter aerden aengebden:

Maer *Christo* preste,
 En vraechden hem terstont,
 Seght, waer zijn de reste
 Gebleven nu ghesont?
 Hebben de neghen
 Dan van '*Melaetsche* vel // rebel
 Met u geen suyveringh gekreghen?

4.

Ick meyn wel jae: en isser dan
 Van all', die 'k hebb' ghenesen
 Ghevonden maer een enckel man
 Die danckbaer wilde wesen,
 En dat eenen verlopen
 Armen *Samaritaen*,
 Die van den trop ghedropen
 Hier dus komt aengheghaen.
 Een vreemdt ghebooren
 Staet op: 't gheloof // van etter-roof
 Maeckt u veel frisser, als te vooren.

5.

O *Iesu*, Meester, staet ons by
 Die hier voor u seer gaern knielen,
 Bewaert ons doch voor *Kettery*
Melaetsheydt van de zielen
 Bewaert ons' gronden,
 Ons aerde gantsch verwilt
 Van smettighe doodt-sonden
 Kompt, geeft ons rust, en stilt,
 Dat wy niet mallen
 Noch door eyghen sin // van goet, eer, min,
 Tot *Lazary* van sonden vallen.

6.

En oft' ick daer toe oyt verviel,
 't Welck ghy *Heer* sult beletten,
 Soo wilt doch mijn *Melaetsche* ziel
 Ten eersten weer ontsmetten:
 Ick ben te vreden
Heer Iesu Meester mijn
 Op alsulcke reden
 Te soecken medecijn,
 My te vertoonen
 Des *Priesters* macht // jae gheen ghedacht,
 Jae niet een jock-woort te verschoonen.

7.

Het is doch al te wel bekendt
 Men vindt het al te klaer beschreven
 Wat macht gh' in't Nieuwe Testament
 De *Priesters* hebt ghegheven:
 Al wat op Aerde
 (In ons versteyghert)
 De vuyle sonde baerde,
 Dat ghy t'vergheeft, oft' weyghert
 Om te vergheven:
 'tWordt t'selver tijt // ghescholden quijt,
 Ghepardonneert in 't ander leven.

8.
 Voorwaer een sonderlingh gesach
 Van dese laetste tijen:
 Want daer wel eer den *Prister* plach
 Het vuyl der *Lazarijen*
 Alleen te schouwen
 Van vuyl, van etter-roof,
 Wordt nu ter goeder trouwen
 Door *Priesters* lesen,
 (Want soo leert 'twaer Gheloof,
Lazarije des Gheests, van minst, van meest
 Weer-houwen, oft ghenesen.

Den 14. Sondagh naer Pinxteren

Stemme: De Mey, die komter ons by // seer bly.

1.
 'Tis Christus woordt, noyt knecht // te recht,
 Die wel *twee Heeren* dienen kon te pas,
 Maer d'eene, ghelijck-je sindt // me-vrindt,
 Bemindt hy: maer den and'ren haet hy ras:
 Hier lacht hy metter daet ,
 Daer grimt hy boos, en quaet,
 Daer isser nergkens een // oft gheen,
 Die Mammon als vriendt,
 En Godt heeft ghedient,
 Waer wiljer met heen?

2.
 Anxt niet voor 'tgheen men eet // en kleet:
 Die ziel en lijf t'samen vergaeren dee
 Die sal wel sorghen niet min // en sin
 Die sal de kost, en klee'// wel geven ree,
 Eens naer 'tgevoghelt siet,
 S'en sayen, noch maeyen niet:
 Maer Godt den Vader die voetse graech,
 Seght, sal hy dan min
 Sijn huys-ghesin
 Vergeten haer maegh?

3.

Indien hy 't hoy soo reedt, en kleedt
 't Welck heden staet, en morgen gantsch vergaet,
 Seght, sal hy dan u leen // niet kleen,
 Waer hebje oyt in Godt beproeft dat quaet?

Den Heer is al te goet,
 Wat ist al dat hy doet,
 Voor morgen sorght soo anxtich niet:
 Want Heyden, die plach
 Soo alle den dach
 Te singhen zijn liedt.

4.

Foey Mammon, gelt-godt, raept // en schraept,
 Die op u steundt, die leundt maer op een riet,
 Ick wil gheen schat, die rot // oft mot
 Kan knaghen, Mammon, neen, ick dien u niet:

Godts rijck, en eeuwicheyt,
 Met zijn gerechticheyt
 Dees' sal ick soecken mijn leven lanck:
 Hier hebt ghyse gantsch
 Rijckdom, en glans,
 Geeft Godt doch danck.

Den 15. Sondagh naer Pinxteren.

O s'werelts valsche schijn! Oft' De min die lijdt veel pijn.

1.

DEn Heer, die 't al ghebiedt,
 Als hy gaende was, na een stadt, die *Naim* hiet,
 Kompt daer een groote schaer
 Ter poorten uytgetreen met een al te droeve baer:

't Was een *eenich Soon*,
 De *Moeder Weeuw'* ten toon,
 Een *Soon* van jaren jonck, en van wesen bijster schoon.

2.

Maer als den Heere sach
't Schreyen van de vrouw, en des moeders groot geklach,
Soo seyde hy, weest te vree
Ick sal meedogenn' zijn, over dees' doot-koude leen,
Hy raeckt de doot-kist aen
De draghers bleven staen,
En als hy sey, staet op: is de jonghman voort gegaen.

3.

Kompt jonghmans, dochters fier
Spiegelt u *Naim* doch, aen dese jonghman hier
Want wat is *Naim* doch,
Als een ijlen naem, en des werelts groot bedroch,
Die ons troost belooft,
Maer verblindt verdooft,
Ja, daer nae int eyndt ons van alle vreucht berooft.

4.

Is dan u ziel belaeen,
Enich sal sy dan na de vierschaer moeten gaen:
Ach! nae dat strength' gherecht,
Daer noch Advocaet nochte goet, noch wapenknecht
Helpen sal, wat dan?
Wat raedt voor vrouw, voor man,
Als geen wesen sal, die u hulpe toonen kan?

5.

Loop, gaet dan even bly,
Dient de weerelt snoo, die u brenghen sal in ly,
Hoe hoogh dat ghy oock romt,
Hoe weelich dat gy ooc mal en sot u selfs beblomt,
Siet dat u de Doodt
Niet haestich sendt een boodt
In't Lentje van u jaren, als u ziel sal wesen bloodt.

6.

Vindt ghy dan gheen gheley
Van een *Moeder-Maeght*, die uy Liefd' haer kint beschrey'
Noch *Iesum* onderwech:

Ach gestorven mensch! soo en ist met u geen deech,
 Ghy blijft ghekist,
 Maer u ziel verquist,
 Wort vervoert ter plaetsen, daer men Godes aenschijn mist.

Den 16. Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: Hoe u, werckje niet Leeuwerck?

1.

'THoofd van de Phariseen
 Ginck op den *Sabbath* vragen,
 Off' Christus sich wou reen
 Tot zijn gast-mael beslaghen?
 Maer siet, daer quam ghelooopen
 Een *watersuchtigh mensch*,
 Door, en door nat bedroopen
 Met een ghespannen pens.

2.

Maer terwijl dat den Heer
 Hem sach: vraeght hy in't ende,
 Oft oock des *Sabbaths* eer
 'tGoet werck wel kon schende:
 Maer als niemandt antwoorde,
 Soo neemt den Heer de Man
 Raeckt hem, en seydt met oorde,
 Loopt t'huys van stonden an.

3.

En om dat Christus hier
 Dit werck sou defendeeren:
 Sprack hy; wie sal zijn Stier
 In noodt, van daegh niet keeren?
 Machmen op *Sabbaths* dagen
 Helpen Esel off' Os,
 Waerom niet meer van plaghen
 Een sieck mensch maecken los?

4.

Help Jesu met een vlucht
 Mijn ziel, met meerder reden,
 Van snoode watersucht,
 Die vuyl maeckt all' mijn leden:
 Al swijght mijn mondt, mijn ooghen,
 Mijn hert; mijn arme ziel
 Sijn tot u op ghetoghen,
 Och! oft' ick noyt verviel.

5.

Gundt my ootmoedicheyt,
 Die ghy soo hebt geboden,
 Als tot hovaerdicheyt
 De weerelt my komt noden,
 Op dat ick hier verschoven,
 Daer na verheven zy,
 En voorts in't Rijck hier boven,
 Eeuwich mach wesen bly.

Den 17. Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: Geluckich duysentmael.

1.

GEluckich desen dan
 Een Schriftgeleerden man
 Die Christum vragen quam: welck is het groot gebodt,
 Dat lanck voor desen tijt gegeven is van Godt?

2.

Maer Christus antwoordt weer,
 Ghy sult u *Godt* u *Heer*
 Wt gantscher ziel, en zin, en hert liefhebben, en
 U Naesten als u selfs: dit schreef eens *Godes* pen.

3.

Aen dees' twee, hoort, en let
 Hanght *al* de gantsche Wet:
 Wel aen, bemint hem dan uyt gantscher herten bly,
 Op dat ghy noyt van hem en wijckt door kettery.

4.

Staet in Godts-dienst doch vast:
 Want soet is all' zijn last,
 Bedenckt den Hemel, maer vergeet doch niet de Hell'
 Laet altijd ziel en zin, vast staen in Gods bevel.

5.

Hier toe doch altijd keert,
 Eer desen tijd passeert,
 En als ghy *Godt* bemint, u naesten mee besindt,
 'tIs anders al vergeefs, soomen geschreven vint.

Den 18. Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: Blijtschap van mijn vliet.

1.

Als *Jesus* sich verstack,
 En voer te zijner stede,
 Daelt daer van 'thooghe dack
 Een *gichtich man* benede;
 Een die in groote pijn
 In krenckt langh hadd' ghelegen,
 Een Mensch, die ('twou so zijn/)
 Niet een lidt kon bewegen:
 Van wien als *Jesus* goet
 Zijn groot gheloof met spoet
 Hadde bevonden, sprack terstont;
 O soon, hebt goet betrouwen,
 'Tsal nu, noch nimmer rouwen,
 Ick vergeef' u all' u sondt.

2.

Maer 't Phariseesch gebroedt
 Van Abrams zaedt verbastert,
 Sprack niet, als gall' en roet,
 Hoort, dese man, die lastert:
 Twelck *Jesus* door zijn kracht
 Siende, sprack tot de troepen:
 Wel hoe! dus dwers ghedacht?
 Wel hoe, dus boos gheroepen?

Wat is doch eer gheseydt,
 Met goet en soet bescheyt,
 Ick schell' u quijt all' u misdaet;
 Of weest terstont ghenesen,
 Kloeck, en fris opgheresen,
 Gaet, gebruyct des *Heeren* straet.

3.

Maer om te sien de grondt:
 Weet dat den *Soon* des menschen,
 Vergheven kan de sondt,
 Van woorden, wercken, wenschen:
 Dat niet alleen, als *Godt*,
 Maer oock als mensch geboren,
 Dits' mijn, dits' zijn gebodt,
 Wilt doch niet gaen verloren
 Nu ghy dan onvertsaecht,
 Gaet, en u bedd' mee-draecht,
 Dits' mijn wil, dat moet so gaen,
 Loop *gichtich man*, wilt u spoeyen
 Loop, wilt de sond' verfoeyen,
 Die u de sieckt heeft aengedaen.

4.

O Jesu, kompt doch strack
 Hier in dit krancke leven,
 Tot u alleen ick snack,
 Ach! wilt doch gratie gheven:
 Op dat ick kennen mach
 Wt mijn sieckte, mijn sonden,
 Dat ick met meer ontsach
 U vrees' tot aller stonden:
 Foey, hoe vuyt moeten zijn
 Alle de boosheden mijn,
 Onse sonden voor *Godt* den *Heer*?
 Daerom hy so veelderhande
 Hier, ende in alle lande
 Plagen send, hoe langer, hoe meer.

5.

Maeckt dan u eve mensch
 Tot *Godt* door liefde te trecken,
 Want de sonden naer wensch
 Moetmen door liefde decken,
 Leert doch met goet beleydt
 Van Christus, u behoeder,
 Altijt meedoghentheydt
 Aen uwen naesten broeder:
 Bewaert u hert doch wel,
 En draecht u bedd' doch snel
 Op welbehagen van den Heer,
 Dat ghy wel eer met smerten,
 Naar s'vleeschs, en 'swerelts wetten
 Hebt ghedraghen buyten leer.

Den 19. Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: Waerom souden wy niet meugen.

1.

*HO*ort, de goddelijcke Wooningh,
 (hoort doch Christe *menschen*, hoort)
 Wort gheleecken by een Koningh
 Jae door eyge Christen woort,
 Die milt van groot-dadicheden,
 En oock liberael van gheest,
 Voor zijn *Soon* hier laet besteden
 's Bruylofts-feest // kompt en weest
 Kompt en weest vrolijk, minst en meest.

2.

En alst nu was tijt van noden
 Op den aenghenamen dach,
 Heeft hy uytgestiert zijn boden
 Met een feestelijck ghewach,
 En dat weer, en weer, eylacy!
 Want sy kregghen quaet bescheyt,
 Hoe wel sy spraecken met goe gracy

't Is al bereydt // al bereydt,
Kompt, komt, en doet ons slechts geleydt.

3.

Maer neen, neen, onwaerde gasten,
d'Een die sey; 'kgae nae mijn landt.
d'Ander; naer mijn koopmans-lasten.
Jae de derden, als vyandt
Sloeghen doodt, die haer ontmoeten,
Ende dat met voller spijt,
Sloeghen doodt die haer begroeten,
Met verwijt // en met spijt,
Sloegense doodt uyt haet, en nijt.

4.

Daer nae is den disch met vriende
Gantscht vervult, maer als men at,
Was den Heer daer eenen siende,
Die onwaert aen tafel sat,
Om dat hy was inghekomen,
Stoutert sonder Bhruylofs-kleed,
Sonder vreesen: sonder schromen
Onbereed // wat hy deed,
Kreech hy heel gantsch quaet bescheed.

5.

Christus vraechde, hoe dus herwaerts?
Maer eylaes den armen man
Bleef stom daerom most hy derwaerts
Naer de hell' van stonden an,
Bindt hem bey zijn hand' gewisse,
Kluystert hem zijn voeten mee,
Sendt hem nae de duysternisse,
Daer hy wee // eeuwich wee
Lijden mach ter helscher stee.

6.

Daer hy eeuwelijck mach branden
In die al te droeve kuyt,
Eeuwich knersen op zijn tanden,

Eeuwich maecken groot ghehuyl,
 Ach! laet ons, ons' ziel bedecken
 Liever met het Bruylofs-kleed
 Liever werelt, vleesch begecken,
 Als met leedt // onbekleedt
 Eeuwich te zijn in s'Duyvels steedt.

Den 20. Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: O salich heylich Betlehem.

1.
*EEn Konincxken, hoort dit verslach
 Binnen Caphern'um ingheseten,
 Dees' hadd' een Soon, die te bedde lach
 In ancxt des doodts, in pijn en sweten.
 Dees' had' &c.*
2.
*Den Vader viel den Heer te voet,
 En badt hem, dat hy neer wouw' komen,
 Om met de alder-eerste spoet,
 Sijn kindt, sijn soon, te moghen vromen.
 Om met &c.*
3.
*Gaet, sprack den Heer, u soon die leeft,
 En hy ghegaen met snelle voeten,
 Heeft 'tsoo bevonden, als Christus heeft
 Gheseyt, van haer die hen ontmoeten.
 Heeft 'tsoo &c.*
4.
*O Jesu, kunt ghy soo terstondt
 Ghenesen, wie sou niet ghelooven?
 Ick bidd'u, maeckt my oock ghesondt
 En doet mijn koortse mee verdooven.
 Ick bidd' &c.*
5.
*Mijn koorts, mijn geestelijcke koorts,
 Die tot soo vuyl soo veel ghebreecken,
 In my des vleeschs , des werelts toorts,
 Heeft doen ontfoncken, jae doen ontsteecken.
 In my &c.*
6.
Nu ben ick heet, nu ben ick kout,

Het hert dat jaecht my t'aller stonden,
 Na eer, na wraeck, na vleesch, na goudt,
 Mijn koortsen zijn alleen mijn sonden.

Na eer &c.

7.

Gheneestse Heer, en gheeft my sin
 Gesont, en fris te willen wesen:
 Want ginck het naer u liefste min,
 Ick waer heel kloeck, jae gantsch genesen.

Want &c.

Den 21. Sondagh naer Pinxteren.

stemme: O soete Harmonye.

1.

D'En Hemel is gelijcke
 Een Vorst, die met zijn knechts
 Wouw' calculeren
 Van zijn ghekroonde rijcke,
 Begon als nu als rechts eens te warderen,
 Maer een van dien
 Viel op zijn knien '
 En badt zijns lijfs genade,
 Met tien duysent ponden
 Seer swaer belast bevonden,
 Gantsch belaeede.

2.

Maer hoort, den Koninck goedich
 (In plaets van wreede roede)
 Was gheduldich:
 Maer siet eens, ras en spoedich,
 Kompt hem een aer t'ontmoete,
 Een kleyntje schuldich:
 Een kleyne rendt
 Maer siet den vendt
 Begint hem t'overhalen
 En vuyl en dwerse,
 Te praemen en te persse
 Tot betalen.

3.

Hy, met gevouwen handen
 Begon gantsch heel beleeft
 Aen hem te smeecken:
 Neen, neen, naer boey en banden,
 Sprack hy, 'tis al vergeefs,
 Tijd is verstreecken.
 Maer Christus seydt:
 Is dit danckbaerheydt
 Van mijn beleefde gaven,
 Werpt hem naer beneden
 Naer 't vyer der eeuwigheden,
 Haest u slaeven.

4.

Vreest immers dese smerten,
 Met dese pijn sal den Heer doen kermen,
 Die uyt gantscher herten
 Over vyanden al haer niet ontfermen:
 Vergeeft doch 't quaet
 Sonder nijt, oft' haet
 Van uwen mede broeder,
 Op dat u ghenadich
 Mach zijn nu, gestadich
 U behoeder.

Den 22, Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: Schoon lief, wilt my troost geven.

1.

DE Phariseusche Oorde
 Socht *Iesum* in zijn woorde
 Te vangen inden Raedt:
 Waerom sy dienaers sonden,
 Met veele loose vonden
 Vol nijt, en vol van haet.

2.

Sy seyden; Meester Goode,
 De Hemelsche ghebode

Leert ons, en alle vleesch:
Seght, moghen wy wel leven,
Den Cijs den Keyser geven,
En sonder sondens-vrees.

3.

Wel hoe, ghy hypocrijten,
ghy valsch Israeliten,
Kompt, toont my eens het gelt,
Het welcke van den Keyser,
Als van een trotsen eyser
U Volck is voor ghestelt.

4.

Daer is het; en mits desen
Seght nu, sprack hy, wiens wesen,
En opschrift is dit doch:
Den Keyser geeft het zijne,
En my, geeft oock het mijne,
Loop met u valsch bedroch.

5.

Leert mensch, en schout de paeden,
Leert mensch, en schout de daeden
der boosen, daermen spot:
Geeft eerst den rechten Coningh,
Want hy bewaert u wooningh,
Dat Godt kompt, geeft dat Godt

6.

Want daer nae sal eens vraghen
Godt, in de laetste daghen,
Van 't geen u is gedeelt:
Maeckt doch, dat niet verduystert
U ziele sy: ey! luystert
Want daer in is *Godts* beeldt.

Den 23. Sondagh naer Pinxteren.

Stemme: *Wilhelmus van Nassouwen.*

1.

*H*Eden komt ons voor ooghen
Een man ghenaemt *Iair*,

Een *Prins der Synagohen*
 Bedroeft sonder bestier
 Wt liefde van zijn kinde,
Een Maecht van twaelf jaer,
 Van hem een selfs besinde,
 Niet vreemt: want hy was Vaer.
Wt liefde &c.

2.
 Heer, wilt maer eens vereeren
 Mijn dorpen met u hiel,
 En stracx sal wederkeeren
 Mijn lieve Dochters ziel:
 O man, groot van gheloove!
 Seecker ghy bent het weert,
 Dat door de kracht van boven,
 U dochters ziel weer-keert.
O man &c.

3.
 Noch een vrouw' van beneden
 Quam dringhen door de schaer,
 Die den bloet-ganck gheleden
 Hadd' oock wel twaelf jaer,
 En sey; kan ick maer raecken
 Den boordt van Christus kleedt,
 Seecker sal my ghenaecken
 Gesontheyt door mijn beedt.
En seyde &c.

4.
 Sy voort sonder bedaren,
 Raeckt hem, en wert ghesont.
 Voort Christus na de bare,
 Al waer 't doodt meysken stont:
 En seyde; 'tis maer slapen,
 De dochter is niet doodt,
 Sendt wegh de droeve knapen,
 Weest blijde, kleyn en groot.
En seyde &c.

5.
 Stelpt onsen bloet der sonden,
 Wy bidden u, o Godt,

Die swaer zijn van haer ponden,
 Geeft ons mee sulcken lot.
 Doet ons mee eens verrijsen
 Van dees, en d' andere doot,
 Op dat w'u eeuwich prijsen
 Verlost van pijn, en noodt.

Den 24. Sondach naer Pinxteren.

Stemme: Schoon lief wilt my troost gheven.

1.
 Och, oft wy eens van binnen
 Begonnen te versinnen
 Hoe langh dat eeuwich waer,
 Veel beter sou ons leven
 Daer boven staen beschreven
 Van my, en allegaer.

2.
 Maer nu leven wy menschen
 Naer lusten, en nae wenschen
 Als oft' Doodt, Oordeel, Hel,
 Drie dinghen miserabel,
 Niet waren dan een fabel,
 Een droom, oft kinder-spel.

3.
 Hierom sietmen met hopen
 Soo veel ter Hellen lopen
 Door s'werelts lust verblindt:
 Soo dick ghelijck den Reghen
 Van boven op de weggen
 Neerdaelt, dit wel versindt.

4.
 O sotheyt sonder zeden,
 Ydelheyt der ydelheden
 Van s'menschen domme sin!
 Waerom wilt ghy Godt derven?

En eeuwich leven sterven?
Is dit gheen quaet ghewin?

5.

Wie van ons kan verdraghen
De helsche donder-vlaghen
Van vyer, van duysternis,
Van alle helsche pijnen,
Die eeuw'lijck noyt verdwijnen,
En van des Duyvels disch?

6.

Die uyre sal drae weesen,
Dat ghy sult zijn in vreesen
Benauwt in groot ghevaer,
Als u de doodt sal naecken,
Satan met open kaecken,
En daer na 't Oordeel swaer.

7.

Wanneer Christus sal komen,
Doen all' de werelt schromen,
In voller Majesteyt,
En 't Reken-boeck ontsluyten,
Van binnen en van buyten,
Hy heeft het selfs voorseydt.

8.

Och, wie sal dan niet sweten,
Als hy sal zijn gheseten?
Wie sal niet overluydt
Roepen: bedeckt ons Berghen,
Komt, komt, wacht niet tot mergen,
Ons vreughde is gantsch uyt.

9.

Laet ons dan 't hert gaen seynde,
Daer t'eeuwich sonder eynde
Eens mach in vreughde zijn:
Laet daer zijn ons gedachten
By daghe, en by nachten,

Daer vreughd' is sonder pijn.

10.

Laet ons in tijts bekeeren,
 Ons ziel met deught vereeren,
 Trachten naer s'Hemels goet,
 Het goet met vreught hanteren,
 Niet teghens Godt begeeren,
 Liever laten lijf, en bloedt.

11.

't Is al van kleynder waerden
 Al wat hier is op Aerden,
 't Is kort, en onghetrouw,
 Het eeuwich goet hier boven
 Moetmen soecken, en loven,
 So salder noyt zijn rouw.

12.

Ons moet niet lastich vallen
 Niet moeyelijck met allen,
 Noch, pijn noch lijden swaer:
 Want als de Doodt sal komen,
 Sal 't ons heel krachtich vromen,
 't Is waer: 'tis al te klaer.

Gevisiteert, en gheapprobeert by den Eerw: Heer SS. V.B.W.S.T.L.

TAFEL, inhoudende de *Sonnendaeghse Loff-sanghen*, begrepen in dit eerste Deel.

Eerste Sondagh des Advents.

DAer sullen teyckens zijn. 7

Tweede Sondagh des Advents,

Wel, wat zijn dit voor wercken? 9

Derde Sondagh des Advents,

De *Synagoogh*. 10

Vierde Sondagh des Advents,

Een wonder al te groot. 12

<i>Sondagh onder 'tOctaef van Kersmis, Maeght, Moeder en Iosephs hoeder.</i>	13
<i>Den 1. sondagh naer 3. Koninghen, Vreughde van mijn vliedt.</i>	15
<i>Den 2. Sondagh naer 3. Koninghen, In Cana quam Christus Moeder.</i>	17
<i>Den 3. sondagh naer 3. Coninghen. Wilt ghy maer Heer der Heeren.</i>	18
<i>Den 4. Sondagh naer 3. Coningen, Iesus beklom een Bootje.</i>	19
<i>Den 5. Sondagh naer 3. Coningen. Vrunden, het Hemelrijck.</i>	21
<i>Den 6. Sondagh naer 3. Coningen, Het groote Hemelrijck.</i>	25
<i>Septuagesima. Hoe, werckje niet? O mensch!</i>	27
<i>Sexagesima. Een Zaey-man, een Godd'lijck Maey-man.</i>	28
<i>Quinquagesima. Heer Iesus in de noodt, versmadende de smerten.</i>	30
<i>Asselwoensdagh. De Vasten kompter ons by // seer bly.</i>	32
<i>Eerste Sondagh in de Vasten, O Satans valsche schijn.</i>	34
<i>Tweede Sondagh in de Vasten, Komt, sprack Heer Iesus den Behoeder.</i>	35
<i>Derde Sondagh in de Vasten, Wilt Godt lof, en glory gheven.</i>	37
<i>Vierde Sondagh in de Vasten, Wel! nu ist half-Vasten.</i>	38
<i>Vijfden Sondagh in de Vasten,</i>	

Wie doch soo gaeuw van zinnen.	40
<i>Palm-sondag.</i>	
Komt hooren // den oudt ghebooren.	43
<i>Paesch-dagh.</i>	
<i>Alleluja, Alleluja.</i>	44

<i>Paesch-Maendagh.</i>	
<i>Pelgrims, Godt groet u alle-bey.</i>	46
<i>Paesch-Dinsdagh.</i>	
Wie leven wil, in vrede moet.	48
<i>Belooke Paesschen.</i>	
Als <i>Iesus</i> onder 'tdack.	50
<i>Den tweeden Sondagh naer Paesschen.</i>	
Flucx op de loop, ghy Christen knaepjes.	53
<i>Den derden Sondagh naer Paesschen,</i>	
<i>Een luttel tijts, ghij siet my niet.</i>	54
<i>Den vierden Sondagh naer Paesschen.</i>	
Ick gae, sprack wel beleeft.	55
<i>Den vijfden Sondagh naer Paesschen,</i>	
Hoort vrienden allegader.	57
<i>Den sesten Sondagh naer Paesschen,</i>	
Als ick den <i>Geest</i> sal van mijn Vader senden.	60
<i>Pinxterdagh,</i>	
Kompt Schepper, <i>Heyligh Gheest.</i>	61
<i>Sondagh vande Heilighe Drievuldicheyt,</i>	
Christus die seydt, My is macht gegeven.	63
<i>Den tweeden Sondagh naer Pinxteren,</i>	
Och wat een grooten Avontmael.	64
<i>Den derden Sondagh naer Pinxteren,</i>	
Hoort doch, de valsche Pharizeen.	66
<i>Den vierden Sondagh naer Pinxteren.</i>	
Door honger van <i>Godts</i> woorden.	68
<i>Den vijfden Sondagh naer Pinxteren,</i>	
Ten sy dat u gherechtigheydt.	70
<i>Den sesten Sondagh naer Pinxteren,</i>	
Als daer veel volcks te hoop // ter loop.	71
<i>Den sevenden Sondagh naer Pinxteren.</i>	
Siet toe, wilt u doch wachten.	73

Den achtsten Sondagh naer Pinxteren.

Een Man van rijcke schat. 76

Den neghenden Sondagh naer Pinxteren.

Iesu! wat doch voor rede. 77

<i>Den 10. Sondagh naer Pinxteren.</i>	
Siet hier twee Bidders, die gegaen.	78
<i>Den 11. Sondagh naer Pinxteren.</i>	
Als d'Heere // met grooter eere.	79
<i>Den 12. Sondagh naer Pinxteren.</i>	
Een Rabbi hooch verheven.	79
<i>Den 13. Sondagh naer Pinxteren,</i>	
Heer <i>Iesus</i> ginck door een <i>Casteel</i> .	87
<i>Den 14. Sondagh naer Pinxteren,</i>	
't Is Christus woordt, noyt knecht // te recht.	84
<i>Den 15. Sondagh naer Pinxteren,</i>	
Den Heer die 't al ghebidt.	85
<i>Den 16. Sondagh naer Pinxteren,</i>	
't Hooft vande Pharizeen.	81
<i>Den 17. Sondagh naer Pinxteren,</i>	
Gheluckich desen dan	88
<i>Den 18. Sondagh naer Pinxteren,</i>	
Als <i>Iesus</i> sich verstack.	89
<i>Den 19. Sondagh naer Pinxteren,</i>	
Hoort, de Goddelijcke wooningh.	91
<i>Den 20. Sondagh naer Pinxteren.</i>	
Een <i>Konincxken</i> : hoort ditverslach.	93
<i>Den 21. Sondagh naer Pinxteren,</i>	
Den Hemel is ghelijcke.	94
<i>Den 22. Sondagh naer Pinxteren.</i>	
De Pharizeusche Oorde.	95
<i>Den 23. Sondagh naer Pinxteren.</i>	
Heden komt ons voor ooghen.	96
<i>Den 24. Sondagh naer Pinxteren.</i>	
Och! oft' wy eens van binnen.	98

FINIS.

Tweede Deel.

NIEUW-JAERS. 1. Ianuarij.

Stemme: *Laet ons met herten reyne.*

*Kompt, roept den nieuw besnede,
Kompt, mensch besnijdt u mede,
'tNieuw'-Jaer vereyscht nieuw zede.*

1.
HEt oude Jaer is heenen,
Het nieuwe komt weer aen,
Tracht dan met fluckse beenen,
(Den tijt en blijft niet staen).
Te wand'len s'Heeren wegghen,
Te soecken nieuwen zegghen,
Te maecken 'tquaet te degghen.
Komt, &c.

2.
Hoe langh sult ghy van weelden
(Ontbonden alle daech)
Trachten naer s'werelts beelden,
Gaen vloeyen, hooch en laech?
't Zijn doch maer s'werelts listen,
Om onse ziel te verquiste,
Och! oft' hier gheen en miste!
Komt, &c.

3.
Den Heer heeft op der Aerden
Wat vreemts, wat nieuws ghewrocht
Een Vrouw' van hoogher waerde
Heeft *Godts Soon* voort gebrocht:
't Is d'achsten dagh op heeden
Dat hy ghedaelt hier beneden,
Nu, nu, van daegh is besneden.
Komt, &c.

4.
Besnijdt, 'tis meer als reden,
Met een bereyde handt,
U sinnen, en u leden,
Uw' will', en u verstandt,

U ooghjens, met u handen,
 U oortjens met u tanden,
 Met al des Duyvels banden.

Komt, &c.

5.

Wilt mee voor alle-saecken,
 U Tongh, hoe kleyn s'oock is,
 In 'tspreecken, en in 'tsmaecken
 Besnijden wel ghewis:
 Want wi zijn tongh kan bewaren,
 Die sal zijn ziel wel spaeren,
 Jae 'teeuwich goet vergaeren.

Komt, &c.

6.

Besnijdt met korte woorden,
 Van 'thoof, tot aen u hiel,
 Naer *Bethleemsche* Oorden
 U lichaem, en u ziel,
 Besnijdt doch Klerck', en Leecken
 Alle quaet, alle ghebreecken
 Met alle valsche streecken.

Komt, &c.

Drie Koninghen. 6 Januar.

Stemme: Als Jola d'onberade Maeght.

1.

COmt mensch, ey komt, komt doch en gheeft
 Een danckbaer gemoet, aen u Vader, u God,
 En aen zijn Soon, die met hem leeft,
 Die mensch is geworden, uyt 's Vaders gebodt.
 Hebj'em doch niet alreede sien dalen,
 Als in een vleesien den Hemelschen douw,
 Om deses werelts schult te betalen;
 Suyver gebaerdt, van de suyverste Vrouw,
 Maer in armoede groot
 Ach gants naeck en bloot!
 Sonder gherijf van wol, of webb'
 Voor huysingh een stal, voor 'twiechje een krebb'.

2.

Maer als den Heer, die 't al ghebedt
 Dus diep tot dit dal, uyt ootmoedicheyt sonck,
 Soo laet hem syn Vader verborghen niet,
 In dit arm Bethlem, in dese spelonck,
 Maer laet twee blancke, met eene Moore,
Melchior, Iaspar, en Baltasar oock
 Komen aenbidden den nieu-gheboore,
 Offeren Myrrhe, Goudt, en Wieroock
 Ghebooghen al te seer,
 Tot d'Aerde laech om neer
 Met Scepter met Purper, met 's Konings vertoon
 Met gout van Arabien, en met haer Kroon.

3.

Des Vaders gunst manckeerde niet:
 Want die te verheffen d'ootmoedighen plach,
 Te haerder eeren schijnen liet,
 Ten Hemel een Sterre, die *Balam* voorsach,
 Een Sterre de klaerheyt der Sonnen
 Verre passeerde op Godes bevel
 Een sterre, waer aen de Koninghen konnen
 Den Koninck der Coninghen oordeelen wel:
 Toont waer de Koningh is,
 Seght waer de Woningh is
 Daer in nu van nieuws Godts Soone leeft,
 En macht over Sterren, en Hemelen heeft.

4.

Men sondt haer van Jerusalem,
 Verbaest was *Herodes*, ontroert was de Stadt,
 Des sy ghegaen naer *Bethleem*
 Om daer te aenbidden met heylighe schadt
 'tKindeken kleyn, in d'arme Wooningh,
 Gevende Myrrhe met Wieroock en Goudt,
 Daer 's hem als mensch, als Godt, als Koning
 Nu nieuw' geboren, maer eeuwelijck oudt.

Mee tuyghden klaerlijck
 Geloofde waerlijck
O Heylighen Vorsten, dat u bely
 Een spiegel van onse belydenis sy.

5.
 O sterck Geloof! o helder licht!
 Verklaerster van oogen, verwinster van sin,
 Die ons hier een ellendich wicht
 Tuyght Koningh te wesen, en sonder begin
 Leert ons doch, op wat redenen steunde
 d'Edelste keniss' van d'Edelste Vorst?
 'tKindeken schreyde, 'tKindeken kreunde
 Tusschen twee Dieren van honger, en dorst.
 Ten was niet dan een Sterr'
 Die dees' drie van soo verr'
 Al lockende tot voor aen 'tKrebbeken bracht
 Om daer te belyden de opperste Macht.

6.
 Leert Christen-mensch, leert kleyn en groot,
 Van *Baltasar, Melchior, Iasper* alhier,
 Voor 't Autaer onder schijn van Broodt
 Heer Jesum 'taen bidden op Koninghs manier;
 Ja oock met des te stercker betrouwen,
 Als het Woort Godts de Sterre verwindt,
 En voor d'arme schoot van maecht en vrouwe
 Jesus op d'Autaer hem bevindt,
 Wel-aen dan, offert oock
 Goudt, Myrrhe, en Wieroock,
 Hoopt, en gelooft, mindt het Hemelsche Kint
 En weest doch niet langher door ydelheyt blindt.

L.V. Licht-Misse. 2. Februari.

Stemme: *Sulamite keert weder.*

1.
 Weest welkom Heer der Heeren
 Weest welkom sijt ghegroet ghy maecht vol eeren

t'Sal u niet deeren
 Dat ghy van daech in desen Joodes Tempel
 Wel met een nieuw exempel
 Kompt t'offerhande
 Hier dragen sonder schande
 Twee duyfjens, twee duyfjens binnen een mande.

2.
 Seght eens reyne Jonckvrouwe
 Die weedom, smert, oft pijn, noch smet, noch rouwe
 Int baeren hebt gehouwe
 Waer toe dees' gift, waer toe dees' duyven mede
 Voorwaer daer is geen reede
 Want Moyses wetten
 Die Godt hem heeft doen setten,
 En verbonden, en verbonden noyt d'onbesmette.

3.
 Dan t'was om ons te stichten
 Dat ghy op sulck fatsoen ons quaet berichten
 Des wy nu dese lichten
 Ontsteecken, en weerdragen t'uwer eeren
 Om uwen naem te vermeerden
 En te doen hooren,
 Dat dit Godt van te voeren,
 Nu oock mensch is, nu ook mensch is van een Jonckvrouw geboren.

4.
 Och Simon ouden Vader
 En ghy Vrouwe Anna mee, laet Godt versader
 Laet Moer en kindt te gader
 Doch heenen gaen, doch heenen gaen in vrede.
 Wat spreeckt ghy nu alreede
 Van ziel van swaerde
 Bedroeft doch niet op aerde
 Een maecht van soo, een maecht van soo, soo grooten waerde.

Sinte Matthijs 24. Februar.

Stemme: Den tijt is hier.

1.

HOort, Broeders, hoort,
 Sprack *Petrus*, opgheresen
 In het midden van
 Schier hondert twintich man,
 Weet dat behoort
 De Schrift vervult te wesen,
 Die ons is verkondt
 Door Davids mondt:
 Van hem, de wel eer
 Verkooren van den Heer
 't Gesandtschap hadt met ons ghemeyn,
 Maer naemaels werde Capiteyn
 Van 'tbebloede vaen
 'tWelck Jesum tasten aen.

2.

'tIs wel bekendt
 Van alle d'ingheseten
 Van gantsch Jerusalem,
 Door alghemeyne stem
 Hoe hy gheschendt
 En midden door gespleten
 Is, als hy hem vast
 Gemaect hadt aen een bast,
 Soo dat hem ter loop
 Al 't ingewandt verdroop,
 Ja selfs men nu noch op den dach
 Den Acker sien, en noemen mach
 Daer hem mee vergoedt
 Was het rechtvaerdich bloedt.

3.

Dan naer-de-mael
 Ons David heeft beschreven,

Woest sy haer ghesin
 En niemant woon daer in,
 Hy werde kael,
 Syn bisdom sy ghegheven
 Aen een ander man,
 Die 't bet bedienen kan.
 Soo ist meer als reen
 Als datter weerom een
 Van dese, die hier met ons staen
 En hebben uyt, en in ghegaen,
 Jesum vol ghenaedts
 Sal komen in syn plaets.

4.
 Op dat hy mach
 benefens ons ghetuyghen
 Door des werelts rondt
 Als een ghewis oorkondt,
 Dat naer den dach,
 Die Jesum dede buyghen
 Het ghekroonde hoofd
 Nu van de ziel berooft,
 Hy weer vande doot
 Verweckt is eve groot,
 Ten hemel opgevaren is,
 En dat hy weer van daer ghewis
 Om te recht'ren al
 De menschen, komen sal.

5.
 Met dese reen
 Sweegh *Petrus*, en men stelde
 Midden in de Schaer
 Een uytghelese paer
Ioseph was d'een,
 Diemen rechtvaerdich melde,
 Deuchtsaem, ende wijs,
 Den tweeden was *Matthijs*:

Doen daer even-seer
 Gheroepen: nu, o Heer!
 Die al de herten syn bekendt,
 U Ooghen naer u knechten wendt,
 Toont ons wie van twee
 In d'open plaets sal tre'en.

6.

In d'open plaets sal tre'en,
 Die *Iudas* heeft ghelaeten
 Voor de droeve stee
 Van 'tonghe-eynde wee:
 Daer hem de maets
 Van Satan nu met plaeten
 Van root-gloeyend' stael,
 Doen boeten 'twit metael:
 'tWit metael, eylaes!
 Daer met hy als met aes
 Gevangen van de helsche locht,
 Zijn *Meester* aen de Jo'on verkocht
 'tWas te snode koop,
 Die hem bracht tot wanhoop.

7.

Wat meer? men dee
 De Mannen alle-beyde
 Looten, wie van hem
 Verkrijghen sou de stem:
 End' even ree
 Den Hemel hem verscheyde
 Gevende de prijs
 Op 'tvoorhoofd van *Matthijs*:
Matthijs kreech van Godt
 Op 'thoofd het hooghe lot
 Veel gelucx dan in den *Heer*
Matthijs: met u verkreghen eer.
 Lodt doch voor ons mee
 Een uytgelese stee.

Op S. Iosephs dagh. den 19. maert.

Stemme: O heyligh saligh Bethleem.

Bidt voor ons *Ioseph Davids* soon!
 Bewaerder van veel beter kooren,
 Besitter van veel hoogher throon
 Als d'eersten *Ioseph* van te vooren.
 Den desen kreegh van *Pharoo's* hand
 Een kething, end' een gulde wagen,
 Maer ghy hebt in *AEgypten-land*,
 Heer *Iesum* op den hals gedragen.
 Hy wilden't Echt niet tasten aen
 Sijns meesters, doen't de vrouw hem vraeghde:
 Maer ghy waer't een reyn Gardiaen
 Van d'alder-reynste Maegd der Maeghden.
 Hem was gegeven het gesigt
 Van alderley verborge droomen,
 Maer ghy had al veel klaerder licht
 Van Goods verholentheyd bekomen.
 Sijn vader gaf hem wel den naem,
 'tIs waer, van groeyen en van wassen,
 Maer ghy waert immers soo bequaem,
 Daer op dien eer-naem soude passen.
 Want gaende voort van deugd tot deugd,
 In een rechtveerdigh suyver leven,
 Weerd' u wel tot gemeyne vreugd
 Den naem van *Christus* va'er gegeven.
 Een naem (hoe wel hy niet gebaerd
 En was, dan van een Maget-moeder)
 By u verdient om dat ghy waert
 Sijns Moeders Bruygom en sijn voeder.
 Dit is een eer die u alleen
 Van God gegeven op de Aerde;
 Ons gissen doet met goede reën
 Ten Hemel van uw' groote waerde.
 Wat rijcke croon, wat gulde stoel,

Wat kedingh, wat al diere gaven,
Besit ghy nu wel voor't ghewoel
Daer mee ghy *Jesum* leerde schaven.

Ja voor de kedingh selver mee
Die gh'om den hals hier all' uw' dagen,
Nu eens van troost, dan eens van wee,
Recht als geschakelt pleeght te dragen.

Des komen wy uyt *Chanaan*
Tot u, met hongers nood bevangen
Van't Hemels-brood. rechtvaardigh man
Verkrijgt ons daer wy naer verlangen.

Want u en was het tarwe-greyn
Bevolen niet, als ghy't bewaerde
Voor u alleen; maer om gemeyn
Te maecken aen de gansche aerde.

Bidt dan voor ons, en deylt ons mee
't Geen u gegunt was te besorgen,
Op dat ons eens de soetste vree
Met u versade t'avond-morgen.

Marien Booschap 25 Maert.

Stemme: *Flucx op de been.*

1.
Flucx op de been quam wt de gulde saelen
Heel onverwacht den Engel Gabriel
Van Godt gesonden nederdaelen
Om spoedich voor te draegen Godts bevel
Aen Mari' een maecht, de bloem van Nasarette
Met gebooge leen
Kompt hy ingetreen
En hy begint met wonderlijke reen.

2.
Weest o Maecht gegroet, *Ave Maria*
K'wensch u goet geluck van nu tot aller tijt
Van genaede vol, *Gratia plena*.
Weest nu van nieus, ey weest gebenedijt
Benedicata tu gesegent moet ghy wesen

In dit aerdsche dal
 Boven menschen al
 Naementlijck booven het vrouwe getal.

3.

De Blom der vrouwen, als sy dese woorden
 Heel gantsch ontroert met een ontstelde moet
 Wt des Engels mondt schaemroodt aenhoorden,
 Wist sy niet, wat dit mocht wesen voor een groet
 Maer desen groote hemelschen boode
 Die begon met een
 Antwoordt van goe reen',
 Tot dat haer anxt, haer vreesse gantsch verdween.

4.

Maria vreest niet, gh'hebt gevonden
 Volle genaede voor uw' s'Heeren thron,
 U schoot heeft nu ter deser stonden
 Blylijck ontfangen s'Vaders Goodes Soon.
 Dus schickt wanner ghy hem sult baeren,
 Dat g'hem *Iesum* hiet,
 Want hij s'werelts niet
 Sal maecken yet, en verlossen wt verdriet.

5.

Hoe sal dit beuren? want ick tot dien ende
 Int kleyn, int groot, int minst, int meest
 Noyt eenich man mijn gantsche leven kende,
 Hierom, en daerom ben ick recht bevreest
 Maria neen, des Vaders Geest sal koomen
 Omlommeren u schoot
 Door vermoogen groot
 Op dat ghy meucht baren het heylich sonder noot.

6.

En siet u Nicht Elisabeth van jaeren
 En van daegen oudt sal mee door Godes kracht
 Een soon, een kindt in korten tijden baeren:
 Want Godt den Vader heeft alles in sijn macht,
 Siet hier Gods dienstmaecht, siet sijn deerne:

Dat my dan soo voort
 Geschiede nae sijn woordt
 Ick hebb' nu alles met goet verstant gehoort.

7.

Ave Maria gebloeyde roe van *Iesse*
Gratia Plena van gaven op gehoopt,
 Wilt doch niet feylen Hemelsche Princesse
 Ons mee te deylen van 't geen u overloopt
 Op dat ick eens haest mee geestelijc ontfange
 Naer u fraey patroon,
 Den alderhoochsten Soon,
 En daer by met u eens geniete t'eeuwich loon.

St. Philips, en St. Jacob Meydach.

Stemme: O Feestlijcke dach.

1.

COmt, laet ons gaen
 Den groenen *Mey* nu draghen
 Daer den Pellicaen
 Jesus, op heeft gherust:
 Hy heeft voldae
 Voor ons naer zijn behaghen,
 Door 'tbloedich vaen
 Ons sonden uytgheblust:
 Dese *Mey* t'ontfaen
 Hadt Christus groote lust,
 Om dat hy soude doen te niet
 Die Evam door den boom verriet
 Triumph, en accoort,
 Breght dese *Mey-boom* voort.

2.

Dus wilt u spoen
 Desen *Mey* in te haelen,
 Want hy kan ons voen
 Met weelden sonder pijn:
 Ons schult Rantsoen
 Wou Christus eens betalen

En daerom 'tCruys bebloen,
 Dit was de wille zijn,
 Desen *Mey-boom* groen, is ons medecijn,
 Zijn vruchten kostelijck en soet
 Des vyandts machte vluchten doet,
 Triumph, en accoort,
 Brenght dese *Mey-boom* voort.

3.
 Wort niet vermoeydt,
 Wilt voor dees' *Mey* niet vreesen,
 Want uyt hem so vloeydt
 Al wat ghenaeamt wert goet.
 Hy staet seer fraey en bloeydt
 Van Bloempjens uytghelesen,
 Want hy is besproeydt
 Met *Christus* dierbaer bloet,
 Dus niet en verfoeydt
 Den *Mey*, in uwe moet
 Die nu wel gheeft een doorne Kroon,
 Maer daer nae eeuwichduerend' loon,
 Triumph, en accoort
 Brenght dese *Mey-boom* voort.

4.
 Broeders gemeyn,
 Laet ons nu contempleren
 Desen *Mey-boom* reyn,
 Waer door ons wort bereydt
 Een wegh certeyn,
 Waer door men moet passeeren
 Naer dat Edel greyn
Christus ons salicheydt:
 Want nae 'sHemels pleyn
 Gheen ander padt en leydt
 Dan door ons *Heeren* bloedich *Cruys*
 Dat ons sal brenghen in *Gods Huys*,
 Triumph, en accoort
 Brenght dese *Mey-boom* voort.

Heylighe CruysVindingh. 3. Mey.

Stemme: Wilhelmus van Nassouwe.

1.

IESu ghekrusten *Heere*
 Aen *'tCruys* besuert de doot,
 Wilt sterckheyt doch vermeere
 By ons in alle noodt,
 Wilt onser doch ontfermen
 Door *'tCruys* ghebenedijdt,
 O *Godt*, komt ons beschermen
 In dees' benauden tijdt.

2.

Wat wercken wy ghenaecken,
 Eten, oft' drincken wy
'Teecken des *Cruys* wy maecken,
 Maeckt daer door ons doch vry,
 By daeghen, en by nachten,
 Op straten, en in huys,
 Van alle quae ghedachten,
 een schildt sy ons u *Cruys*.

3.

In *'tCruys* op alle tijden
 Ist dat wy naer u *Leer*,
Iesum met vreughd' belijden
 Onsen ghekrusten *Heer*,
 Hier door leeren wy verjaeghen
 Des *Duyvels* gansch ghebroedt,
 Jae, daer door oock verdraeghen
 Quaedt datmen ons aen doet.

4.

Door *'tCruys* gaen wy mee toonen,
 Dat ghy *Drievuldich* sijt,
 Een *Godt*, in drie *Persoonen*,
 Een *Godt*, wort soo belijdt:
Persoonen drie mitsgaders

Bewijstmen onbeteest
 In 'tWoordt: de *Naem des Vaders,*
Des Soons, des Heylich' Geest.

5.

Van 'tvoorhoofd wy eerst trecken
 Tot op de borst ons handt;
 Waer door wy ons verwecken,
 Om te sien met verstandt,
 Hoe dat ghy Godt den Soone
 Mensch wert, en blijft mee Godt,
 En quaemt uyt 'sHemels Throone
 In 'tMaeghdelijcke slot.

6.

Twee vinghers, twee natueren
 In u te thoonen zijn,
 Ons handt wy dan verrueren
 Van d'eene schouder fijn,
 Tot op de rechter zijde:
 Want ghy 'tverdoemt gheslacht,
 Tot de ghebenedijde
 Plaets, selver hebt ghebracht.

7.

U sy lof, *Godt* verheven
 Die ons dus hebt ghesocht,
 Jae door u doodt, en leven
 Aen 'tkruys seer dier ghekocht.
 'tMoet verre van ons wesen
 Te soecken eer, oft' prijs,
 Dan in u Cruys ghepresen,
 Al achtmen ons onwijs.

Hemelvaerdi Christi.

Stemme: Patientie kruyt is goet &c.

WEest vroom, sijt bly victorie groot!
 Singht nu verlosteschaeren,

Iô triumph, eyst booden-broodt,
 Siet Christum opwaerts varen:
 Des wy van daech op heede
 Vieren memory,
 Dat hy naer d'hoochste stede
 Klimpt naer verdiende glory
 Maeckt vreucht met vrede:
 Want nu van daech is 'tpadt bereyt,
 Dat wy mee gaern souden betreden.

2.

O gulde wagen, schoon Karos,
 't Welck Christum heeft ghedraghen,
 Voor 'twelck tien duysent Engelen los
 Liepen seer ras ter deser daghe:
 Ja om den grooten Coningh
 Naer zijnes Vaders rijck,
 Naer d'alderbeste wooningh
 Te brenghen met goe blijck,
 Haer schoeren beyde
 Seer gaern boghen onder 'tjock
 Om Christum opwaerts te geleyde.

3.

Knerst op u tanden Satan boos,
 Briescht, huylt, en schreewt ghy helsche geesten,
 Grimpt, tiert, en raest o vyandt loos
 Met all' u maets van minst te meesten,
 Wert root van schaempt, loop heene
 t'Samen ghy vuyl ghespuys,
 En wat u raeckt met eene,
 Voort, voort met groot ghedruys
 Vliecht met de sonde,
 En met u helsche knapen al
 Leght nu ten eynde toe ghebonden.

4.

Triumph! victorie! Jesu Godt
 Klimpt op met vreucht, vaert op met vrede

Maer nu ghy hebt het hoochste lot,
 Wilt ons ghedencken hier benede,
 En Heer (dits ons verlangen)
 Eens willen tusschen bey
 Ons salichlijck ghevanghen
 Met u doch doen gheley
 Siet daer, wy gheven
 Ons in u handen, om bereyt
 Hier nae u wil altijt te leven.

Hooghwaerdich Sacrament. 19. Iunij.

Pange lingua, verduyts.

1.
 Zinght met twee Tongen // onbedwonghen,
 'Lichaem, en het dierbaer bloedt,
 Daer den Soone *Godts* gedronghen
 Door een heete minne-gloedt
 Als een *Pellicaen* zijn jonghen
 Onse zielen mede voedt.

2.
 Die te vooren // ons gebooren,
 Wt een Maeght ons onbekendt,
 Heeft de scherpheyt zijnder spooren
 En zijn heylich less' ghe-endt,
 Soo w'int Evangelie hooren
 Met een wonder *Sacrament*.

3.
 Lest gheseten // om te eeten,
 Naer dat hy de Joodsche wijs,
 Die door Moysen was gheheeten,
 Hadt in als volbracht precijs,
 Heeft sich selven wtghemeeten
 Aen de zijne, tot een spijs.

4.
d'Heer der Heeren // 't Broodt verkeren
 In zijn heylich Lichaem doet,
 En den Wijn (wie sou begheeren

Dierder dranck) in zijn roodt bloedt,
Daer de sinnen u faeljeeren,
Is 'tGeloof alleen de boet.

5.

Dat mits-desen // dan ghepresen
Sy soo waerden *Sacrament*,
En veer boven 'toudt gheresen,
Christus nieuwe Testament.
'tGeen hy sprack, dat moet soo wesen,
Want syn woort blijft Sonder endt.

6.

Godt den Vader // hoort te gaeder,
Sy altijd lof, prijs, en eer,
En den Oppersten Weldader
Christo Iesu; onsen *Heer*,
Die ons met syn Geest te gaeder,
Seynden wil syn zeghen neer.

Belofte maeck schuldt. Heylighen Sacraments dach. 19, Iuni.

Stemme: Eedel Artisten koen.

1.

T'Geen dat een eerlijck man
Belooft, dat moet hy geven,
Hoedat ghy *Iesum* dan
Die waerheyt is en leven
Ons *Christe* menschen reycken
Dus spaede, en dus laet
Maer geven tot een teycken
Dat belooft is inder daet.

2.

Och neen! dus plach te doen
In uylespiegels tyen,
Die voor 't natuerlijck groen
Dat blaeuwe schilderyen:
En sey mee-vriendt mitsdesen,

Dat u ten besten moet
 Dit landt, dees groente wesen,
 Daer ist besproecke goet.

3.
 Wat maeckje van den Heer
 O Geus, ghy schendt syn daeden,
 Ghy quest syn hoochste eer,
 Ghy spot met syn genaede
 Gaet heen beraedt van stonden
 U bet op u te guer
 En wilt doch beter gronden
 Op Godt, en syn Schriftuer.

4.
 Ghy pocht, met 'tgeen daer staet
 Joannes ses geschreven;
 Het vleesch, en gaf noeyt baet,
 De geest ist, die doet leven.
 Maer wie heeft dan beneven
 De doot, de hel vertreen,
 En 'teuwich goet gegeven
 Als *Christus* vleesch alleen.

5.
 Den Heer en sprack hier van
 Syn vleesch niet wildijt weten:
 Maer van een vleysich man
 Die *Christum* meynde 'teeten
 Wt potten oft van speeten
 Gelijckmen is gewoon
 Met mondt, en Tanden beten
 Gebraeden, oft gesoon.

6.
 Syn woorden syn te klaer,
 Niemandt en kanse stutten,
 Syn last is openbaer
 Van vleesch en bloet te nutten
 Op peene van verlooren

Nu end' altijd te gaen
 Soo wie dit niet wou hooren,
 Soo wie 'tsou laeten staen.

7.

En dit s't'gemeyne les,
 Daer mee men wel gevaren,
 Heeft vijftienhondert ses
 En meer getal van jaeren
 Als blijkt wt all' de magtig
 Outvaeders, die hier in
 Eenparich en eendrachtich
 Van pen sijn, en van sin.

Sint Ians Geboorte. 24. Iunij.

Stemme: Geeft my te drincken na mynen dorst.

1.

VY vierden heen // met groote reën
 Den alder-grootsten der Propheten
 Van onsen Heer // tot meerder eer,
 Den alder-heylichsten gheheeten,
 Die oyt van Vrouwe wiert ghebooren,
 Van deught in 'tleven wel verciert
 In 'tleven by Godt uyt verkooren
 En door zijn doot wel ghelaurierdt.

2.

Hy was ghenoeemt // hy was beroemt
 Een roepend' stem van Isajas
 En nader-handt // als Godts ghesandt
 Voorseyt van Propheet Malachias
 Jae d'Engel quam aen zijn stomme Vader
 (Waer is oyt dierghelijckx ghehoort)
 Seggen: hy sou sijn een voor-paeder,
 En dat ten eynde van syn gheboordt,

3.

H'heeft op syn last // ook wel ghepast:
 Want eer Joannes was ghebooren,

Eer dat hy hem // noch met de stem
 Liet op der Aerden in 'tpreecken hooren
 Komt ghy met springhen en met keere
 Syn lieve Moeder maecken vroedt
 In 'tgroeten van de Moer des Heeren
 Den wel-kom van ons hoochste goet.

4.
 Siet wat ghy doet // siet wat ghy moet
 Den nieuw-gebooren (*Ioannes*) nommen:
 Want dese naem // is oock bequaem
 Om zijn goe' Vader te ontstommen:
 Wat meynje sal dit kindt noch wercken,
 Die hier sijns Vaders Tong ontbindt?
 Wie kan hier geen groot wonder mercken?
 Weest wel-kom alder grootste *Kindt*.

5.
 't Kindt drie jaer oudt // loopt naer het woudt,
 Om daer alleen te blijven leven
 Van sonden vry // soo langh tot hy
 De schoone leeringh heeft gegeven
 Van Christus, en g'effent zijn paeden,
 Van hem die ons verlossen quam
 Wt louter liefde, uyt ghenade,
 Als hy de sonden op hem nam.

6.
 Dan alsoo saen // hy dese baen
 Ten eynde gantsch heeft uytgelopen
 Krijcht hy ten loon // den eenigen soon
 Van Godt den Vader, om te Doopen.
 Maer siet, Herodes in min vervroosen
 Gunt hem den alderrijcksten krans,
 (Om 'theylich hooft eens te doen bloosen)
 Gemaect door handen des Tyrans.

7.
 Joannes die // soo'k huyden sie,
 Veel droeve herten kundt verblijden:

Door u gheboort // ons doch verhoort,
 En wilt van ons bedruckte tijden
 Eens weeren den bebloeden Deghen
 Des Oorloghs, die ons seer beswaerdts,
 En ons verkijghen vree en zeghen
 Door u schoon voorspraeck, lief, en waerdts.

8.
 Komt en bedout // u *Soeterwoudt*.
 Waer van ghy bent Patroon verkooren:
 Verweckt in haer // doch allegaer,
 'tGeloof, en deucht, op dat verlooren
 Niemandt en gae, maer altesamen
 Nae 'tbeste endt, nae stervenstijt
 Een eeuwich Kermis' houden: Amen.
Sint Jan maeckt ons met u verblijt.

S. Pieter en Pauwels. 29 Iunij.

Stemme: Blyschap van my vliedt.

1.
 O Twee dienaers *Goodts*
Pieter, Pauwels beyde
 Inden tijt des noodts
 Als ons komt aenvleyde
 Vleesch, en werelt snel;
 Wilt dan ghebeden
 Teghens haer opstel
 'tOnser baet besteden,
 Des soo vieren wy
 Weer het Jaer-ghety,
 Daer op ghy twee door stervens-baen,
 Door des lijdens deucht
 In de blijste vreucht
 Ws liefs Heeren, zijt ghegaen.
 O bloemen der Pastooren!
 Bidt dat wy op de spooren
 Van u voor-ghetreden padt,

Door distel, en door dooren
 Met Godes uyerkooren
 Komen tot de rijckste stadt.

2.

'tWas *Nero* den Tyran
 Welck siende dat door woorden
Simon, Petri ghenan
 Van boven viel, en smoorde,
 Jae datter oock noch twee
 Van syne Concubinnen,
 Datelijck stonden ree
 Deucht reynicheyt te minnen:
 Komt op den *Vaticaan*,
 Laet daer een *Cruys* opslaen,
 En *Petrum* met de been om hooch
 Hechten, door helsche spijt
 Tot suyperheys verwijt,
 En dat in aller menschen oogh
 Doet daer by *Paulum* trecken,
 Beghint hem mee 'tontnecken
 Om 'tselve zuyverheys vermaen:
 Maer melck quam daer vloede
 In plaets van rooden bloede,
 Wie heeft oyt diergelijck verstaen?

3.

Ach! goe luyden, waerdt
 Dat ghy maer woudt heughen,
 Wie u eerst heeft ghebaert,
 Och, hoe soudt ghy vermeughen!
 Door een *Apostaet*
 Die wat nieuws komt preecken
 U van het oude zaedt
 Dus te laeten versteecken:
Petrus hooghe stoel
 Leert u 'teerst ghevoel
 Van het Christelijck verbondt,

't Salichmaeckend' woort
 Hebt ghy eerst ghehoort
 Wt deser twee Apost'len mondt,
 Waerom nu aers geluystert,
 Waerom doch nu verduystert
 Door een *Luther*, door een vendt,
 Die met de goede wercken,
 Autaeren, ende Kercken,
 Ja al het heylich heeft-gheschendt.

4.

Dese mannen schoon,
 Eer sy ons deden wijcken
 Van alle valschen Go'on
 Deden haer Leringh blijcken
 Door een mennicht van
 Klare wonderdaden:
 Daerom, seght, laet ghy dan
 Haer ongewesen paeden?
 Och! de eerste tingh
 Daer de Heer aen hingh
 'tZegel van zijn eygen handt
 Wijst u alte klaer
 'tWterste Gevaer
 Van het tweede misverstant,
 'tWelck *Luther* d'onghesonde
 Noch oyt te ghener stonde
 Heeft bevesticht, dan alleen
 Met teeren en met smullen,
 Met *Nonnen* te onthullen,
 en met deuchden te vertre'en.

7.

Heer, gheeft beter zin
 Aen de arme zielen,
 Op dat sy 'tbegin
 Waer van sy vervielen
 Van u lieve wet,

Wederom aenvaerden:
 Let op 'tsterck Ghebedt,
 Siet op d'hooghe waerden
 Van u Dienaers bey,
 Welckers goet gheley
 Haer soo fraey ghedraegen heeft,
 En nu aen 'tghehoor
 Van u Godd'lijck oor
 Onse noodt te kennen gheeft:
 En laet doch onse sonden,
 De voor-spraeck van haer monden
 Niet beletten, lieve Heer!
 Naer u ghenade gheven,
 Dat wy eens weer beleven,
 Als van oudts, de oudste Leer.

Sinte Bonifaes. 5. Iunius.

Stemme: In een Prieel van Bloemen.

1.
 HOe dus, ghy Vriessche koppen?
 Waer toe dit groot gheraes?
 Waer toe al dese stroppen
 Ghedraeyt op *Bonifaes*?
 Verdienen syn weldaeden,
 Waer mee ghy zijt belaeden
 Sulck *loon*? O Vriese dwaes!

2.
 Wel hoe dus hardt van nacken
 Veel harder als een steen!
 Durft ghy aen stucken hacken
 De leden, van den gheen
 Die u tot 'teeuwich leven
 Den inganck heeft ghegheven!
 Fy, Foey, wat's dit voor een?

3.
 Heeft u wel oyt voor desen
 Soo langh de Eeuwen staen,

Yemandt sulck goet bewesen?
 Yemandt soo veel ghedaen?
 Als ghy u groote sonden
 Neerlaecht, heeft u ontbonden
Bonifaes, door zijn vermaen.

4.
 Hy verliet Enghelande
 Hy liet zijn edel huys,
 Om in ons woeste strande
 Te preecken *Christus Cruys*,
 Door last van die te Romen
 Naer *Petrus* hadd' bekomen
 Te senden Dienaers kuys.

5.
 Maer wel tot uwer baeten
 Jae, 'topperste ghenodt,
 Als die u dee verlaeten
 Voor eenen waeren Godt,
 De valsch-heydt; en de vlecken
 Dee uyt u zielen trecken
 Door 'sDoopsels heylich lodt.

6.
 En nu was hy ghekomen
 Om u van minst, te meest
 Te stercken, en te vromen
 Door *Chrisma*, in den Gheest:
 Wat weldaet ist van allen
 Waerom ghy overvallen
 Dees' Man komt onbeteest.

7.
 Baldaedighe vyanden
 Gaet vry aldus te werck,
 Hont, hacket met roode handen
 Den Stichter van u Kerck,
 Jae, stordt recht als verraders
 Dat diere bloedt ws Vaders,

Och! dit's u zielens merck.

8.

Den tijt sal noch eens komen
 Dat door 'tvergoote bloedt
 Sijn graf-stee uyt sal stromen
 Een klaere water-vloedt,
 En dat om 'tallen tijden
 De werelt te verblijden
 U quaet voor, all' zijn goet.

9.

Schickt maer dat ghy u sonden
 Met Christelijcke boet,
 Nu, en tot allen stonden
 Mee-waerdelijck vergoet
 Hout zijn ghepreeckte woorden,
 Bidt voor 't Landt, dat hem moorde,
 Volcht hem met goede moet.

Sint Iacob. 25 Iulij.

Stemme: *Wilhelmus van Nassouwen.*

1.

DE Zebedeusche Moeder
 Met een beleefde groet
 Viel Jesum den Behoeder
 Eerbiedentlijck te voet.
 En hy, wat's u begeeren?
 Heer, seyde' sy, anders niet
 Dan dat ghy wilt vereeren
 Mijn Soonen, die gh'hier siet.

2.

Laet *Iacob* zijn gheseten
 By u ter-rechter handt,
 En *Ian* op eene breette
 Ter slincker in het landt.
 Daer ghy eens sult regneeren:
 Ach! sprack hy, ghy en weet

Niet wat ghy kont begeeren
Van 'tGoddelijck secret.

3.

Sijt ghy luy dan te drincken
Mijn Beecker wel te vreen,
Die ick sal laeten sincken
In 'tdiepste van mijn le'en?
Waer op sy beyde diende
Volmondich: jae wy Heer:
En hy weerom: o vriende,
Ghy sult oock min, of meer.

4.

Ghy sult mijn Kroes verswelgen
Maer recht, oft' slincker zy
(Ghy moet het u niet belghen)
En staet my niemant vry.
Te geven dan den genen
Die voor het hoochste lodt
Gheschickt heeft te verlenen
Mijn Vader, Heer, en Godt.

5.

O *Jacob*, die met reden
Den meerder hieten meucht,
Den Heer heeft op u heden
Wt sonderlinghe deucht
Ghelijck hy hier beloofde,
Ghegheven u de handt,
Als u *Herodes* kloofde
Den hals, het dierste pandt.

6.

Den kelck van zijn lyden
Segh' ick dat lieve vat,
Die hem te syner tijden
Sijn Vader eerst toemat,
En hy nu weer geschoncken
U heeft op d'eyghe plaets,

Daer hy hem hadd' ghedroncken
Den eerste van u maets.

7.

Weest vrolijck met den Beecker,
Dan naede mael ghy nu
Sijt voor u zielen seecker,
Soo isset dat wy u
Ootmoedelijck versoecken,
Door gunst van u gebedt,
Ons hier te willen kloecken
In u gepreeckte Wet.

8.

Op dat oock nae dit leven
Heer *Jesus* onser elck,
Wat deels belijft te geven
In zijn voornaemde Kelck:
Des sy wy 'tallen tijden
Met u wel ghemoet
Te drincken, te verstrijden
Het leste van ons bloedt.

Sinte Anna 26. Iulij.

Stemme: Ha! Preutse Nymph &c.

1.

GHeluck Vrouw *Anna*, waerde moeder
Van d'alder reynste suyvere Maecht
Gheluck o Joachum fraey behoeder
Van dit schoon kint, dat *Anna* draecht
Gheluck minjoot, o Moeder groot
Die eertijts droecht tot in u schoot
Mari' d'eel Jesse-loodt.

2.

Voorwaer 'twas aen u wel te mercken,
dat ghu, die eertijts waert tot spot,
Sout syn tot glorie onser Kercken
tot sulcke Moer, tot sulcke lot,

Geeft my doch, dat ick u goet padt
 Naer treden mach, en krijgen wat
 Van u seer waerde schat.

3.

Des al ick hier weer op der aerden
 Handhaven u verkleynde eer
 Van haer, die tot u groot onwaerde
 Wtstroyen, dat ghy trouwde weer
 'tIs quaet ondiert, die dit versiert
 'tIs vleesch en bloedt onbestiert
 Dees' vuyle leugen vierdt.

4.

Wert dan beschaemt, die nae soo veel jaren
 En nae de gunst van sulcken kindt,
 Met 2/3 mans noch durft paeren
 Veel blinder, als cupido blindt
 'tIs *Anna* waert, die eens gepaert
 Naer 'deerste man in suyverheyt
 Haer gantsche leven leydt.

5.

Kompt nu dan *Weeuwen* met de *Maechden*
 Versoecken t'samen haer ghebedt,
 Nae dien't den Heer door haer behaechden
 Te geven aen de nieuwe Wet.
 Van zuyverheyt, dit eerst bescheyt
 'tWelck een exempel geven sou
 Voor Maecht, voor Weeuw, en Vrouw.

6.

Bidt *Anna*, dat sy doch volharden
 In haer begonnen reynicheyt
 En u getal vermeerdert werden
 Van hier tot inder eeuwicheyt.
 Tot merck van syn waere kerck
 Tot eer van haren Bruygom sterck,
 Door dit volbrochte werck.

Sinte Laurens. 10. August.

Stemme: Patientie is goet kruyt.

1.

Patientie kruyt is goet men seydt,
 Wy moetent vast gelooven:
 't Is waer, 't is niet wijt uytgebreydt
 In aller menschen hoven,
 Nochtans te deegh' ghepresen
 Soo langh, als wy hier zijn,
 De desen deuch moet wesen
 Van yeder mensch', van mijn,
 In u *Laurenti*;
 Wanneer ghy toonde (vromer helt)
 Op heete kolen, u *Patienty*.

2.

Als *Laurens* sach, dat syn goe-Vaer
Sixtus, ons heylich *Paus* van *Romen*
 Ghevanghen was, en van de schaer
 Ter dootd ghevoert wiert, sonder schroomen,
 Soo quam hy ghevloghen
 Met een bevende stem,
 Met traenende Ooghen,
 Ende sprack tot hem
 Met luyer kelen:
 Sult ghy mijn Heer, mijn eenich Vaer
 Sonder my u, dus laeten stelen?

3.

O *Vader*, neemt u *Soon* doch mee:
 Want sonder u kan ick niet leven,
 't Sijn nu twee ter *Roomscher* stee
 Dat ick mijn dienst u hebb' ghegheven:
 Toon doch meedooghen
 Aen mijn, u minste knecht:
 Want hoe sal ick moghen
 Aensien dit groot onrecht?

Laet ons niet scheidde,
 Maer ick met u, en ghy met my
 Naer Godt-landt reysen alle-beyde.

4.

Stilt u doch *Soon*, hebt goede moet,
 Want grooter loon staet voor u open.
 Ick gae een harden wech: maer soet!
 Ghy moet een baen noch harder loopen;
 Siet, naer drie daghen,
 (Ist niet een korten tijt?)
 Sult ghy't Cruys mee naedraghen,
 Ick hoop immers met vlijdt,
 Tot u wensch raecke,
 Een harder Neut (vroom Kampioen)
 Met stercker kiezen moeten kraecken.

5.

Maer Godt behoet ons, wat leydt hier?
 Seght, ist een *Salamander*?
 Die dus leydt uyt-gereckt op 'tvyer?
 Kijckt eens ter deegh, neen: 'tis een ander,
 Op dit hart bedde,
 Ghestelt op brandend' vyer:
 Wel, hoe! siet daer, ick wedde,
 'tIs mensch, 'tis redelijck dier:
Laurens beminner
 Van dees' tormenten, smert, en pijn,
 Van Rooster, en van vyer, verwinner.

6.

Valeriaen, o Keyser, wreedt,
 Ick ben ghenoech ghebraeden!
 Keert om, tast toe, ick ben ghereedt,
 Wilt van 'tgebraedt u Maegh versaeden:
 U Rooster harde,
 U Yser, en u Stael,
 Is my een bedd', gheen barde,
 'tIs sacht, soet, al-te-mael,

U vier'ge koolen
 Sijn voor *Laurens*, Laurieren schoon,
 Sijn Palmen, Roosen, en Fiolen.

7.

O vierich vlamlich Martelaer!
 Verkrijcht ons doch, dat wy hier kieser,
 Liever met u een uyr // het vuyr,
 Als daer nae eeuwich brandend' vriesen:
 Verkrijcht ons liefde,
 Geeft ons kloeckmoedicheyt/
 Waer door, so ghy voorbriefde,
 Mee moghen zijn bereyt:
 En sulcken gratie,
 Dat wy daer nae ghelijck, met u
 Ontgaen, der Hellen tribulatie.

Mariae Hemelvaerdt. 15. August.

Stemme: De Mey, die komter ons by // seer bly.

1.

WEL! wie van Godt dus bemint // besindt,
 Die hier ter Hemel vaert met sulcken vlucht?
 Wat's dit voor een gespeel // geveel,
 Dat d'Eng'len maecken boven in de lucht?
 Ist droom? of ist bedroch?
Elias oft' Henoeh?
 Neen, neen, 'tis een ander bequaem,
 Die Moeder, en Maeght,
 MARI' onversaecht
 Mach voeren haer naem.
Ist droom &c.

2.

Ey seght, waer heen *Princess'* // van *Iess'*?
 Waer leydt de reys, o eele, waerde Maeght?
 Waerom Vrundin dus hooch // uyt 'toogh?
 Dat gh'ons ellenden oock niet eens beklaecht:
 Oft is dit een begin,
 Van 'tgheen noch Oogh, noch Sin
 Kan sien, kan vatten, oft kan verstaen?

Klimt dan vry voort
 Naer Zuyden van Noordt,
 Blijft doch niet staen,
Ofi is dit &c.

3.

Och! wat een soet jolijt // tot spijt,
 Van Droes, van Doodt, Hell' van all'de rest,
 Die nu (eylaes!) verdraeyt // bekaeyt,
 Met 'thoofv verplet daer legghen in pijn, en pest,
 Ellende al te groot
 Altijt levend', en doodt,
 In vier en vlam ter helscher stee
 Daer dese nu gaet
 Naer hooger staet,
 Daer't altijt is vree.
Ellenden &c.

4.

Siet hier soo staets' en leundt // en steundt
 Op beyd' de schouderen van haer liefsten Soon:
 Siet haer de Engelsche schaer // te gaer,
 Van daer komt Godt, die seydt: daer is de Kroon
 Van alle kanten vreucht,
 En om, end' om gheneucht:
 Weest nu ghegroet, zijt wellekom,
 Siet daer u Throon,
 Neffens u Soon,
 Vraecht doch niet waerom?
Van alle &c.

5.

Sijt nu ghebenedijt // altijt,
 Weest ons u Dienaers doch een *Patroness'*,
 Die noch hier leggen te landt // aen strant,
 Ey! leert ons doch verstaen de rechte les:
 Leert ons oodtmoedicheyt,
 Die nae den Hemel leydt.
 Leert ons doch leven, en sterven in tijt,
 Op dat wy naer doodt
 Met u, sonder noodt
 Eens leven altijt.
Leert ons &c.

Sint Bartholomeus. 24. August.

Stemme: Edel Artisten koen.

1.

VEL-koopers allegaer,
 Hebje gheen lust te koopen
 Een vacht, met huyt, met haer?
 Komt doch wat aengheloopen.
 Maer hoe? 'kverschrick van binnen,
 'tIs menschen-vel te teer,
 Dat *Barthol'meus* uyt minnen
 Geeft aen zijn Godt, zijn Heer.

2.

Astiages verwoedt,
 Om dat den vrundt des Heeren
 Het Konincklijck ghemoedt
 Tot Christum hadd' doen keeren;
 Deed' hem zijn huyt afvillen,
 En dat van hoofd' tot hiel,
 Maer *Bartheldt* docht vast stille,
 Al nieuw-vel voor mijn ziel.

3.

Maer vriendt, seght eens, hoe kondt
 Ghy in u le'en ghedueren
 Soo veelderhande wondt
 Den tijt van soo veel ueren?
 Ghestroopt, ghekerft, ghesneden,
 Ontmuyst, ontaerd, ontseendt
 Van boven tot beneden
 Tot aen het naeck ghebeendt?

4.

Het was mijns' Meesters kruys,
 'tWas d'eeuwicheydt van daghen,
 De vreucht van Godes huys
 Die my de pijn deed' draeghen:
 Het waren de helsche vueren,

Die my deden ten danck
Dit al-te-mael besueren:
Want eeuwich duert te lanck.

5.

Nu Velle-vulders, hoort,
Onkuysch/ en gulsighe menschen,
Die gaern u ziel vermoort,
Om maer te vullen u pensen,
Castijdt vel, vleesch, laet snijden
'tLichaem met maeticheydt,
Op dat u niet benijde
Christus syn eeuwichheydt.

6.

En ghy, die tot op huyl'
In sonden neer blijft legghen,
Schudt doch 'toud' vel eens uyt,
Ach, laet u doch ghesegghen:
Want anders 'tsal eens wesen
Als 'tvel sal zijn ontblood,
De ziele dan met vresen
Zijn eeuwich levend' doot,

7.

Apostel, bloedich roodt,
Krijght ons naer u exempel,
Van'toude vel ontbloodt
Een plaets in Godes Tempel,
Op dat wy daer te gaeder
Door *Barthol'meus* sijn bloet,
Eens, en altoos, maer naeder
Sien moghen 'thoohste goet.

Mariae Gheboort. 8. September

Stemme: O soete harmonie.

1.

Loop, Satan, kunje lopen:
Schrickt, siddert, beeft, en vreest;

Sinckt naer beneden:
 Gh'en hebt niet meer te hopen
 Hoe staeje dus beteest
 In all' u leden?

Siet toe, vuyl dier,
 De *Vrouw*' is hier,
 De *Maecht* is nu ghebooren
 Die t'hoofd sal verpletten
 En u kracht beletten
 Blijft verlooren.

2.

Maria minnelijcke,
 Die *Maecht* ghebooren zijt,
 En *Maecht* sult leven
 Op Aerd' en Hemelrijcke
 Weest doch ghebenedijdt
 Ons nu ghegheven:
 Daer is noch meer
 Noch grooter eer
 Voor u, *O Maecht*, op hande:
 Ghy sult noch eens *Moeder*
 Sijn, van den hoochsten hoeder
 Hier te lande.

3.

Wat vreucht, o Godt! wat ruste
 Wort ons nu aenghedient,
 En alle menschen?
 Wat troost, wat soete luste,
 Wat isser ergens meer by ons te wenschen?
 Hier duysent jaer
 Die zijn nu daer
 Dat Godt ons sprack van dese:
 S'is nu ghesproten
De bloem van Iessels loten
 Wie sal vreesen?

4.

Maria wellekome
 Teer kind'lijn vol van gratie
 Van ghenaden:
 Gundt ons en alle vrome,
 Dat wy, in alle Natie
 Wel beraeden
 Van joncx af, tot
 Het grijse lot
 Met u voortgaen in deuchden:
 Dat daer naer Godts zeghen
 Ons beuren mach te deghe
 In meer vreuchden.

Sinte Mattheus. 12. September.

Stemme: Flux op de been, ghy Harders knaepjens.

1.

FLucx op de been, alle sondaren,
 Christus die roept, *staet op* en *volcht my nae*,
 Met den *Publicaen*, om schatten te vergaren,
 Dat j'om genae niet eens en komt te spa.
Mattheus die loopt, wie sal niet volghen?
 Hy van gelde vol,
 Maer van deuchden hol
 Was immers gheseten by, en in den Tol.

2.

O groote kracht van Jesus woorden!
 Welcke soo drae den *Tol'naer* hadt ghehoort:
 Rees uyt zijn stoel scheurde band' en koorden
 Verliet den Tol, gantsch op de sond' ghestoort,
 Jae oock al zijn goet, dat hy had' gewoeckert,
 En op Christus tael,
 Gaf hy een bly-mael,
 En dat in zijn schoonste, en zijn alder moeyste zael.

3.

Een Mael een scheymael, daer hy op gingh noden
 Tollenaers, Woeckenaers, en noch and're meer,

Disten daer by gebraden en ghesoden:
 Maer de Phariseen zijn verargert in den Heer,
 Segghende, waer's hier bescheyt of reden,
 Dat hy hier dus breedt,
 Sit als een Propheet,
 En nochtans met 'tschuym van de Phariseen eedt?

4.
 Maer hoort, goe mannen, sprack den Heer lanckmoedich,
 En straft doch niet, dat ghy my hier dus siet
 Sitten met de sondaers, breect u oordeel spoedich:
 Want gh'ebt abuys, gh'en weet niet wat bediedt:
 Immers, ghesonden hoeven geen Doctooen,
 Maer die daer leydt in pijn,
 Die eyscht medecijn
 Om daer door weer metter haest gesont te zijn.

5.
 Hierom soo ben ick neer-ghedaelt ter aerden,
 Niet om dat ick hier heylich Man, oft' Vrouw,
 Noch om dat ick Godts lieve Dienaers, maer den
 Sondaers sou roepen tot oprecht berouw:
 Komt al tot my, belasten en beladen:
 Want myn Jock is soet,
 En mijn last is goet,
 Komt, doet maer boet, en dat op Mattheus voet.

6.
 Seer wel, Heer Jesu: roept maer krachtich,
 Dat ick, en elck een sondaer, volghen mach,
 En doen het geen Mattheus met monde machtich
 Heeft gheleert de Mooren duerend' dach aen dach,
 Tot dat hy door raedt een Maget maecht dee blyven,
 En om 'theylich woordt,
 Aen 'tAutaer ghestoort,
 Aen 'tAutaer noch staende, onnosel is vermoort.

Sinte Mechel. 29 September.

Stemme: *Blijshap van my vliedt.*

1.

Wie komt hier dus snel
 Als een Son oprijzen?
 Ist *Lucifer*? seer wel
 Dan wie sal hem prijsen?
 d'Eersten *Engel* schoon,
 (Niemandt kan het laecken)
 Was hy in *Godts* Throon?
 Och wat schoone saecken!
 Doch wat dieper val
 Tot in 'thelsche dal
 Door 'tgewelt van Sinte *Michiel*,
 Daer hy moet eeuwich lye,
 Dat door zijn hovaerdye,
 Dat doch niemant dus en viel.

2.

Hovaerdich Creatuer
 Was niet ghenoech *Godts* zeghen,
 Dat ghy ter goeder uer
 Boven alle de negen
 Enghelsche *Chooren* goet
 Waert hooch opgheresen?
 Hoe dan dus hooch ghemoet,
 Dat ghy oock Godt woudt wesen?
 Ruymt nu u Scheppers huys,
 Foey sinckt met al 'tghespuys,
 Daelt van Godt in eeuwicheyt.
 Mechiel moet triumpheere
 Voor-vechter van zijn *Heere*,
 Dat's loon van hovaerdicheydt.

3.

Komt *Michael* met macht,
 Velt-Heer kloeck en stercke,

Houdt met u heyr de wacht
 Hier over onse Kercke:
 Want *Lucifer* wt nijdt
 Toont ons noch zijn tanden
 Om ons mee tot verwijt
 Te trecken uyt Godts handen:
 Komt met u krachtich swaerdt
 Ons hier te hulp op Aerd:
 Want zijn loosheyt is te groot:
 Helpt ons tot alle stonden,
 Verlost door *Christus* wonden,
 Tot dat wy zijn in Abrams schoot.

4.
 Doch wat hier toe voor raedt
 Om dus niet mee te vallen?
 Wat doch voor werck, voor daedt,
 Om met *Michiel* te stallen?
 Seer wel: een goede vraech
 Voor alle Christen menschen:
Christus antwoordt van daech,
 Niemandt kan 'tklaerder wenschen:
 Ten sy dat ghy begint
 En wort als een kleyn kindt,
 In laeghe, diepe ootmoedicheydt,
 Ghy sult u niet verblijen,
 Maer eeuwich moeten lyen
 Berooft van alle salicheydt.

Sinte Symon ende Sinte Iudas. 28. October.

Stemme: Sulamite keert weder.

1.
SYmon, Iudas, twee Helden,
 Wel waer quam u van daen, dat ghy so stelde
 Goet, Lijff, en Bloet te velde
 Voor uwen Godt, voor uwen Heer der Heeren
 Om zijn naem te vermeerren?

Met Wat voor Kroonen
 Sal Godt u doch verschoonen
 En u deuchden, en u deuchden, en u deuchden beloonen?

2.

Eerst quaemt ghy by ghelooopen,
 Om tusschen Godt en mensch liefde te knoopen,
 En ziels-ghewin te koopen:
 Maer yeder na syn sendingh, en vocatie
 Onder verscheyde Natie
 Bendt doch ten lesten
 By den Persiaen syn vesten
 Wel gekomen, wel gekomen, wel gecomen ten besten

3.

O groot geluck van boven!
 Ghy woest verwildert volck, van Godt verschoven
 Hoe konje Godt ghenoech loven
 Voor zijn weldaet? maer hoort wat nieuwe maren
 Dat ghy oock Godts Dienaeren
 Ginght eerst met slaghen
 Daer nae met scherpe Saeghen,
 Naer den Hemel, naer den Hemel, naer den Hemel op dragen.

4.

Wel moet u bekomen
 De tacken, en het houdt van stercke Boomen,
 En dese felle stroomen
 Van dese *Persiaen*: wat wilje beter wenschen
 Van dese wreede menschen?
 Weest maer te vrede,
 En komt vergunt ons mede
 U devote, u devote, u devote Ghebeden.

5.

Symon, Iudas, goe' vriende
 Die Godt ten eynde toe so trouw'lijck diende,
 Gunt ons, dat wy mee siende
 Ons schuldich plicht, ons oock soo presenteeren
 Tot glory onses Heeren,

Dat sulcken sterven
 Wy liever kiezen te erven
 Als Godt eeuwich, als Godt eeuwich, als Godt eeuwich te derven.

Aller. heylighen. 1. November.

Stemme: O zalich heylich Bethleem.

1.
 O Zalich Hemels Jerusalem!
 O, onder duysent uytverkooren!
 Vereert verr' boven Bethleem
 Want alle Sancten zijn in u ghebooren.
2.
 Singht nu mijn ziel een nieuwen toon,
 Met schoon Musijck looft Godt hier boven,
 Om dat hy daer soo mildt zijn Croon
 Verdeylt, aen die hem waerdich loven!
3.
 Hoort hoe de Enghelen elck om seer,
 O heylich, heylich, heylich singhen,
 Voor onsen, en voor haren Heer,
 Siet s'eens met lust in rust opspringhen.
4.
 Van d'eene kandt staet Moer en Maecht
Maria, hoort s'eens musiceere
 Gansch onbedroeft, heel onversaecht:
 Mijn ziele maeckt nu groot den Heere.
5.
 Van d'ander kant, van d'are sy
 Staen Patriarchen, en Propheeten,
 Siet s'eens te samen, even bly,
 Schreyen en treuren is al vergeten.
6.
 Hier naer soo volghen de twaelf, en twee
Apostels, en *Evangelisten*,
 Sy segghen: 'tis nu peys en vree,
 Och! oft de menschen ons vreuchd' eens wisten!

7.

Hier op soo komt de roode schaer,
 Gheklooft, ghevilt, ghebrandt, ghehanghen,
 Soo mennich duysent *Martelaer*,
 Die naer ons komste seer verlanghen.

8.

Naer dees' soo swiert den grooten trop
 Van *Confesseuren*, van Belijders,
 Die sluyten met een heldere krop,
 Siet aen ons Strijders, maer nu Verblijders,

9.

Noch zijnder meer // veel Maechden teer,
 Die hier in suyverheyt floreerde:
 Daer na de Weeuwen, die Godt ter eer
 Den tweede man niet en begeerde.

10.

Maer d'eerste volgen 'tLam, waer't gaet:
 En singen 'tLiedtjen uyt den trueren,
 Dat niemants anders keel uytgaet
 En 'tbest hier van, 'tsal eeuwich dueren.

11.

Summa, een schaer in groot ghetal,
 Soo groot, dat niemant die kan tellen,
 Hoe wel daer noch meer door den val
 Der sonden zijn ghedaelt ter hellen.

12.

O Jesu, Prins! o Vorsten groot
 Van dit groot Leger, van dees' Choren!
 Bewaert ons van den langhen doot,
 Dat wy doch niet en gaen verlooren.

13.

Doet ons geley naer s'Hemels' huys:
 Wat daer op staet al ons betrouwen:
 Op dat wy mee, naer 'swerelts kruys
 Met all'dees' vrunden u altijd aenschouwen.

Aller Zielen dach. 2. November.***Stemme: Carthuyser Bruin.***

1.

HElp van alle kandt, in desen fellen brandt,
 Roepen de zielen, ontfarmt u ons
 Met hulp uw' s'herts, u s'handts, uw' s'mondts,
 Op dat versoet, mach werden onse boet,
 Op dat een wynich ons al te groote pijn
 Verdwijnen mach, en in rust verandert sijn.

Anders dees' ellende
 Dees' straffende Roe
 Siet sullen wy t'ende
 Ten lesten toe
 Moeten verdraeghen
 Eer wy met lof
 Eens kunnen bejaeghen ons' Vaders hof.

2.

Met groote smerdt, niet anders als een hert
 Jachtich en driftich door een wildernis
 Dorstich naer waeter seer begherich is
 Helaes! soo slaeft, soo hycht, soo draeft
 Ons al te mael noch tienmael meer de borst,
 Van lust, van wensch, van al te grooten dorst.

Naer d'eedel fonteyne
 Van 'tHemelsche nadt,
 Soo groot, als kleyne
 Naer d'eeuwige schadt,
 Och dat maer ons boeten
 Ons straffen verdient
 Wat mochten versoeten
 De levend' gemient!

3.

Och arm och! hadden wy doch
 Onse misdaet wel eertijts besucht
 Met penitentie waerdige vrucht,

Als wy onvroom op den aerden-boom
 Leefden ontbonden, wilder als wilt,
 'tSou hier nu wesen ander rust en stilt,
 En wy souden heden
 So niet zijn begaen,
 Om and're ghebeden
 'Tsou daer niet op staen:
 Vergheet dan doch Heer
 'tVersuymde goet
 Van u Schepsel teer,
 Dat dus jammeren doet.

4.
 Ghenae, geen recht // toont Jesu aen u knecht
 Gunt doch, o Heer, geeft gratie en ghenae,
 Versoet ons pijn, vergoet doch all' ons schae,
 Verdooft het vier // van u ellendich dier,
 Verdooft den smoock, verkoelet den brandt
 En ruckt ons zielen uyt der Leeuwen tandt.
 Wilt ons met u paeren, int eeuwige licht,
 En eens gantsch verklaren
 Ons doncker ghesicht.
 Wilt ons doch gheven
 Op all' ons gheweyn:
 Het eeuwige leven,
 Het hemelsche pleyen.

5.
 Erbermt u dan Heer // seghtdoch wanneer
 Sullen wy komen voor u soet aenschijn
 Om aldaer eens, en altijd verheucht te zijn?
 'tDuert hier dus langh // 'tvalt hier so bangh,
 Laet doch eens hooren u seer soete stem,
 Waer door wy eeuwich hebben *Requiem*,
 Erbermt u oock vrunden,
 Wy weten gheen raedt,
 Och! oft gh'ons vergunden
 U Bee vroeck, en laet,

Op dat wy door jouw,
 En door Godts ghenae,
 En door desen rouw
 Sien t'eeuwich seer drae.

Sint Willeboordt. 7. November.

Stemme: Wilhelmus van Nassouwe.

1.

Hollandt, waer is gebleven
 U goedertieren aerdt,
 U trouw', gelooff, goet leven
 Daer ghy door waert vermaerd?
 Simpel waert ghy van zeden
 Oprecht, Edel van bloedt
 Godtvruchtich, vol van vrede,
 Stantvastich van ghemoet.

2.

Nu sietmen in u groeyen
 Bedroch, twist, quaet gebroedt,
 U Steden van woecker vloeyen,
 Van valscheyt, en van bloedt:
 U jonckheyt is bedorven
 U Landt vervult van roof,
 Sint dat u is verstorven,
 U vaderlijck ghelooff.

3.

Qualijck waert ghy beraden
 Lichtvaerdich, als een riedt
 Dat ghy u Ouders paden
 So schandelijck verliet,
 Verandert ghy van Heeren,
 Houdt immers 'theylich woordt
 Dat *Godt* u heeft doen leeren
 Door Sinte Willeboort.

4.

Off seecker wilt gh'em nommen
 Bequamer op de nood,
 Die hem tot u dee kommen

Wt Enghelandt *Willich-broodt*.
 U hongher wast die kermde
 Om 'tbroodt des Paradijs,
 En Godt hem uws'ontfermde
 Met gheestelijcke spijs.

5.

Door *Willibrordus* handen
 Die s'u niet uyt verbandt,
 Maer willich Offerhande
 Quam voeren aen de strandt.
 Van *Sergius* ghesonden,
 Die d'onbewoghe staet
 Bediende in die stonden
 Van d'Opperste Praelaet.

6.

En wildijt noch besondert
 Van Jaer en van Persoon?
 't Was in *'t jaer seven hondert*
 Wanneer *d'Oost Fransche Kroon*
 Wiert van *Pipyn* beseten,
 Die 't Edele *Casteel*,
 Doe *Wiltenburch* geheeten,
 Aen 'tBisdome gaf te deel.

7.

Schier dan duysent jaer ghelede
 Dat hy ons Christus Leer
 Quam preecken 'tuwer stede,
 d'Afgoden wierp ter neer,
 De Kercken, en Autaeren
 Die ghy nu hebt ontsticht,
 Syn by na duysent jaeren
 Van hem Godt opghericht.

8.

Die gaet ghy nu verbranden,
 Daer Godt eerst wiert ghe-eert,
 Met sangh, met offerhande,

Als 'toud' Gheloof ons leert:
 Gaet u nu vry verblyen
 U vrydom staet u duer,
 Nu ghy door Ketteryen,
 Bederft ziel en natuer.

9.

Waerom (seght my de reden
 De saeck is van ghewicht)
 Hebt gh'u Gheloof vertreden,
 Een nieuwe Seckt ghedicht?
 Heeft Godt u oeyt doen preecken
 Door eenich *Seraphin*?
 Oft' heeft u oeyt ghebleecken
 Miraeckel van *Calvin*?

10.

Ick bidd' u *Batavieren*,
 Voldoet een Bee van myn,
 Ghelijckt eens de manieren
 Die Meester *Jan Calvyn*
 Ghebracht heeft in uw' Steden,
 By die van *Willeboord*.
 En onder scheydt dan mede
 Eens tusschen woordt, en woordt.

11.

Wat dronckers heeft *Geneven*
 Doch sober oeyt ghemaect?
 Wiens vuyl onkuysich leven
 Ghereynicht? Neen: men braeckt
 Niet anders uyt dan haeten,
 Dan vleesch, dan bloet, dan roof,
 Sint datmen heeft verlaeten
 'tOud' Catholijck Ghelooff.

12.

Anders, indien ghy lastert
Willeboordt zijn Leringh' klaer:
 Soo toont ghy wel verbastert

Te wesen van u *Vaer*:
 'Ken kan't niet anders nommen:
 Want die zijn oorsponck scheldt,
 Hoe seer hy't soeckt te mommen,
 Sijn eyghen schennis meldt.

13.
 Bevroet doch eens mijn woorden,
 O vromen Batavier,
 En wilt niet meer ten Noorden
 Dus seylen over stier:
 Draeyt uwen cours ter Zuyden
 Naer Sinte Pieters schip,
 Oft' anders sult ghy kruyden
 Reghel-recht naer Duyvels klip.

Sinte Marten. 10 November.

Stemme: Edel Karsouw.

1.
*M*Arten Soldaet
 Hoe langhe sal noch dueren
 Dat ghy sult draghen 'tswaerd?
 Neemt goet beraet,
 Godt roept u 'taller ueren,
 En wort doch eens bedaert:
 Wort doch eens slecht // en recht
 Een vroom Soldaet des Heeren,
 Op dat ghy soo een aer ghevecht,
 Een ander krijgh mocht leeren.

2.
 Een goet begin
*M*artine maeckt gh'alreede,
 Dat ghy u mantel-kleed'
 Met een milde sin
 Aen twee stucken ghesnede
 Geeft om een Beed'laers beed'
 Om zijn naeckte le'en
 Daer mede te bedecken.

En Christum soo tot liefd' met een
Weerom te doen verwecken.

3.

'tIs waer, mee-vriendt
Ick hebb' het soo bevonden
Den eerste nacht daer nae,
Want onverdiendt
Quam Jesus 'tselver stonden
Met dit stuck mantels drae,
En sey *Martin*:
Godt-loont, dat ghy mijn leden
Dus boven alle andere lien
Meedoghendt, gingh bekleden.

4.

O milde handt,
Loopt om u paspoort spoedich
Haelt voor den halven rock
Een beter pandt,
Man Godis mildt, en ootmoedich,
Een Bisschops hoet en stock,
Daer mee ghy *Christus* koy
En 'tvolc van *Tours* moocht hoeden,
En vryen van de helsche proy
'tUwer, en t'haerder goede.

5.

Soo, soo; 't gaet wel:
Waer is oeyt dierghelijcke
Man Gods op Aerd' beaemt?
Die Satan fel
Het vaentje heeft doen strijcken,
Soo dick, en soo ghepraemt?
Jae, so veel doode lien
Het leven heeft verkregen?
Die heeft oyt zijns gelijk gesien,
Die Godt gaf sulcken zeghen?

6.

Jae! doen de doodt
 Hem seer begon te naecken
 Sprack hy met goet bediedt:
 Ben ick noch van noodt
 Mijn Volck ter eenigher saecken,
 'Ken schroom den arbeyt niet.
 Doch u liefste wil
 Moet over my gheschieden,
 Ick houde my seer gaerne stil,
 O Heer, wilt maer ghebieden.

7.

Maer ghy, bloedich dier,
 Die 't Christen padt gaet slimmen,
 Satan (boos' creatuer)
 Wat maeckt ghy hier
 Dus op mijn ziel te grimmen;
 Wijckt buyten dese uer.
 Wegh met u swarte maets,
 Ghy sult gheen reden vinden,
 Om my in u benaude plaets
 Eeuwilijck te verslinden.

8.

Vtrechs' Patroon,
 Aensiet Sint *Martens* Kercke
 Van *Willeboordt* gheboudt:
 Bidt in *Godts* Throon,
 Dat *Godt* doch wil verstercken
 Ons herten doodt en koudt:
 Krijgt doch weerom
 Aut aer, en Kercken samen:
 Maer eerst al *t'Vtrecht* den *dom*,
 En peys, en vrede, *Amen*.

Sinte Andries. 30. November.

Stemme: Cathuysertje bruyn.

1.

ANdries fijn man // d'eerste die van
Christus bemindt, en bekent bent geweest
Onder d'Apostolen soomen leest:
Wat liefde groot // drongh in u schoot,
Dat ghy soo datelijck Petrum u Broer
Leyde tot Jesum, aen 'tselvighe snoer?

Antwoorde.

Vrunt; ick was de veerste,
En Petrus met mijn,
Daerom zijn wy d'eerste
Gheroepen tot sijn.
En vissende Vissers der menschen ghemaect
Ja d'eerste tot 'tApostolaetschap gheraect.

2.

Wel, wat daer na // buyten u scha,
Ey! seght eens, bleefje doen dicht by huys,
Oft' segh, verlietje u landt, en u kluys?
Oft' bleefje by 'tschip // onder de klip,
Oft' mostje doen alle u Netten, en Tuygh
Verlaten met al des werelts ruygh?

Antwoordt.

Wat praetje? wy liepen
Door bergh en dal,
Door 'thooch, en door 'tdiepe
Aen yeder sijn wal:
By 'tHeydensche volck, alwaer wy, en Godt
Ten toon gheset waren, als sotten ten spot.

3.

Dat viel vry swaer // Andries goe Vaer:
Maer doen Egeas u quam aen boordt,
Die niet en stichte als brandt, en moordt,
Wat maecktje ghy doen // als hy stoudt en koen

Een Afgodt gingh stellen, en tot Offerhandt
Dwingen wou// seg'eens, waerje niet vermant?

Antwoordt.

Neen, seyd' ick, vuyl sloffer,
Ick koom' alle-daech
Als Prister, en Offer
Godts Lammetje staech,
En dit soo genutticht van yeder, nochtans
En wort het niet minder, maer blijft heel, en gansch.

4.

Andries vroom heldt // 'twas seer wel ghespelt,
Woorden die pasten op sucken Campioen,
Maer wast doen wel, wasser doen niet meer te doen?
Was den Tyran // Egeas wreed' Man
Daer mee gepaeyt, en soo syn moet gekoelt?
Worden daer na geen straffen meer gevoelt?

Antwoordt.

Neen, soo niet ghedaen,
Als dat was gheseyd't,
Ick moster bet aen,
Ja 'tkruys wierdt bereydt:
Doe riep ick, o kruys, doet my doch de eer,
Geeft my nu, door u, aen mijn Meester doch weer.

5.

Apostel vroom // hadje dan gheen schroom
Om te besueren het houdt des doodts
En soo u leven te laeten, Man Goods?
Of hadt gh' tooch // opghespalckt om hooch
Na den ghekruysten, en na zijn Croon,
Die nu bereydt tot Andries syn loon?

Antwoordt.

Och! jae'k, hierom liep ick
Met vreuchdighe moet,
Och! jae'k, Daerom riep ick

O kruys, weest ghegroet.
 Jae daerom preeckten ick twee daech aen't kruys
 Lockende honderde na Godes huys.

6.
 Seer wel Andries // wat een gulde vlies,
 Och! wat een prijs, och! wat een hoogen lot
 Is voor u nu onsen Heer, onsen Godt?
 Vergeet doch niet, die ghy niet en siet
 Ons noch onseecker van ons' zalicheydt
 Ons noch onwetend', wat ons is bereydt.

Antwoordt.

Seer gaern, seer blyde:
 Bemindt slechts altijt,
 Daer ick dus voor lyde
 En dient hem met vlijt.
 Draecht maer me u kruysjens met vreucht
 Soo sulen wy 'tsamen sijn eeuwich verheucht.

Sint Niclaes. den 6. December.

Stemme: *Flucx op de been.*

1.
 COMpt kinderen bly, nae d'ouwe seeden
 kompt, viert den Feestdach van den Elenbaes,
 Tot goe memorie, van al 'tgeen, dat dede
 Den waerden man den milden Nicolaes
 Den vrundt van Godt, den knecht des Heeren,
 Kompt al die Godt mindt,
 Die de deucht besindt
 Soeckt hier de deucht, en maect dat ghyse vint.

2.
 Ons segghen eerst de seeckerste getuygen,
 Dat Nicolaes van d'eerste jaeren af,
 Het Christen vasten beoeffende int suygen,
 Over sijn teere leetjens al te straf:
 Want siet het Lam, 't welck andere tijden
 Heel syn voetsel nam,

Soogh maer eens de mam
Soo dick den vrydach alle weecken quam.

3.

Jae s'woensdachs oock, hoe seer hy quam te dorsten
Wt liefden Christi sachmen derven mee
Sijn soete melck, sijn Moederlijcke Borsten
Vrolijk, en blijde sonder pijn, oft' wee
Tot dat de Son gansch heel was verdweenen
Wie wert niet ghesticht
In soo vroegen licht
Gaet voort Niclaes, gaet voort, o heylich wicht.

4.

Wilje noch meer van dese man gaen hooren
Wilt u verwonderen door zijn caritaet,
Om dat veel niet door hoererijen verlooren
En souden gaen, kompt d'eerbaerheyt te baet,
Smackt door de vensters gout en silver
Om daer in dat huys
Al 'topset onkuys
Te doen verdwynen, met het hels gespuys.

5.

Maer och eylaes hoe vergaen de tuchten
Van die voorige tijden altemael,
Op dat noch Weeuwen, noch weesen, soude suchten
Wasmen int deylen van d'armen heel reael
Maer nu wert de schoen van nichjens van neefjens
Liberael vervuldt:
End' door groote schuldt
Toontmen aen 't arme leven geen medult.

6.

Geeft gelt, en gaven met milde handen,
Geeft koussen, schoenen, de winter is na by,
Geeft kost, en kleeren, om *Godt* te verpanden
Geeft wol, geeft webb': aen die zijn in ly,
En ons Patroon sal bly, en danckbaer wesen,
Sinte Nicilaes

Sal Broodt, voor Kaes
U weerom geven het hemelsch solaes.

7.
O wonder man, o vader der armen,
O vroom verlosser der gevanghe lien,
Wilt *Soetermeer*, ja 'tgantsche landt ontfarmen
Wilt t'oudt geloof in fleur weer laten sien
Ghelijckmen u te *Nicen*, sach pleghen,
Op dat w'onbelaen
Buyten doolingh staen,
En weerom treden in d'oude Heyre-baen.

Sinte Thomas. 12 December.

Stemme: Ick ben een armen Pelgrim siet.

1.
COmt *Thomas*, komt, kleyn van Gheloof,
Ja ongelovich eerst gheheten,
Seght doch, man Godts, wel waerje doof
Was Christus woort vergeten?
2.
Komt dan, en steeckt u vingheren vry
In mijn bebloede roode wonden,
Peylt met u handt, mijn rechter zy,
En mijdt doch sulck een sonde.
3.
Iesu mijn *Heer*, *Christi* mijn *Godt*,
Ick sal voortaan gheloovich wesen,
Jae oock met groot gheloofs ghenot
De Heydenen ghenesen.
4.
Seer wel: het was tot vaster proof,
En seecker 'tonser aller baeten,
Dat Godt in u dit ongheloof
Voorsienich toe wou laeten.
5.
Nu op de baen met goede spoet,

Oost-Indien moet door u ghelooven,
'tIs daer al Galch, en Radt, hou moet,
Al villen, braden, kloven.

6.

Gaet wel, wint so de zielen voort,
Maer staet: daer komen *d'Indianen*,
Met Lancie en met Speer, moordt, moordt,
Doch laet daerom gheen tranen.

7.

Klim op nu ziel 'tlichaem leydt doodt,
Daer is de Kroon der *Martelaren*
Laet *Indien* immers niet in noodt,
Maer in 'tGeloof voort vaeren.

8.

O heylich Man, bewaert den Oest,
Door u gheplandt, door aer begoten,
Op dat sy niet en wort verwoest
Maer schieten nieuwe loten.

9.

Verlieft ons mee op *Godt den Heer*,
Sijn wonden van hand', zijd', en voete,
Op dat w'in hem hoe lancx hoe meer
Ghelooven, met goe boete.

Kers-Liedt. 25 December.

Stemme: *Beata Immaculata.*

1.

COmt hooren // den nieu-ghebooren
In Bethleems krebbeken,
Wilt mercken // zijn wond're wercken
Van't kleyne kindeken,
Het schreydt soo seer
Maer 'tvleydt noch meer,
Keert Sulamite, ey! keert doch weer.

2.

Verschooven // waren wy van boven,
Wt ons' *Heer Vaders* Huys,

Daeromme // most hy hier komme
 In dese diepe kluis,
 Als een ballingh // verschovelingh,
 En als een armen vreemdelingh.

3.

Ons' sonden // hebben hem gebonden
 Op dese kerssemis'
 In doecken // wie sou hier soecken
 Den Prins, die eeuwich is
 In een spelonck?
 Daer niet een dronck
 En wert ghevonden, noch vyer, noch vonck:

4.

Gheschapien // was nae mijn wapen
 Den mensche minst, en meest,
 Maer miste // en gingh verquiste
 Sijn eer, recht als een beest:
 Dit nu besuert,
 Beweendt, betruert
 Sulamite in dese stomme buert.

5.

Een krebbe, most ick daerom hebbe
 Tot meer ootmoedicheyt,
 Daer inne, lach ick wt minne
 Met sulcke soberheydt,
 Komt nu, en siet
 U Ooren biedt
 En laet mijn traentjens verlooren niet.

Een Ander.

Stemme: Ha! Preutse Nymph. &c.

1.

SNachts als een ygelijck lach en ruste,
 Int alder stilste vander Nacht,
 Soo baert een Maget met welluste
 Dat kleyne Kindeken lanck verwacht.

Vraecht eens het kindt, waerom het mindt
Den mensch, die so een grooten vriendt
Int minst niet heeft verdient.

2.

Engelkens, die van zijnen Vader
Ten dienst van dit kindt zijt besteedt,
Isser van jouluy allegader
Niemandt, die dese reden weet?
Vraecht eens het kindt &c.

3.

Waterkens, die op 't gras komt spelen,
Blommekens, die de velden doorboort,
Voghelkens, die met soeter keelen
Aurora in haer slaep verstoort,
Vraecht eens het kindt &c.

4.

Windekens, die de groene blaeren
Met meerder konst vereeren kondt,
Dan als Apollo al sijn snaeren,
Off' als de Nachtegael haere mondt
Vraecht eens het &c.

5.

Kindeken, oft' ghy wourdt wtleggghen,
Waerom dat ghy den Mensch dus vrijdt,
Wat soudt ghy anders kunnen segghen,
Dan om dat ghy de liefde sijt:
Daerom, o Kindt, ist dat ghy mindt,
Den mensch, die u soo groote vriendt
Int minst niet heeft verdiendt.

Kers Harders Liedt.

Stemme: *Ha! Preutse Nymph &c.*

GLorie sy aen de hoochsten Goode
En op der aerden peys en vree.
Wel op dan Harders laet u noode,

'tIs doch te mooghelijcken bee
 Dus maeckt u ree na Davidts stee
 En wijckt een weynich van u vee,
 Maer brengt doch mee.

2.
 Want 'tis geen reen, met ydele handen
 Te koomen voor dit groote Kindt
 Soeckt dat gh'yet vindt in dese landen
 Daer ghy sijn teere leentjens in windt
 De winter bijt, den haegel snijt
 De Moeder sucht, het kindt dat krijt
 't Is daer een sooberen tijt.

3.
 En oft' ghy 't nauste niet en wiste
 Soo kunt ghy wel verstaen nochtans
 Dat in een stal geen volle kisten,
 Maer weynich gelts, een luttel pandts
 Kan wesen. Och des Moeders soch
 Is immers voort 'tkindt niet genoch;
 Ey komt haest u doch.

4.
 De Harders bly soo d'een als d'ander
 Door s'Engels aengenaemen stem:
 Eylieve, gaen wy met malkander
 Sprack langhe Pool nae Bethleem.
 Terstont loopt Cees, en Pier, en Mees,
 Daer by komt Andries? Job, en Floor
 Met Bart, en jonge Joor.

5.
 Men teech op 'tpadt, al even wacker,
 Men sach daer draeven Jaep, en Rut,
 Sy droeghen 'tgroenste van den Acker,
 En brachten 't veste van de hut,
 Wat loofs, wat steels, wat melck, wat meels,
 En om het kindt te decken mee,
 Een grauwe py, oft' twee.

6.
 Rijst nu mijn ziel, en buycht u leeden,
 En volcht ten minsten de Harders na
 Naer Bethleem in de kleynste stede,
 En 'tschraele landt van Ephrata,
 Maer oft soo viel, en komt niet iel
 En komt niet iel, oft soo geviel,
 Geeft maer u waerde ziel.

7.
 Dees' heeft hy selver u gegheven,
 Dees' ist alleen, die hy weer begeert,
 Wat buyten dees is heeft geen leven,
 Door dees' wert al de rest vereerd,
 Ziel gaet doch voort, op 'tkindt zijn woordt,
 En maeckt doch dat ghy wel nae spoort,
 'tGeen ghy hier siet, en hoort.

Een Ander.

Stemme: Ick heb voor desen: Oft, 'Kheb van den segens

1.
 COMpt int bysonder
 Kompt Harders al
 Kompt met een groot getal,
 Siet doch dit wonder,
 En looft den Heer
 Die hier dus leydt ter-neer,
 Roert bom, slaet Trom,
 En fluyt nu onversaecht
 'tHeeft Godt alsoo behaecht
 Dat Moer sou sijn een Maecht.
 Eng'len, Harders weest verblijt,
 Broeders, Susters, wie ghy syt
 Nu in dese soete tijt.

2.

Siet hier eens legghen
 Het kindt beschreydt
 Het kindt schier naeckt gheleydt:
 Wie salt wtlegghen
 Godt in een kreb
 In leur, in lap, in web
 Geluert, betruert
 In d'alder grooste noodt
 Aen 't lichaem naeckt, en bloodt,
 Van kou schier stijf, en doodt,
 Tusschen Os, en Esel stom
 Die daer stonden om end' om
 Sonder eer, sonder lof, oft rom.

3.

De kleur van doecken
 Was graeu, was grijs,
 Een lap, een beetjen pijs,
 Gesocht uyt hoecken,
 Van schaepe leer.
 Een Harders gift ter eer.
 Daer by, kreech hy
 Wat wol tot meerder pracht,
 Een fleps, een lap onsacht,
 Was dat geen Koninckx dracht;
 Laet ons roepen, *Vive Roy*
 Door alsulcken Koninck moy,
 Die hier leydt in een beesten koy.

4.

Vol van genaeden
 Moet leven 'tLam
 Die blylijck op sich nam,
 All' ons misdaeden
 Door dit gedoe
 Voorwaer het komt hem toe
 Maer wilt, int stilt

(Hooft doch mijn kort bediet)
 Sijn paen vertreden niet,
 Niet wesen als een riet
 Gaet begroet hem, *vivle Roy*,
 Die om onsent wil int stroy
 Leydt en rust in wat stinckend hoy.

Kers-Liedt, voor de Maeghden.

Stemme: *Hoe u, werckje niet Leeuwerck?*

1.
 /Uyst naer de middernacht
 's Morgens vroeck, eer't noch daeghden,
 Comt *Godt*, en roept met kracht,
 Ontwaeckt doch *kuysche Maeghden*,
 U *Bruygom* leydt hier wacker
 Wel minlijck, en seer soet
 Op den Betleemschen Acker,
 Loop, gaet hem in't ghemoet.

2.
 In't hol van een spelonck,
 Leydt daer in een kleyn kluyse,
 U Bruydegom te pronck,
 In een slecht beesten huysje
 Sijn Zetel is de krebbe,
 Het hoy zijn Ledekandt,
 Sijn Purper, d'arme webbe,
 De rest is nae-venandt.

3.
 Godt lof, die dit begon,
 O over-groot miraeckel,
 Die voorens in de Son
 Stelden zijn Tabernaeckel,
 Comt uyt zijn Bruylofts-kamer
 Komt als een *Bruygom* hier
 Gheen *Bruygom* opt bequaemer,
 Gheen *Bruygom* oyt soo fier.

4.

Den eelsten van gheslacht,
 Den groosten, d'alder beste,
 Den rijksten van almacht,
 Den schoonste van de reste.
 Den vrolijksten van sinne,
 Den effensten van borst,
 Wat *Bruyt* sou niet beminnen
 Een soo volmaeckten *Vorst*?

5.

Sijt ghy dan *Maechden* vroedt,
 Verfoeyt de vuyle dampen,
 En loopt hem in 't ghemoet
Vrou Bruyts met volle Lampen;
 Maer des, en wilt niet laten
 (De staty ist wel waert)
 Te brenghen Olyvaten
 Van deuchden langh vergaert.

6.

Komt nu met reyne le'en,
 Komt met de Bruylof-kleeren,
 Komt, wilt met spoet toe-treen,
 Komt, 'tis den raedt des Heeren
 Blymoedich op de spooren,
 Die '*Kindt* van Bethleem
 Ons hier doet sien, en hooren
 Met zijn betraende stem.

7.

O alderkleynste kindt
 O aldergrooste Koningh,
 Ghy die mijn ziel bemindt,
 Ghy zijt mijns hertsen wooningh:
 Gunt dat ick mee nae-wandel
 Met een bereyde moet
 Den Bethleemsen handel
 Van kuyskeydt, en ootmoedt.

Kers-Liedt.***Op de wijze, Alst begint.***

1.

*F*Lucx op de been, ghy Harderknaepjes
 Laet ons te saem naer Bethleem gaen treen,
 Daer leydt den Harder, die de Schaepjes
 Wel van de Wolven behoeden sal alleen:
 Laet ons met spel, en sangh begroeten
 Gheven lof en eer,
 Aen den hoochsten Heer,
 Die om onse sonden gekomen is hier neer.
Laet ons met , &c.

2.

Siet hier een Harders hertje legghen,
 Harder, Schaepje, Lammetje, en als,
 Lieve Moeder Godts, laet u ghesegghen
 Dat wy hem mogen vallen om den hals:
 'tKindeken dat schreydt
 Ey! wie sal't stillen!
 Oft' het Joseph sust // oft Maria kust,
 Noch en is het kindeken niet gherust.
'tKindeken &c.

3.

O wonder groot! O verholentheden!
 Dat God hier weent, en dat om een sondich mensch
 Ja oock verwerpt in een stal zijn leden
 Niet uyt bedwang, maer uyt zijn eygen wensch,
 Het en is noch pijn, noch kouw', noch kommer
 Dat hem tranen doet:
 Want hy noch zijn bloedt
 Voor onse sonden verstorsten moet.
Het en is &c.

4.

Israel, wilt doch mede dooghen,
 Ey! komt en valt hem doch oock mee te voet:
 Weent om u selfs, en drooght zijn oogen,

Komt, komt, en doet slechts voor u sonden boet.
 Vrede den mensch van goede wille;
 Maer geeft lof, en eer
 Aen den hoochsten Heer,
 Die om onse sonden ghekomen is neer.
Vrede den &c.

[Een kindeken is ons gheboren.]

*E*En kindeken is ons ghebooren
 In Bethleem,
 Des hadd' *Herodes* thooren,
 Dat scheen aen hem.

Drie Koninghen eendrachtigh
 Tot Jerusalem zijn
 Komen soecken aendachtich
 Den nieuwen Koningh fijn.
 In Orienten lande
 Hadden sy klaer
 Sijn sterre met verstande
 Ghesien voorwaer.
Een kindeken &c.

Te Jerusalem binnen
 Zijnde, hebben gheseydt
 Met kloecken moet en, sinnen,
 Wy zijn hier wel bereydt
 Ghekomen van soo verre,
 Om 'tkindt vol deught
 'tAenbidden! door zijn sterre
 Beweecht met vreucht.
Een kindeken, &c.

Maer doen *Herodes* hoorde,
 En die stadt dit vernam,
 Sy haer gheheel verstoorde,
 Hy vreesd' en wier soo gram,
 Dat hy verliesen soude
 Sijn rijcke te groot:

Daerom hy brenghen woude
Het kindt ter doodt.

Een kindeken, &c.

Hy vraegde vol onvrede,
Waer 'tkindt ghebooren was?
In Bethlehem die stede,
So was datmen daer las;
Dus hebben't die Propheten
Beschreven net,
En klaerlijck laten weten
In d'oude Wet.

Een kindeken, &c.

Hy seyde tot de Wijse
Met een gheveynst ghelaet,
Gaet met goeden advijse,
Soeckt neerstich met der daet
Dat kindt, den *Heer der Heeren*,
So groot geacht:
Men seght hy sal vermeerren
Sijn rijck met kracht.

Een kindeken, &c.

En als ghy 'tkindt ghepresen
Hebt vonden, keert tot my,
Met goedt bericht van desen,
Op dat ick 'tselve vry
Aenbidden mach, nae reden,
In korter stondt:
Het heeft mijn hert door-snedden,
En seer ghewondt.

Een kindeken, &c.

Maer als de Wijse quamen
Buyten die stadt ghegaen,
Met vreuchde sy vernamen
De sterre voor hen staen,
So langh tot dat sy vonden

Het kindt soo klein
 By sijn Moeder, ghewonden
 In doecxkens reen.
Een kindeken, &c.

Die Koninghen aenbaden
 Het kindt soo menighfout,
 Offerden wel beraden,
 Meyrrhe, Wieroock en Goudt.
 Sy eerden oock sijn Moeder
 Die suyver Maeght;
 Dit heeft onsen Behoeder
 Al wel behaecht.
Een kindeken &c.

Den Engel heeft by nachte
 Hen ghedaen sulck bevel:
 Te keeren, elck hem wachte
 Meer tot Herodes fel.
 Dies door verscheyde weggen
 Sijn zy ghekeert
 Naer huys, als met Godts zeghen,
 Als men ons leert.
Een kindeken &c.

Wy bidden nu, en singhen;
 Wy bidden met ootmoet
 Dat Jesus ons wil bringhen
 Al in rijcke soet,
 Daer hem sijn Eng'len loven,
 Tot aller tijdt
 Dat gun ons *Godt* van boven,
 Ghebenedijdt.
Een kindeken &c.

Heilige Sacraments dach 19 Iunij.

Stemme: Ick bender een schilder van &c.

WAer toe ghy Calviniste Schaer
 In Goodes huys rumoerte maecken,

Waer toe weerom met *Berengaer*
 Het lichaem Christi te versaecken.
 Onzalich! die int Sacrament
 Het dierste pandt der Kercken schendt.

2.
 En daer beneffens niet te min
 Den klaeren Tecx van 't woordt des Heeren,
 't Welck nae den Catholijcken sin
 Eenstemmich ons interpreteren
 d'Outvaders van 'tbeginsel aen,
 Dat Christus Tempel heeft gestaen.

3.
 Gaet leest s'int Grieckx, en int Latijn,
 En siet hoe zijt t'Autuer verweeren,
 Ghy noempt het niet, dan broodt, en Wyn,
 Sy niet, dan vleesch, en bloet des Heeren,
 't Welck immers in hoochwaerdicheydt
 Haer al te seer van u verscheydt.

4.
 Sy boeten met een swaere straf,
 'tVersuym des Priesters, diet' laet vallen,
 En durven oock een woordt daer af
 Voor 'tonghedoopte volck niet kallen
 Jae biddent aen ter aerden neer
 Geneycht, met Goddelijcke eer.

5.
 De sinnen gaen by haer te loor,
 Noch handt, noch tandt, noch neus, noch ooghen
 Hier wercken yet: 'tis maer 'tgehoor
 Het welck hem neyght, nae Goodts vermoogen,
 Terwijl hier alderhande maet
 Van macht, en voorschrift stille staet.

6.
 Die hier nu by gelijcken wouw
 De Schotel vande Nacht-mael brocke,
 Sou seecker wel een groote jouw

Begaen, en met de Geuse jocken:
 Want s'hebbe met d'Outvaders niet
 Soo veel gemeens, als stof en riet.

7.
 Bedaert u dan ghemeenten fijn!
 En keert weer tot de Catholijcken
 Want op een woordt van Jan Calvijn
 Van 'talgemeyne padt te wijcken,
 Daer d'eeuwicheydt in twijfel staet,
 Voorwaer ten is geen wijse daedt.

Een ander,

O Salich, heylich Bethlehem,
 O onder duysendt uytverkooren,
 Ver-eert boven Jerusalem,
 Want Jesus is in u gebooren.
Ver-eert, &c.

O Bethlehem kleyn-groote stadt,
 Kleyn van begrijp, maer groot van waerden
 Ghy zijt den alder-eelsten vat,
 En d'alder-rijkste Stadt der aerden.
Ghy zijt, &c.

Verheucht u dan o Israel,
 Hoe mocht in u blijder bootschap bringhen?
 Tot u soo komt Emanuel:
 Wilt uyt der sonden slaep ontspringen.
Tot u, &c.

O Koningh Christe Prince groot,
 Hoe wort ghy hier aldus ghevonden,
 In hoy in stroo, in sulcken noodt,
 In arme doecxken teer ghewonden.
In hoy, &c.

Ghy hebt het Firmament ghemaect,
 Al waer u loven 'sHemels gheesten:
 Maer nu gheheel bloodt ende naect,
 Leght ghy in't midden van de beesten.
Maer nu &c.

Ghy wort ghebooren in een stal,
 Niemandt bekennt in der nacht stille:
 Maer d'Eng'len singhen over al,
 Peys met den mensch van goeden wille.

Maer, &c.

O machtigh *Godt*, o *Iesu* soet,
 Wat liefd' heeft u daer toe ghetrocken,
 Dat ghy aenneemt ons vleesch en bloedt
 Om ons alsoo te locken?

Dat ghy &c.

Komt tot dit kindt, ghy Adams kindt,
 Hoe kunt ghy noch de werelt minnen?
 Siet hoe *Jesus* hem met u bindt,
 Offert hem heel u hert en sinnen.

[Dies est laetitiae]

Dies est laetitiae
Nam processit hodie,
Christus Rex de uirgine.
Sine viro, sine viro.
Virgula de flore modo miro.
Virgula de flore modo miro.
Natus est Emmanuel.
Quem praedixit Gabriel
Vt testatur Daniel,
Sine viro, &c.

Castitas lilium
Peperit nunc filium.
Christum Coeli Dominum.
Sine viro, &c.

Res miranda creditur
Virgo nihil laeditur,
Verbum hanc ingreditur.
Sine viro, &c.

Virgo mater nescia
Corruptelae, gratia
Spiritus fit gravida.
Sine viro, &c.

[O Soete harmonije]

O Soete harmonije!
 Van my verdrijft ghy smert,
 door reyner minnen.
 O *Choor* der Eng'len blye;
 Ghy steelt van my mijn hert,
 En al mijn sinnen.
 Wt liefd' divijn
 Ick heel verdwijn,
 Om dat ick hoor van vrede,
 Die my aen dienen
 Des Hemelsche Cherubinen,
 Godt oock mede.
 O Jesu minnelijcke,
 Die mensch gheworden zijt
 En Godt ghebleven,
 In Aerdt en Hemelrijcke
 Weest nu ghebenedijt
 Van al die leven.
 Mijn *Godt*, mijn *Heer*;
 Mijn hoop, mijn eer,
 Met u soo wil ick sterven:
 Als 'swerelts lusten
 En vreuchden, vol onrusten
 Voort-aen derven.
 Ghy zijt den aldermeesten,
 Den hoochsten Heer van al,
 Rijck, schoon, almachtigh.
 Nochtans hier voor de Beesten
 Lecht ghy in eenen stal,
 Arm, teer en klachtigh.
 O *Godt* seer groot,
 Mensch naeckt en bloot,
 Wilt my u wijsheydt schencken:
 Dat ick met vreughden
 Mach alle dese deuchden
 Overdencken.

[Beata immaculata virgo puerpera]

*BEata immaculata virgo puerpera:
Quam pura sunt creatura, tam digna viscera
Concipere, induere lucem paternae gloriae.
Concipere, &c.*

*O matrem, quae tuum patrem fundis in aethera!
O florem, quae caeli rotem trahis ad ubera!
Lactas Deum, infantulum, caeli retraque Dominum.
Lactas, &c.*

*O nate pro nobis date noster Emmanuel
De fruge Mariae suge butyrum lac & mel;
Sunt dulcia, sunt lactea, sunt Pura matris ubera.
Sunt dulcia, &c.*

*Primaeva seduxit Eva, Dux morientium:
Tu plena salutis vena, ater viventium:
Tu reseras; tu revocas ad Paradisi januas.
Tu reseras, &c.*

*Nos dentis mali serpentis morsus invaserat;
Divina sed medicina venena dissipat:
Tu medicum das puerum, cujus est nomen oleum.
Tu medicum, &c.*

*Laudemus & invocemus fortem mulierem,
Mariam dulcem & piam, quae vicit daemonem;
Hanc cordibus, hanc vocibus, hanc veneremur moribus.
Hanc cordibus, &c.*

*Sic bona nobis patrona in ista Bethlehem,
Regina, ô Heroïna, novae Ierusalem:
Te Cherubim, te Seraphim laudent Maria perpetint.
Te Cherubim. &c.*

St. Steven, 26 December.**Stemme: *Laet ons met herten reyne.***

*Kleyn kind'lijn zijt verheven
Die heden hebt Sinte Steven
De Kroon op 'thoofte ghegeven.*

1.
DE Croon van Maretelyen
De dierste diemen vandt,

Des hy hem wel verblyen
 Mach in ons *Vaderlandt*,
 Daer hem voor 'tkort besueren
 Eens doodts van weynich ueren
 De vreughd' sal eeuwich dueren.

Kleyn &c.

2.

En wat sou anders draeghen
 Op 'thoof't tot meerder loon,
 Die van zijn jonckste daghen
 Den naem droech van een kroon,
 Niet dan om hem te wijsen,
 Dat hy eens sou oprijzen
 Tot 'sHemels hoochste prijsen.

Kleyn, &c.

3.

Hy was den alder-eersten
 Van 'tnieuwe Testament,
 Den stercksten, en den teersten
 Van liefde, diemen kendt
 Bequaem, die al de scharen
 Van Christus Martelaren
 Als Hopman sou vergaren.

Kleyn, &c.

4.

Men sagh hem vol van Zeghen
 Van sterckheydt, en van gheest
 Veel wonderdaden pleghen
 Aen 'tvolck van minst te meest,
 Tot dat hy om het leven
 In d'handen Godts te gheven
 Ter stadt wt wierdt ghedreven.

Kleyn, &c.

5.

'Ksie d'Hemelen op, mitsgaders
 Den Soon des menschen staen

Ter rechter-handt zijns *Vaders*
 Om mijnen gheest 'tontfaen:
Heer Iesu wilt ontfanghen
 Mijn ziel, die 'kwt mijn wanghen,
 Tot u stier met verlanghen.

Kleyn, &c.

6.

Dus sprack den knecht des *Heeren*,
 Terwijl s'hem wierpen plat;
 En *Saulus* by de kleeren
 Der wreede *Beulen* sat:
 Om datmen *Godts Diaken*,
 Aen Borst, aen Hooft, aen Kaecken
 Met meer ghewelts sou raecken.

Kleyn, &c.

7.

Maer als nu naer veel smerten
 Den heylich quam te sien,
 Dat hem begon te tarten
 De doot, booch hy zijn knien,
 En riep, O Heer, ghenaede!
 Wilt haer doch niet belade
 Hier over met misdaden.

Kleyn &c.

8.

Hier mee van d'aersche banden
 Ontbetert, en ontvleescht,
 Gaf hy in Godes handen
 Sijn onverwonne gheest.
 O Kroon der Christen Kercke
 Laet ons u voor-schrift stercke
 In woorden, en in wercke.

Kleyn &c.

9.

Ghy maeckte van een *Saulus*
 Van bloedt soo roodt, soo nat

Wel eer soo waerden *Paulus*
 Soo uytverkooren vat:
 Krijght ons mee door ghebeden
 Aen zielen, en aen leden,
 Ghenade, peys, en vreden.
Kleyn &c.

Sint Ian, Evangelist. 27 December.

Stemme: Om een die ick bemin.

1.
 COmt, Christen-ziel, siet hier
Godts Secretaris,
Sint Ian, Een wijs Griffier
 s'Heeren Notaris,
 Die eertijts is gheheeten Christus broeder,
 Als Christus hem beval
 'tOpsicht in't aertsche dal
 Boven *d'Apostelen* al
 Van zijn *Vrouw-Moeder*.
2.
 Hy wast die tot aen't kruys
 Snel quam ghelopen
 Door al het Joods-ghespuys
 Met gooter hopen:
 Hy wast, dien Christus Maecht had aengenomen
 Reyn, suyver, ongheraeckt,
 Jae oock gantsch onbeblaecht,
 Van lichaem niet mismaeckt
 Ghegaen, ghekomen.
3.
 Hy wast, wien *Domitiaen*
 Heel onghenadig
 In't Olie vat dee gaen
 Gantsch onmisdadigh
 'tWas t'God'lijck woordt, daermen hem om wou smooeren

Maer sy, ghy vuyle guyt,
 Sint Jan komt daer weer uyt,
 Ghelijck een Lauwer-kruydt
 Frisser als te vooren.

4.

'tWas wel, doen most hy heen
 Nae Patmos boeyen,
 Om dat de ketel-steen
 Niet en wouw gloeyen,
 Daer schreef *Sint Ian*, goet man, zijn Openbaringh,
 Een diepe Prophecy
 Tot dat hy weerom bly
 Was vrolijck, ende vry
 'Ephesen garingh.

5.

Daer wast dat ons *Sint Ian*
 Drie mael bebriefde,
 Niet lerend' an, end' an
 Anders als liefde:
 O kinderkens wilt doch malkander minnen,
 Soeckt 'tbroederlijck ghenot.
 Alleen, en puer om Godt.
 (Want dit's alleen 'tGebodt)
 Wt all' u sinnen.

6.

Dit kost hy pas op 'tlest
 Van 'tlevens segghen:
 Bemindt, het is soo best,
 Laet u geseegghen,
 Daer is niet meer van nood', dan Liefd' bewijsen:
 Want boven alle deucht,
 Want boven alle vreucht
 Ghedenckt, al wat je meucht,
 Dees' haelt de prijse.

*Aller Kinderen dach. 28. December.**Stemme: Cathuysertje bruyn.*

1.

*HE*rodes wreedt, waer toe al dit leedt;
 Secht *van* waer kompt u dese gramme moet
 Dat ghy verstort soo veel onnosel bloedt;
 En weet ghy niet, dat Godt al dit verdriet,
 Dat Godt u Toorn, al u haet en nijdt
 Weer kan vergoede tot u eeuwich spijt?
 Looft Godt, en verheucht
 Onnosele Jeucht,
 Looft Godt, en verheucht
 U met eeuwighe vreucht
 Herodes verstoordt
 Doch een korte tijt,
 En ghy wert vermoordt
 Tot u eeuwich proffijt.

2.

Men kreet, men riep, men runde, men liep
 U teere leetjens soecken overal
 In wieghen, in doecken met groot geschal
 De Beul, den Soldaet, alle Rackers quaet,
 Doorsochten de gaeten, de hoecken al te nauw
 Daer by *quam* 'tcanaelje, met het gantsche grauw.
 Looft Godt, &c.

Hier sachmer staen een met een Bardesaen
 Daer trockmen 't Mes, en Degen uyt de schee
 Niemand soo koen, die daer yet tegens dee
 Men moorde, *men* stack, *men* smoorden in een sack
Men kloofde, *men* vilde, *men* scheurde van malkaer,
Mn worpse aende want, *den* vloer die namse waer.
 Looft Godt &c.

De Moeders bedroeft, die baden seer 'tgeboeft
 Terwijlse verstorten 'tonnosel Jonghe bloedt,
 Maer neen, zy stampten de kinderen met de voet
 Men sach daer niet, als Jammer en verdriet

Men hoorden niet, dan geschrey en groot gehuyl
Men stopte de kinderen van d'een in d'ander kuyl.

Looft Godt &c.

Gheluckiche kans, hoe mennich Hemels krans
En wierden terstondt van boven niet bereydt
Als wy terstondt naer huys toe syn gheleydt,
Gundt ons doch mee, een Hertelijcke bee,
Dat wy meedeylen een soo hooghe lodt
Als u is gegeven door Herodes spot.

Bidt dat wy naer treden
Met yver en vlijt
U simplen zeden
U Deftighen strijdt
En dat wy beleven
U Reynicheydt
Dat will' ons Godt geven
In eeuwicheydt.

Toe-maet,

Op den hoop van de voorgestelde lof-sanghen, van alle de Sonnendaghen, en Feest-Daghen des Rondt-loopende iaers.

Byeen vergaert wt verscheyde Lief-hebbers, door den selvighen als boven.

Tot den Sangher, en Leser.

Gunstighe Sanger, Goethertige Leser:

DE Koopers hebben de ghewoonte, ende de Verkoopers de ervarentheydt van yet Toe te eysschen, en te gheven op de hoop, in kas van koop. Ghelycke beleeftheydt, hebb' ick in dese mede willen ghebruycken, over-minnenden Kooper, van dit mijn Sangh-Boecxken, hem ghevende tot dien eynde ruym een dosijntje van stichtighe Lof-Sanghen in dit resteerend' Papier op de voorghestelden hoop toe; bequaem (mijns oordeels) om de voorgaende Materyen als met een kort begrijp oorbaerlijck, en vermaecklijck te beslyten. Sult dier-halven in tijden, en wijlen u daer mede in den Heer ghelieven te vermaken, ende mijn geringe Toe-gifte in danck aennemen.

Gheestelijcke Vryaedje.

Stemme: *Alst begint.*

1.
 GEluckigh duysentmael
 Die 'swerelts ydel prael
 Belacht, en liever noch meedoogtelijck beschreydt
 Die voert een hoogen geest, die naer den Hemel leydt.
2.
 Wee hem, die afgheleeft
 De deucht het gront-zop gheeft
 Van zijnen laten tijt, en suffen Ouderdom,
 Hy siet wel toe, dat hem den Heer niet stiert weerom.
3.
 Wel hem, die van joncx aen
 In deucht heeft voort-ghegaen,
 En 'sHeeren soete jock, en lieffelijcke last
 Geduerich heeft gedraen, dat is Godts Waerde Gast.
4.
 Hoe komt dan waerde Maecht,
 Dat ghy dus langh vertraecht
 U ongemeyne ziel het bloemtje van u jeucht,
 Te offeren aen Godt, in geestelijcke vreucht?
5.
 Oft' is het vrunden raedt
 Die u hier in bepraet?
 Ey! bindt u aen geen stroo, de waerheydt seydt te recht
 Die vrunden niet en haet, en kan niet zijn mijn knecht.
6.
 Oft' is het s'werelts weelt,
 Die soo veel zielen steelt,
 En streelt ons om den hals, om dat s'ons wurgen sou?
 Leeft liever *s'Hemels* vreucht, die vry is van berouw.

7.

Of't is het 'tEchte juck
 Vol onheyl en vol druck?
 Wist ghy, hoe dick den trouw heeft s'anderdaechs berou,
 Ick loov' dat die u sinnen niet bekoren sou.

8.

Of't is het eenich schoon?
 Tracht liever na *Godts Throon*,
 Daer woont de schoonheyt selfs, de rest is min dan niet,
 Daer zijn geen dinghen schoon, dan diemen niet en siet.

9.

Als ghy dit vatten kondt,
 Soo treedt in Godts verbondt,
 Soo sal hy zijn u lief, u lust, u lof, u loon,
 U schoon, en 'teeuwich wel, sal zijn u *Bruylofs-Kroon*.

10.

Ghenadich '*sHemels Heer*,
 Sent my u zeghen neer,
 Op dat ick u soo die'n, ghelijck ick ander rae,
 En soo sy wel gaen voor, gundt my te volgen na.

De Brockers. 19 junij.

Stemme: *Amarilletje mijn Vriendin.*

1.

GHy Nachmael-brockers hoort en ziet,
 Hier in een kort begrepen Liedt,
 'tVerschil, 'twelck tusschen uwen Disch,
 En Christus ware Tafel is.

2.

Aen dese plaghmen eer te bien
 Van oudts, met twee geboghe knien.
 Gheboghe knien ter Aerden neer
 En sey: 'ken bens niet waerdigh *Heer*.

3.

Men sloech, men klopte voor de borst,
 Noch daer was gheen die raecken dorst,
 Ten waer hy eerst had aen ghebe'en,
 d'Hoochwaerde vande reynste le'en.

4.

De Tafel Christi, nae 'tbericht
 Der Vad'ren, was altijd verlicht
 Met Was, 'twelck daer op nacht en dagh
 Tot meerder eer, te branden plach.

5.

De Vaders maeckten groote noodt,
 Als 'tminsten van 'tgezeghendt Broodt,
 Of van het alder-dierste nadt,
 Viel uyt het roo vergulde Vat.

6.

Vergulde Vat: want dus soo wierdt
 Het hoochste Sacrament gevierdt.
 De Kelck was goudt, de Schotel mee
 Daer uyt men 'theylich deylen dee.

7.

De deylen als een offerandt,
 En niet dan uyt eens Priesters handt
 Alleen, de deur ghewijde macht,
 De Leecken desen Offer bracht.

8.

En dat, om noch met woorden klaer
 Te drucken uyt, van Godts Autaer,
 Daer op hy het overschot bewaerd,
 En voor den ziecken bleef ghespaerd.

9.

Seght my nu eens; hoe past dit op
 't Fatsoen van u ghebrockte sop?
 Die niemandt, Leeck noch Klerck aenbit,
 Maer eet, ghelijck m' aen Tafel zit.

10.

Aen Tafel, op u Aers-gat neer
 Daer Wijn en Broodt, noch min noch meer,
 Ghenut wert; en met recht daerom
 Niet dan uyt een ghemeyne Kom.

11.

Men eet, men drinckt, men giet, men mengt,
 Men kruymt, men stroyt, men stort, men plengt;
 Men keurt niet nau, want 'tgheen de Mondt
 Ontfalt, is 'tvoordeel van den hondt.

12.

End' op al-sulcken Mael en past
 Noch Was-licht, noch ghewijde last,
 Noch *Priesters-ampt*, noch *Godts Autaer*
 De sop is elck toch even naer.

13.

Behalven die de Medicijn
 Verboden heeft, of Brood, of Wijn:
 Daer over de *Gheneefse* Wet
 De siecken speent van dit banket.

14.

Maer lieve vrienden, kundy noch
 Hier aen niet sien het nieuw bedroch?
 So seght, wat baet of kaers of bril
 Wanneer den uyl niet sien en wil.

Adieu.

Stemme: *De min die lijdt veel pijn.*

1.

O 'swerelts valsche schijn
 Bedriegelijck en boos, vol vergif, en vol fenijn,
 O soete-suere wijn,
 'Khebb'u ghedroncken broos: want mijn docht
 het mocht wel zijn,
 Maer nu hebb' ick doch
 U boos feninich zogh
 Gebraeckt, en uytghespogen, en veracht all' u bedroch.

2.

Met recht wert ghy ghenaemt
 Een schoone vuyle vrouw, leelijck-moy gantsch onbetaemt,
 Met recht stae ick beschaemt
 Dat ick dus getrouw' hebb' ghedient, dus langh beaemt,
 Maer nu voortaan
 Will' ick mijn leven gaen
 Bevelen in die handen, die u Dienaers sullen slaen.

3.

Adieu, nu wil ick gaen
 Met een gebrieselt hert, en met ooghjens vol van traen
 'tIs langh ghenoech ghestaen?
 'tIs langh ghenoech ghemert, en 'tis langh genoegh beraen:
 Want zijn Majesteyt
 Die is altijd bereyt,
 Een sondaer te ontfangen, die om zijn misdaden schreyt.

4.

Ghy Princelijcke jeucht
 Die in des werelts lust gaet en scheidt all' u gheneucht,
 Begeeft u tot de deucht
 Daer sulje vinden rust, ende vast oprechte vreucht:
 Komt all'-ghemeyn,
 Wt Christum de Fonteyn
 Hy sal door zijn ghenade onse zielen maecken reyn.

't Geuse-kruys.

Stemme: *Alst begint.*

1.

't/S de stijl, men kan't bemercken,
 So in Leecken, als in Klercken,
 Want men preeckt in Godes huys,
 Dat m'hem zeghent met een kruys.

2.

Eerst van 'tvoorhoofd, tot de stede

Van de borst, of daer benede:
 En terstont nae Christen voer,
 Van d'een, tot aen d'ander schoer.

3.
 Dus doen all' die Wett'lijck preecken,
 Maer 'twas een te nieuwen teecken,
 'tWelckmen onlanghs *Vader Koen*
 Maecken sagh voor zijn Sermoen.

4.
 Eerst, streeck hy met fiere zeden,
 'tHaer om hooch, en den Baert beneden;
 Daer naer met een dubb'le tast
 Stelde hy zijn Knevels vast.

5.
 Dit gedaen: sprack hy met oorde,
 Nieuwe dingen, nieuwe woorden:
 Woorden, dinghen wel gejuyst
 Op een die so was ghekruyst.

6.
 Vraeghje, wat hy onderrechte?
 Bannen, spannen, krijghen, vechten.
 Want soodanigh duyde klaer
 Een so opghestreecken Haer.

7.
 Wat nu voorts de rest wou segghen:
 Laet ick *Vader Koen* uytlegghen
 So wanneer hy tot gherijf
 Komt te preecken van zijn Wif.

8.
 Want voorwaer op sulcken preecken
 Passen bet, die knevel-streecken
 Maer dit is het nieu fatsoen
 Van 'tGereformeert Sermoen.

Harders-plicht.**Stemme: *De Mey die komter ons by // seer bly.***

1.

DAer was een *Harder* soet // en goet,
 Een *Harder* die zijn schaepjens seer bemint,
 En waer hem een verlaet // hy gaet
 'tWeer soecken door den regen, kou, en windt:
 Hy soeckt sonder verdriet,
 Gheen moeyten hy ontsiet,
 Hy loopt door dick, door dun so seer
 Tot dat hy mismaeckt,
 Het schaepje gheraeckt,
 Wat wilje doch meer?

2.

Die gheeft hy dan zijn le'en // doorsneen
 Noch toont hy 'tschaepje een soet bly ghelaet,
 Men siet niet, dat hy fuyckt, oft' sluyckt,
 Oft leurt, of sleurt, of dout, of dreycht, of slaet:
 'tIs liefde wat hy doet,
 Hy wast het in zijn bloet,
 Hy streelt, hy queelt hy salft het weer,
 Van kladden, van vleck
 Van alle gebreck
 Wat wilje doch meer?

3.

Hy maeckt dat hy't uytleidt // en weydt
 Niet in een dorrich velt, van schraler aerdt,
 Maer in een landt, dat groeyt // en bloeyt,
 Dat altijt ongeschent zijn Lof bewaert;
 Daer 't Klaver blaedtje schoon,
 Ons lockt tot Godes Throon,
 Een spijsse voor het schaepje teer;
 Vol voedtsel, en smaeck,
 Tot vreughdich vermaeck,
 Wat wilje doch meer?

4.

Daer bleet dat schaepje bly // en vry,
 Ten vreest noch Leeu, noch Wolf die het deert
 Niet komter uyt het Wout // so stout,
 'tWordt vry geschut, gestut, ghedefendeert:
 Den Harder staet en wacht
 By daegh, en oock by nacht,
 Hy droomt, hy sluymert nimmermeer,
 Maer blijft ghestelt,
 Gheduerich in 't Veldt,
 Wat wilje doch meer?

5.

Ey! sondaer, seght in 't kort // wat schort,
 Waerom ghy desen Herder so verlaet?
 Seght, is hy te wreedt, te stuer // te suer,
 Te trots, te schots, te spijlich van ghelaet?
 Zijn wille is bereydt
 Tot goet, en soeticheyt;
 O schaepje! wat doolje? kijck om, keer weer;
 Al hebje misdaen,
 Hy wilje ontfaen,
 Wat wilje doch meer?

Valsche Weereldt.

Stemme: *Rosemondts die lach gedoken.*

1.

MAchmen niet te recht ghelijcken
 Dese Wereldt by een Val?
 Weereldt! die aen ons doet blijcken,
 Dat sy ons bedrieghen sal:
 Wereldt! ghy lockt mijn ghemoet,
 Als de Val het Muysjen doet.
Werelt &c.

2.

Sathan (om de ziel te vanghen)
 Heeft het lock-aes van zijn vreught,
 In des wereldts Val ghehanghen,
 Tot bekoringh van mijn jeught,

En hy lockt my met dat soet,
Als de Val het Muysjen doet.

En hy &c.

3.

'tMuysjen in de Val ghetoghen
Door de graeghte van het aes,
Voelt sich onversiens bedroghen,
En 'tbeklaeght zijn lust, helaes!
En het vindt sich heel bedroeft,
Om een weynich (naeuw) gheproeft.

En het vindt &c.

4.

Rijckdom, wellust, wereldts eere,
Staet-sucht, pracht, en hovaerdy,
Daer benefens te begheere
Wellust, weelde, leckerny,
'Is maer voor een korten tijt
Daer de ziel so langh om lijdt.

'Is maer &c.

5.

Eermen 'tAes begint te proeven
Valt de val van 'tleven toe,
En de ziel raeckt in bedroeven:
Want men leeft, 'ken weet niet hoe:
Heden ismen rijck, en groot,
Morgen leydt het lichaem doodt.

Heden &c.

Vruchtbare Kerck.

Stemme: *Wat sou'k met all' de boonen doen?*

1.

'tS seecker wel een wonder-werck,
En boven mijn verstandt,
Dat een Ghereformeerde Kerck,
Niet eenen Predikant
En heeft, die Godt ghegheven
De gunst heeft, om te leven
In reynicheydt, na Paulus raedt,
Sulcx die beschreven staet.

2.

Is Christus dan so schaers gheweest
 Aen 'uytverkooren volck?
 Of ist het wapen van den Gheest
 Die tot hem d'eerste Tolck
 In dese laetste stonden
 Te preecken heeft ghesonden
 Een Evanghely sacht en goet
 Tot lust van vleesch en bloedt?

3.

Dit moet wel d'oorsaeck wesen, want
 Soo ras en is de stoel
 Berydt niet voor den Predikant,
 Oft krielende ghevoel
 Begint hem te vermanen
 De wegh te moeten banen,
 Om voorts te teelen, dagh en nacht,
 Het Israels gheslacht.

4.

Wat wil de goede Leeraer doen?
 De Knecht moet aen de Meyt,
 Om nieuwe Leeraers voorts te broen,
 Des hy ten lesten seydt:
 Ey! valt my niet meer moelijck!
 dit Vroutjen rijck en goelijck
 Sal'k in mijn le'en voertaen doen sien
 Wat Heerschap dat ick dien.

5.

Fijn-man! g'hebt recht; want min of meer
 Ghelijck 'tbeloofde kuys
 Des Priesters, plagh te zijn wel eer
 Het merck van Godes huys;
 So si de Vrou nu 'tzeghel
 Van *Asmodeus* reghel,
 Doet dan professy, en belijdt
 Dat ghy zijn Dienaer zijt.

6.

Maer sonderlingh so doet u best
 Dat Moer, van jaer te jaer,
 Naer d'oude stijl een goede rest
 Van rijpe vruchten baer,
 Versekert dat u 'twassen
 Der kind'ren, sal doen passen
 Een vijftich gulden reys op reys
 Te meer voor't vruchtbaer vleys.

7.

Een scherpe spoor voor vleesch en bloet,
 Wanneermen't wel versindt.
 Want 'tgeen de Vader garen doet
 En daer hy geldt me'e windt,
 En kan niet als ghelucken;
 Hy arbeydt op zijn stucken:
 En na de goede Man hem quijt,
 So doet hy zijn profijt.

8.

Wel-aen dan Vader, scheidt wat moets;
 Groeyt aen; g'hebt meer als reen:
 De Man is flux; en 'tWijff is broets;
 Maer laet de Meydt met vreen;
 Op dat de reyne Lely
 Van 'tnieuwe Evangely,
 Al-om verthoon 'toprechte merck
 Van haer vruchtbare Kerck.

Lof-zangh. Sulamite.

Stemme: *Amarillida bella.*

1.

SUlamite! Keert weder,
 Gedenckt dat ick om u, uyt liefde teder
 Ben ghekomen hier neder;
 Ghy zijt mijn lief, 'khebt u genoeg bewesen,
 Gaet, ghy kunt het wel lesen;

In all' mijn zinnen // suldy geschreven vinnen,
Sulamite, Sulamite, &c. mijn minne.

2.

Wie ben ick slijck der aerde?
 Door u mijn Heer so goet, so groot van waerde,
 Die mijn wel eertijts baerde // met sulcken pijn;
 In mijn is niet te vinden // waerdich voor mijn beminde;
 Vol van misdaden // is lijf en ziel gheladen;
 Mijn beminde! mijn beminde! mijn bemijnde ghenade:
 In mijn helaes! in mijn is niet te vinden, etc.

3.

Keert weerom van u sonden,
 Sal ick u wasschen af in korter stonden,
 Met het bloet van mijn wonden, keert maer weerom,
 Keert maer weerom vriendinne // 'ksal u weerom beminnen
 Maer als te vooren // waerom gaet ghy verloren?
Sulamite, Sulamite, Sulamite, uytverkoren!
 Keert maer weerom, etc. Keert maer weerom vriendinne, etc.

Lof-sangh. Vana gloria, oft, d'Ydele glory.

Stemme: *Alst begint.*

1.

*H*Oe steeckt de werelt dus // na yd'le ydelheyt?
 Wiens hoochste voorspoet flus // int alderdiepste leydt;
 Want rijckdom, weeld' en all' // des weeldts staten zijn,
 So breukel als by val // ons' aerde vaten zijn.

Veel eer, al is het broos // op 't ijs te bouwen is
 Als op de wereldt loos // u te betrouwen is;

Als ghy sult meenen nu, gebout en vast te staen,
Sal sy begheven u, en sult te gronde gaen.

3.

Neemt raet, en voor u siet, want groot is haer bedroch,
Sy is u moeder niet, maer geeft bedurven zogh
Als sy u biedt de borst, of aen u wangh een zoen,
Keert u, lijdt liever dorst, en schoudt de scorpioen

4.

Met recht de Schorpioen, die naem is sy wel waerd:
Want als s'u biedt de mondt, so steeckt s'u met de staerdt.
Haer kellick schoon verguldt, vol so ghy waent van Wijn,
Vervalscht is en vervult, met doodelijck fenijn.

5.

Waer is toch nu de handt, van *Samson* onvervaert?
Of *Salomons* verstant, in wijsheyt so vermaert?
Saul, en *Jonathas*, wel eer so lieven paer,
En die so prachtich was, met zijn Goudt-gelu haer.

6.

Seght waer gebleven is, nu *Caesar* na zijn doot?
Of waer nu 'tleven is, van *Alexander* groot?
Waer *Marcus Tullius*, met zijn vergulde tongh?
Waer is *Virgilius*, die so veel Versen songh?

7.

So menigh Prince fier, van macht, en hooch van borst,
Diemen in 'taensicht schier, niet eens aensien en dorst?
Haer pracht had nau geleeft, seght vry; ist moghelick?
Als eyndt ghenomen heeft, in een kleyn ooghenblick.

8.

Siet nu wat korter Feest, des werelts weelden is,
 Jae, dat haer aldermeest, maer schijn van beelden is:
 Die anders meenden siet, heeft sy begeven ras,
 Want dat sy waenden yet, niet dan een schaduw' was.

9.

O Aerd! o wormen aes! stoff, asch, komt seght my nu:
 Waer toe al dit geraes, waerom verheft ghy u?
 Gh'en zijt niet seker of, ghy morgen leven sult,
 End' u verworpe stoff, is nimmermeer vervult.

10.

Prins, die in Christo leeft, dit is *Bernardus* Leer,
 Dat u de werelt geeft, sal sy u nemen weer:
 Klimpt op met hert en wensch, wilt boven woonen gaen;
 Gheluckigh zaligh mensch, kundt ghy dit Les verstaen.

'tMiertje.

Stemme: Laet ons vaeren.

1.

GAeuwe Mierdjens, kleyne diertjens
 Groote meesters van den mensch,
 U te prijsen, met den Wijsen,
 Is mijn aengename wensch.

2.

Gaedt luyaerde, siet na d'aerde
 Die ten Hemel niet en lust,
 En sult leeren, distingueeren
 Tijdt van arbeydt, en van rust.

3.

T'Soomers gaet het, lost het, laet het
 Kleyne *Mierdtje* wijs en vroedt,
 Daer vant in de koude winde
 Van *December* leven moet.

4.

Als de Kreeck'len // die op steeck'len
 'tSomerweer versinghen dwaaes:
 Moeten derven, moeten sterven
 By ghebreck van Winter-aes.

5.

Sietse hand'len, sietse wand' len
 Sietse loopen gints, en weer,
 Sietse slijten, sietse splijten,
 d'Aerde met haer voetjens teer.

6.

Even wacker, nae den Acker
 Even vlijtich van den rooff,
 Dier haer pootjens, sonder kootjens,
 Draghen in de tarwe schooff.

7.

Maer bysonder, ist een wonder
 Boven al, ghelooft het vry,
 Dat zij't Kooren, om te smooren
 Knaghen af te wedersy.

8.

Ja met dijcken, wel bestrijcken
 Op dat daer noch by, noch na
 Waterstroomen, souden komen
 Aen te brenghen rot, of schae.

9.

Kleyne beesjens, groote geesjens,
 Danck u Schepper hebben moet,
 Van de leeringh, die u neeringh
 Aen de traghe menschen doet.

10.

Des so schamen, wy by naemen
 Ons, die Christum kennen, dat
 Onsen handel, wegh, en wandel
 So veer wijckt van't *Miere*-padt.

Lof-zangh. Vrye Leeuwerck.

Stemme: *De Mey, die komter ons by // seer bly.*

1.

DE Leeuwerck klimt om hooch // en 'toogh
 Kan naulijck volgen na zijn steyle vlucht,
 Hy queelt, hy speelt, hy liert // hy viert
 Met toonen soet, den Schepper vande Lucht;
 So dat men wel bequaem,
 Mach segghen dat de naem
 Hier van het Latijnsche *Alauda* uyt-rijst,
 Om dat hy met stoff
 Van stadighe loff,
 De Hemelen prijst.
So datmen &c.

2.

Te recht met staghe stoff, van loff;
 Want luystert vry, gh' en kunt niet mercken dat
 Hy immermeer, so langh // zijn sangh
 Te duyren komt, den adem eens vervat:
 Een wonder al te groot!
 So veelderhande Noot
 Te singhen, niet dan met eene paus.
 Het gorgeltje queelt,
 Het Orgheltje speelt:
 Gh' en hoorter niet flaus.
Een wonder &c.

3.

Kleyn Vogeltje; wat gunst // wat kunst,
 Drongh in u borsjen teer, so grooten werck,
 Men von noch hier te landt // gheen handt
 Die sich van desghelijcx dorst maecken sterck:
 Waer staet het soet klauwier?

Waer hanght de gulde Lier?
 De Moesel, de Fluyt, de schrale Trompet?
 Het Longertje blaest,
 Het Tongetjen haest,
 Het keeltje klaret.

Waer staet &c.

4.

Och! dat ghebenedijt // altijd
 Die werckman sy van sulcken Positijf;
 De Leeuwerck hem erkent, en wendt
 Ten hemelwaert al 'tsoet van zijn bedrijf:
 Te Godes eeren streckt,
 Als 'tBeesje so verweckt
 Naer boven toe vliecht met werckende le'en,
 Tot dattet weerom,
 Voor d'aerde, schier stom
 Komt vallen bene'en.

Te Godes &c.

5.

O menschen die so yel / van ziel!
 End' anders schier niet dan voor d' aerde zijt:
 Gaet, aen de Leewerck sien, voor wien
 Ghy leven moet in desen korten tijdt:
 Stijght oock naer boven toe;
 Looft Godt: Maer weetje hoe?
 Also dat 'tsamen oock alle u le'en,
 Met leven, met stem,
 Ten dienste van hem
 Haer moeten beste'en.

Stijght oock &c.

Lof-zangh. Gevange Leeuwerck.

Stemme: Ick suchte sucht op sucht. Oft, Edel Artisten koen.

1.

Hoe u werckeje niet, Leeuwerck!
 Hoe komt dat niet en Orgelt
 In dese Tiende Kerck,

U strotje dat so gorgeldt,
 Daer't niemant hoort te velde?
 Wel aen dan, laet uw' gunst
 Aen ons ghehoor oock melden
 'tMirakel van u kunst.

2.

Toont dat ghy danckbaer zijt
 Voortaan te blijven leven
 Van 'tbroodt dat ghy verslijt,
 Van 'tzaedt dat wy u gheven:
 Van so veel Klaver-zootjes,
 Van sulcken verschen nat,
 Van so veel groene lootjes
 Als ghy wel hebt ghehad.

3.

Hoe sou'k ellendigh Dier
 Vermaecken met mijn zanghen,
 'Tgehoor van mijn Cippier
 Die my hier houdt ghevanghen:
 En wilt u niet bedrieghen,
 'Ken acht noch broodt noch zaedt,
 Eer datmen my laet vliegghen
 Te velde, voor weldaet.

4.

Den Aerdboom was mijn vloer,
 Den Hemel mijn verwellif;
 Al 't groen ghewas mijn voer,
 Mijn Tafel-waerd't Godt sellif:
 Hoe souden my de kruymen
 Verheughen van u proy,
 Nu ick den hemel ruymen
 Moet voor een nauwe Koy.

5.

Mijn Schepper had my vry
 Doen baren van gheveughelt:
 End' uw' ghewelt heeft my

De vrye vlucht beteughelt.
 Ick hippel, end' ick wemel,
 Mijn zangh dijd tot gheschrey;
 Want koy, en is gheen Hemel;
 En 'tzoetjen is gheen Wey.

6.

Wilt ghy dan met ghenucht
 Mijn gorgeltje doen quelen;
 Sendt my weer na de Lucht,
 En 'tOrgeltjen sal spelen
 Voor hem, die alle dinghen
 Schiep met een enckel oogh;
 Dies placht ick niet te singhen,
 Dan als ick klim om hoogh.

7.

Hier sal u duncken nieu
 Als gh'u sult hooren noden
 Door mijn adieu, dieu, dieu;
 Te Godt, te Godt, te Gode:
 En tusschen't tire-liren
 Dieu, dieu, weer telkemael;
 Om u te leeren vieren
 Uw' Schepper met uw' tael.

d'Ouderlinghen.

Stemme: *Pronckje van dees Maechden.*

1.

WEI hy wat drolliger dinghen
 Wat koddiger fatsoenen,
 Diemen hier Ouderlinghen
 Hedensdaeghs hoort noemen?
 Diemen nu in plaetse
 Van d'oude Priesters siet
 Aenloopen, met hoopen
 Int ronde, gesonde van niemant niet.
Aenloopen, &c.

2.

Sy komen hier te lande
 Sonder biecht, oft' Salven,
 Sonder Offerhande
 Ten heelen, noch ten halven,
 Sy Backen, en sy Brouwen,
 Sy Trouwen Meydt, en Weeuw,
 Sy koopen, verkoopen,
 Sy zeylen, sy peylen in desen Eeuw.
Sy koopen &c.

3.

Wel eer van oudts soo gingen
 Sonder Vrouw, end' kinderen
 In kuyscheyt d'ouderlinghen,
 En om sich niet te hinderen
 Met Alben, en met Linden
 Al 't Autaer misghewaedt
 Haer Missen, ter Dissen
 Ons Heeren, vermeeren, soo vroegh als laet.
Haer missen &c.

4.

Sy warent, die de Krancken
 Van vreemdben, en van vrienden
 Op Bedden, en op bancken
 Vertrousten, en bediende
 Aen Lijf, en ziecke leden
 Met OLY, en ghebeen
 De sonden, te gronden
 Te samen, noch namen op Dorp, en steen.
De sonden &c.

5.

Dit alles sonder Lieghen,
 Maer seght doch eens hoe passen,
 Hier op de Wijven, de Wiegen
 De Kramen, ende Kassen
 De Kinderen, en de kleeren,

t' Getimmer, en t' gebouw;
 T' syn liegers, bedriegers,
 Dus schoutse, bejoutse, en hout u aen t' ouw.
T'syn liegers &c.

Den Ghekruste.

Stemme: *Ha! Preutse Nymph &c.*

1.
 O Jesu suyver, reyn van seden,
 Hoe dus bebloet aen een Pilaer
 Gereckt, gestreckt, met all' u leden
 Om onse sonden grof, end' swaer;
 Siet hier den Soon in s'werelts Throon
 Met riet, met koordt, met roe, met kroon
 Eens staen ten spot, ten toon.

2.
 Och, och waer is hem nu ghebleven
 Och, och waer is nu al de keur
 Van Godts Cieraedt, van 'tschoonste leven
 Van gewaedt, van fijn koleur!
 Siet hier den Soon in s'werelts Throon
 Siet daer den Mensch met kruys, met Kroon
 Eens staen ten spot, ten toon.

3.
 Jesu wat rijck hebt ghy verkooren
 Ghy, ghy die zijt Godts eenich Soon
 Waer toe dees' Krans van Dooren
 Gevlochten, waer toe desen Kroon?
 Waer toe dit bloet waer toe dees' groet?
 Kruyst hem, kruyst hem, met snelle spoet
 Doodt hem met koelen moet.

4.
 O quaet gerecht van geender waerde
 d'Onnutte knecht verwijst alhier
 Sijn Heer, sijn Meester van der Aerde,
 Den Schepper lijdt hier van zijn dier:

Jesus van Mondt, van hert, van grondt
 Onnosel, moet hier ruymen ras
 Voor eenen Barrabas.

5.
 Engelen van vree, ghy s'Hemels Gheesten,
 Die pijn, noch wee, noch hertzeer voelt,
 Maer altijt viert soo blye Feesten
 Leght af u kleed'ren wit ghespoelt
 Huylt, en beschreyt t'onwaerdich feyt,
 U Koninck is ter doodt bereyt,
 Komp, en doet hem geleydt.

6.
 Siet daer mee komt hy van de trappen,
 De tromm'len slaen ten Hemen toe,
 Hy komt te voet, noteert syn stappen,
 Van smerten mat, van pynen moe
 Hy neemt het kruys voor s'Rechters huys
 Op u eene schoer, met groot gedruys
 Van all' het Joodtsch gespuys.

7.
 Hy wort gheruckt en voort ghedreven,
 Maer als hy sach de Vrouwkens gaen,
 Beschreydt, seydt' hy u eyghen leven,
 Voor my laet al u huylen staen,
 Slaet maer u ooch, weynich om hooch,
 En spiegelt u aen my soo groen,
 Watmen aen 't Oor sal doen.

8.
 En daermee sachmen rouw bedrijven,
 Van Son, van Sterren, en van Maen,
 Den druck verginck van all' de Wijven,
 Maer zijn Vrouw-moeder sachmen staen,
 Gelijck een zee, vol pijn, vol wee,
 Jae d'aerde Schudd', en beefde mee
 T'was altemael t'onree.

[9.]

Wie voelt zijn ziel nu niet met reeden
Met 'tsevenvoudich Scharpe Swaerd
Mee gantsch doorsteecken, en doorsneden!
Ey! Jesu gunt ons doch onwaerd,
Dat wy u pijn mee waerdich zijn
En dat ons u Vijfwondich zeer
Ghenesen weer, en weer.

Ghevisiteert, ende gheapproveert by den Eerwaerden Heer, T.B.W.S.T.L.

Tafel, inhoudende de Gheboden Feest-daghen, verhandelt in dit tweede Deel.

<i>Nieuw-Jaer, 1. Ianuarii.</i>	
HEt oude Jaer is heenen.	Fol.3
<i>Drie Koningen, 6 Ianuarii.</i>	
Komt mensch, ey komt, komt doch en gheeft.	4
<i>L. Vrouwe Licht-Misse, 2. Februar.</i>	
Weest welkom Heer der Heeren.	6
<i>Sinte Matthiis, 24 Februar.</i>	
Voort, Broeders, hoort.	8
<i>Op Sint Iosephs dagh, 19. Maert.</i>	
Bidt voor ons Ioseph Davids Soon.	11.
<i>Marien Booschap, 25 Maert.</i>	
Flux op de been quam uyt de gulde salen.	12
<i>St. Philips, en St. Jacob, Meydagh.</i>	
Komt laet ons gaen.	14
<i>Heylighe Cruysvindingh, 3 Mey.</i>	
Iesu ghekrusten Heere.	16
<i>Hemelvaert Christi.</i>	
Weest vroom, zijt bly victorie groot.	17
<i>Hooghwaerdich Sacrament 19 Junii.</i>	
Singht met twee Tongen // onbedwongen.	19
<i>Heylighe Sacraments dagh, 19 Iunii.</i>	
'tGeen dat een eerlijck man.	20
<i>Heylich Sacraments dagh, 19 Iunii.</i>	
Waer toe ghy Calviniste schaer.	71
<i>De Brockers 19. Iunii. soeckt inde Toemaet.</i>	
Ghy Nachtmal brockers hoort en siet.	85
<i>St. Jans geboorte, 24 Iunii.</i>	
Wy vieren heen // met groote reen.	22

<i>St. Pieter en Paulus. 29 Junii.</i>	
O twee Dienaers <i>Goods.</i>	24
<i>St. Bonifaes, 5 Iunii.</i>	
Hoe dus, ghy Vriessche koppen.	27

<i>St. Iacob, 25 Iulii.</i>	
De Zebedeusche Moeder.	29
<i>St. Anna, 26 Iulii.</i>	
Geluck vrouw <i>Anna</i> , waerde moeder.	31
<i>Sinte Laurens, 10 August.</i>	
<i>Patientie kruyt</i> is goet men seyt.	33
<i>Mariae Hemelvaert, 15 August.</i>	
Wel! wie van Godt dus bemint // besindt.	35
<i>Sinte Bartholomeus, 24 August.</i>	
Velkoopers allegaer.	37
<i>Mariae Geboort, 8 Septemb.</i>	
Loop, Sathan kunje loopen.	31
<i>Sinte Mattheus, 12 Septemb.</i>	
Flux op de been, alle sondaren.	40
<i>Sinte Mechiel, 29 Septemb.</i>	
Wie komt hier dus snel.	41
<i>Sinte Symon ende Sinte Iudas, 28 Octob.</i>	
<i>Symon, Judas</i> , twee helden.	43
<i>Aller Heylighen, 1 Novemb.</i>	
O Saligh Hemels Jerusalem.	45
<i>Aller Zielen dagh, 2 November.</i>	
Help van alle kandt, in desen fellen brandt.	47
<i>Sinte Willeboort. 7 Novemb.er</i>	
Hollandt waer is ghebleven.	49
<i>Sinte Marten, 10. Novemb.</i>	
<i>Marten Soldaet.</i>	52
<i>Sinte Andries, 30. Novemb.</i>	
Andries fijn man // d'eerste die van	55
<i>Sinte Niclaes, 6 Decemb.</i>	
Komt kinderen bly, na d'ouwe seden.	57
<i>Sinte Thomas, 12 Decemb.</i>	
Komt <i>Thomas</i> , komt, kleyn van Gheloof.	59

<i>Kers-Liedt, 25 Decemb.</i>	
Komt hooren // den nieu-ghebooren.	60
<i>Sinte Steven, 26 Decemb.</i>	
De Croon van Martelyen.	76

<i>Sinte Ian, Evangelist, 27. Decemb.</i>	
Komt, Christen-ziel, siet hier.	79
<i>Aller kinderen dach 28 Decemb.</i>	
Herodes wreedt, waer toe al dit leedt.	81
<i>Een ander.</i>	
Snachts als een yghelijck lach en ruste.	61
<i>Kers-Harders-Liedt.</i>	
Glorie aen de hoochsten Goode.	62
<i>Een ander.</i>	
Komt int bysonder.	64.
<i>Kers-liedt, voor de Maeghden.</i>	
Juyst naer de middernacht.	66
<i>Kers-Liedt.</i>	
Flux op de been, ghy Harderknaepjes.	68
Een kindeken is ons ghebooren.	69
O Saligh, heylich Bethlehem.	73
<i>Dies est laetitiae.</i>	74
O soete harmonye.	75
<i>Beata immaculata virgo puerpera:</i>	76

Op de Toe-maet.

<i>Geestelijcke Vryaedje.</i>	
Geluckigh duysentmael.	64
<i>Adieu.</i>	
O s'werelts valsche schijn.	87
<i>'tGeuse kruys.</i>	
'tIs de stijl, men kan't bemercken.	88
<i>Harders plicht.</i>	
Daer was een <i>Harder</i> soet // en goet.	90
<i>Valsche wereldt.</i>	
Maghmen niet te recht ghelijcken.	91
<i>Vruchtbare Kerck.</i>	

'tIs seecker wel een wonder-werck.	92
<i>Lof-sangh, Sulamite.</i>	
<i>Sulamite!</i> keert weder.	94
<i>Lof-sangh, d'Ydele glory.</i>	
Hoe-steeckt de werelt dus // na yd'le ydelheyt.	95

'tMiertje.

Gauwe *Miertjens*, kleyne diertjens. 97

Lof-sangh, Vrye Leewerck.

De Leeuwerck klimt om hooch // en 99
'toogh.

Lof-sangh, Gevange Leeuwerck.

Hoe u, werckje niet Leeuwerck. 100

d'Ouderlingen.

Wel hy wat drolliger dingen. 102

Den Gekruysten.

O Jesu suyver, reyn van seden. 104

FINIS.